

Norges sprøeste
blad – slår alle
rekorder

EN GAL GAL VERDEN

En historie
om kjærlighet
og mot

**MANNEN
UTEN
UNDER-
KROPP
HAR
GIFTET
SEG**

**Eksklusiv
bildereportasje**

**VERDENS
MAGRESTE
KVINNE
VEIER
BARE
14 KILO!**

**Joyce-Ann
er stolt av
kroppen sin**

7 023060 107451

BC 745 03

**MIN KJÆRESTE ER EN
ZOMBIE**

Joyce-Ann er lett som en fjær, og det er ingen sak for Junior å løfte kona på 14 kilo.

Joyce-Ann er stolt av kroppen sin og vil ikke gå opp et gram:

VERDENS MAGRESTE KVINNE VEIER BARE 14 KILO

Joyce Ann Siskel ser ut som et levende skjelett med sine 155 cm og 14 kilo, så er hun også verdens tynneste kvinne.

Inntil nylig trodde man at den brasilianske kvinnen Iraldes Santos var verdens magreste kvinne med bare 16 kg, men nå er hun altså slått med hele 2 kg.

Den syltynne negressen fra Amerika ble oppdaget i vår, og legen som tok hånd om henne ble helt perplex da han veide henne og oppdaget at hun bare veide 14 kg.

- Jeg er nok svært tynn, men jeg er da en kvinne, og jeg er stolt av mitt utseende, sier Joyce-Ann. Jeg har ingen planer om å gå opp i vekt igjen. Klærne mine sitter som de skal og helsen er det heller ikke noe i veien med.

I utgangspunktet hadde hun oppsøkt legen for å ta en rutinekontroll,

ettersom hun ikke hadde vært til undersøkelse siden hun fikk barn for fem år siden. Hun forteller at hun ble forbauset over legens reaksjon, som nærmest behandlet henne som om hun var døende. Legen ville sende henne til en anorexia-spesialist for behandling, men Joyce-Ann kan ikke skjønne hvorfor det skulle være nødvendig. Hun sier at hun har et helt normalt kosthold, og at hun ikke er redd for å spise verken søtsaker, is eller annen fetende mat.

- Da jeg ble gravid veide jeg 51 kilo, men etter fødselen begynte jeg å gå ned i vekt, inntil jeg for fire år siden ble værende på 14 kilo.

Spaghetti-damen sier at hun ikke

Brasilianske Iraldes Santos veide bare 16 kilo da hun fikk en sønn på to kilo.

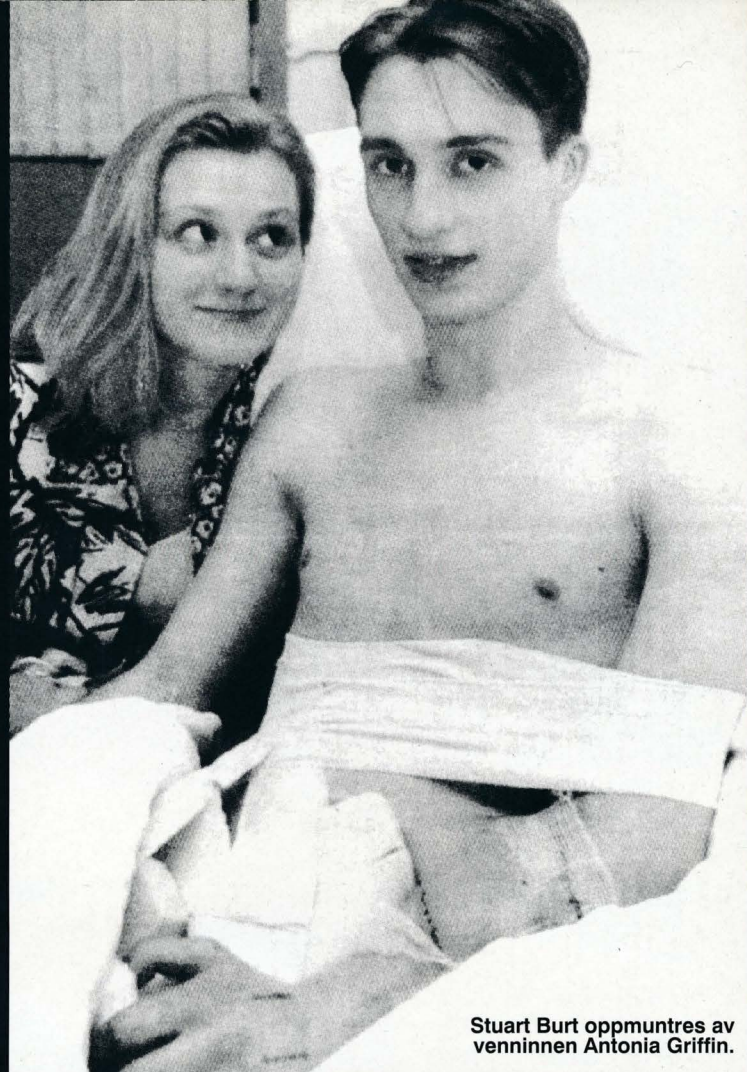
Den kalde isen reddet Stuarts arm.

Takket være sine snartenkte arbeidskamerat er kan Stuart snart begynnet å jobbe igjen:

DEN AVSAGDE ARMEN BLE REDDET AV ISKREM!

Kirurgene lyktes i å sy fast og redde venstrearmen til engelskmannen Stuart Burts, takket være hans arbeidskamerater som fikk ideen å legge den avsagde armen i en kasse som de fylte opp med iskrem!

Metallarbeideren Stuart Burt jobbet ved en sirkelsag da skjorteermet hans plutselig hang fast i en store sagen. Før han rakk å stenge av sagen, ble armen dratt inn i sagen der den ble kuttet av

Stuart Burt oppmuntres av venninnen Antonia Griffin.

rett nedenfor albuen.

Stuarts arbeidskamerater ble sjokkerte, men var allikevel iskalde nok til å løpe avgårde til iskremfabrikken rett i nærheten. Der fikk de tak i massevis av is som de ville forsøke å holde den avsagde armen nedkjølt med under transporten til sykehuset.

Ambulansen kjørte deretter den 18-årige Stuart og armen hans til et sykehus i Bristol. Der strevde lege-

ne i 12 timer for å få sydd den avsagde armen på plass igjen.

- Stuart er så takknemlig overfor sine arbeidskamerater, sier Stuarts like takknemlige mamma Brigitte.

- Hvis de ikke hadde vært så oppfinnsomme og fått tak i is for å kjøle ned armen hans, så hadde gutten min antagelig mistet armen sin for godt.

AV JACK ALEXANER /
CHRISTINE LINDSJÖO

kan tvinge seg selv til å spise mer enn hun allerede gjør, og etter at en avis fortalte om tilfellet hennes, mener hun at lysten til å beholde den nåværende vekten er ytterligere styrket ettersom hun er blitt en berømmhet.

-Jeg fikk telefoner både fra England, Frankrike og til og med fra Japan, sier Joyce-Ann som innrømmer at hun er begeistret over å få så mye oppmerksomhet.

- Jeg får til og med kjærlighetsbrev fra menn som liker tynne kvinner. En gikk så langt som til å be meg skille meg fra min ektemann Junior,

og gifte med med ham i stedet.

Mens Joyce-Ann soler seg i rampe-lyset, er det andre som er bekymret for om hun kan være alvorlig syk.

- Hun er bare skinn og bein, sier en sykepleier, og legene skjønner ikke hvordan hun kan overleve når hun veier så lite som hun gjør selv om hun faktisk spiser normalt. For øyeblikket ser helsen hennes ut til å holde, men hun er nødt til å legge på seg litt med tanke på fremtiden.

En forklaring på hvorfor Joyce-Ann er i stand til å overleve, kan delvis skyldes at hun ikke er spesielt aktiv. Det er ektemannen som tar seg av

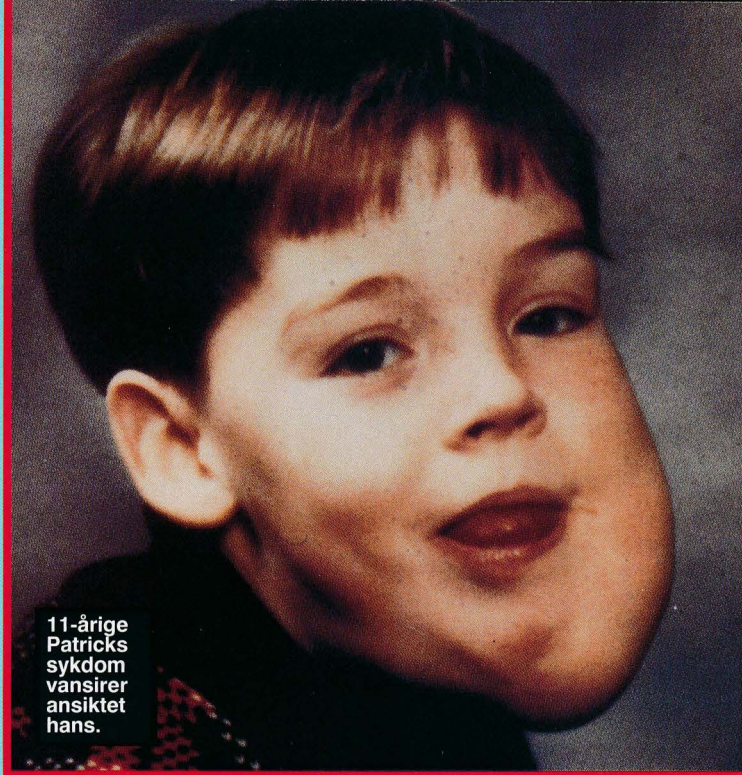
alt husarbeidet, sønnen er på skolen hele dagen, og Joyce-Ann har ikke jobb.

- Jeg sover en god del, innrømmer hun. For det meste er jeg i seng ved 7-tiden om kvelden, og jeg står aldri opp før 10-11-tiden om morgenen. Alt i alt har negressen en noenlunde normal tilværelse.

- Jeg vet at folk er bekymret for meg, men jeg er fornøyd med livet. Det er faktisk ingenting jeg ønsker å forandre på, avslutter hun.

AV BEATRICE DEXTER /
CHRISTINE LINDSJÖO

Foto: IFOT

11-årige
Patrick's
sykdom
vansirer
ansiktet
hans.

Tapre Patrick på 11 år har en hemmelig drøm:

-ALT JEG ØNSKER MEG ER Å BLI KYSET AV EN PIKE!

Patrick går til sengs hver kveld med en stor frykt inni seg; redselen for aldri å bli kysset og elsket av en kvinne.

Patrick Gillespie ble født med en sykdom man i England kaller cystic hygroma. Ansiktet er ødelagt av vannfylte blemmer.

-Jeg får nok aldri oppleve å bli kysset, sier han trist. Ingen jente vil vel kysse et ansikt som ser så grusomt ut som mitt.

Patrick skal snart gjennom sin åttende operasjon, og samtidig er han skyteskive for andre barns ondskapsfulle vitser, og voksnes uforstand og plumphet.

-I dag var det en gammel dame som spurte om jeg var så glad i godterier at jeg stappet munnen for full. Hun må ha vært bra dum hvis hun trodde at utseendet mitt skyldes godtesyke. Når folk roper sårende ting til meg, prøver jeg å late som ingenting. Det er mamma som sier at jeg bare er litt spesiell, men jeg skulle ønske at jeg var som andre. Da Patrick's mor Claire var i syvende måned av svangerskapet ble det konstanter at ikke alt var som det skulle. Allerede da stilte legene diagnosen, og sjansene for at barnet skulle fødes levende var svært små.

Mot alle odds overlevde Patrick, han har vist seg å være en "fighter" fra første stund.

Claire innrømmer at hun fikk sjokk da hun fikk se sin nyfødte sønn.

-Det så ut som om han hadde to hoder!

Hittil har Patrick gjennomgått åtte operasjoner.

Jeg tenkte hvorfor meg? Hvorfor måtte dette hende akkurat meg?

Patrick ble første gang operert da han var tre uker gammel.

-Legene hadde foklart meg at det bare var 50 prosent sjanse for at han ville overleve operasjonen. Da jeg trodde at jeg holdt ham i armene for siste gang, merket jeg at morsfølelsen våknet i meg for alvor. Han var så hjelpesløs, sier Claire. Han trengte meg så inderlig, og selv om han var anderledes, så var han jo et lite menneske.

Patrick overlevde både denne operasjonen og flere påfølgende.

Han fikk operert inn et hull i halsen for å hjelpe ham å puste, og et i magen, slik at han kan mates gjennom en sonde. Da han var to år gammel flyttet familien fra New York og tilbake til hjemlandet og London. Her fortsatte behandlingen, og fremskrittene uteble ikke.

-Da han var seks år ble han i stand til å spise med munnen, forteller Claire. Da hadde han gått på en spesialskole i et og et halvt år, men nå kunne han til sin store begeistring flyttes over på en vanlig skole. Der stortrivdes han fra første skoledag.

Siden har han måttet operere bort deler av tungen, og legene håper at de kan få fjernet deler av byllene rundt hakepartiet før året er omme. Dette er et risikofylt inngrep, ettersom deler av musklene i ansiktet kan bli ødelagt som følge av det.

Patrick og foreldrene er allikevel innstilt på å ta sjansen.

Han vil så gjerne forbedre både utseendet og helsen sin, sier foreldrene. Vi skal støtte ham hele veien, noe storebroren Jason på 15 år også slutter opp om.

Patrick kjemper tappert videre. Utseendemessig avviker han fra de fleste andre, men bortsett fra det, er han som en hvilken som helst annen liten gutt.

-Jeg er helt vill etter pølser, kaker, godterier, og jordbær, sier han med sitt litt uvanlige smil. Også Arsenal naaturligvis!

SHARON RING / LARS BRANDER

Foto: BULLS

Hele familien støtter opp om den tapre 11-åringen.

Patrick er fotballfrelst og har Arsenal som favorittlag.

I Stockton arrangeres badekarrace hvert år.

Her går det skikkelig unna: - BADEKARENE KOMMER!

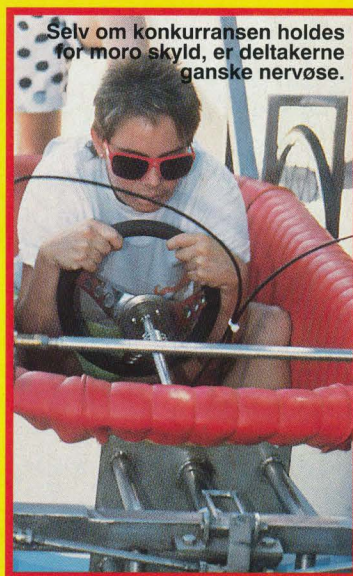
Byen Newman ligger omtrent 40 minutter med bil sør for Stockton i California. Det er verdt å ta en tur hit, i hvert fall når badekarracet pågår.

Dette har de holdt på med i over ti år i forbindelse med feiringen av Newman Fall Festival. Sist stilte byen med 16 lag, og hvert lag teller fem deltakere,

en styrmann, og fire pushere som sørger for at det er fart på badekaret.

Reglene foreskriver fire ulike klasser, oppdelt etter kjønn og alder. Hvem som vant konkurransen denne gangen har vi ingen anelse om, og det er jo egentlig ikke så viktig heller. Veien er målet, og badekarracing er i beskedenhetens navn en konkurranse med mer humoristiske enn alvorlige undertoner.

PICTURE GROUP / LARS BRANDER

Selv om konkurransen holdes for moro skyld, er deltakerne ganske nervøse.

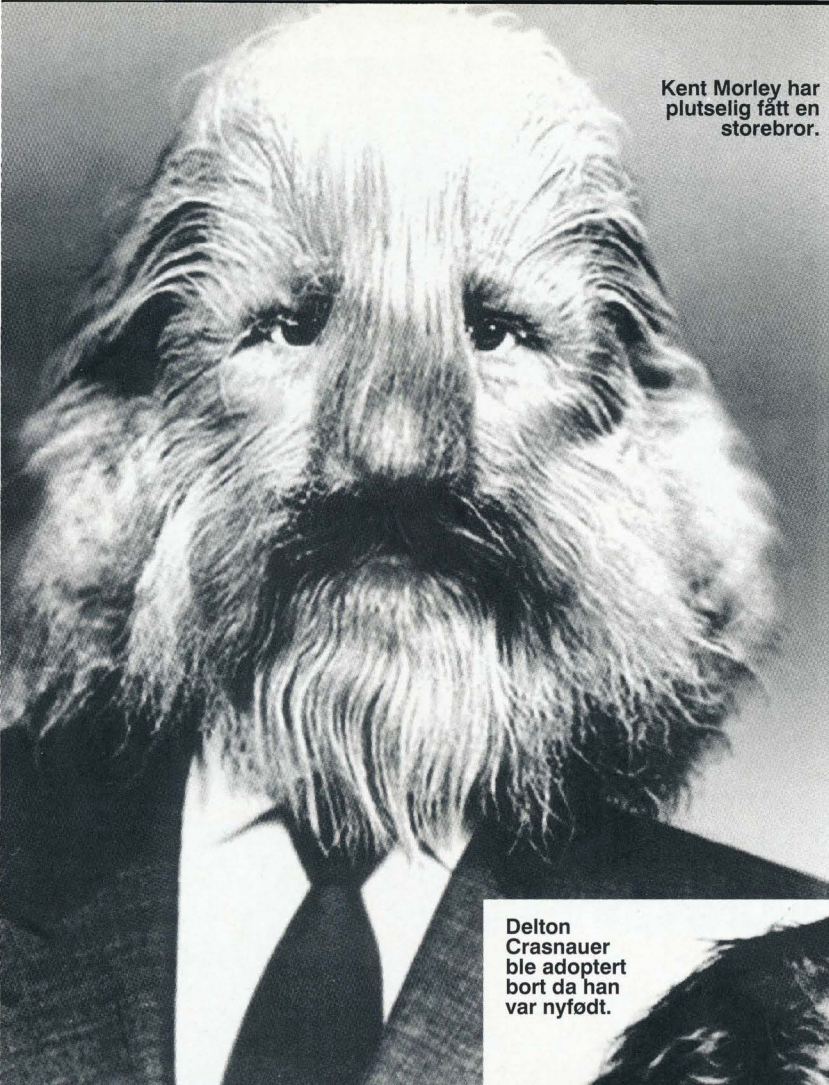
Foto: IFOT

Hvert lag består av en styrmann og fire pushere.

I alt 16 lag stilte til dyst i årets konkurranse.

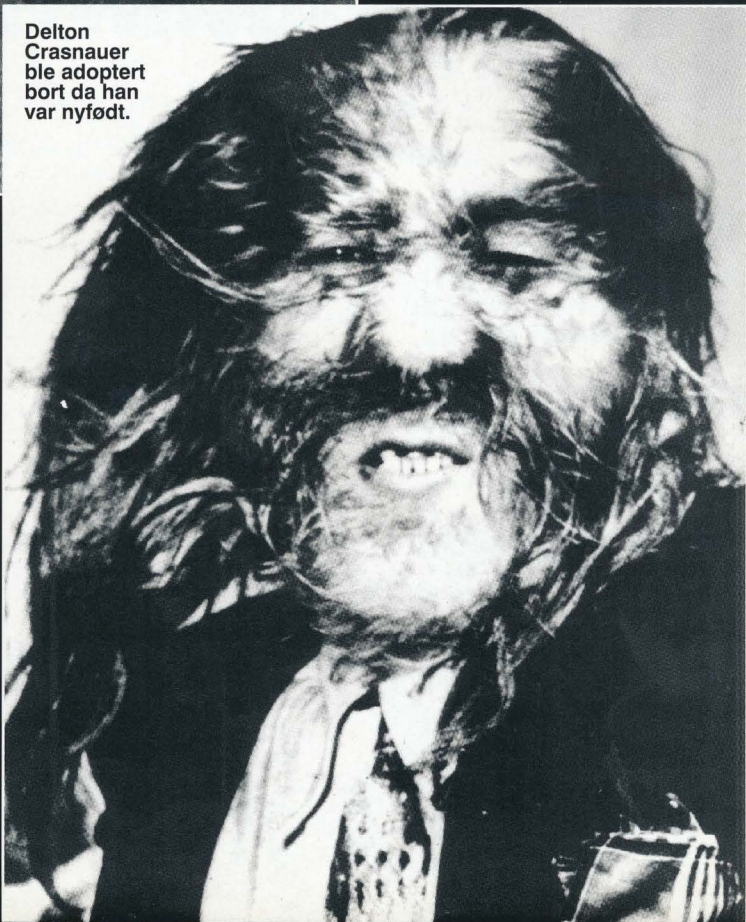
Kent Morley har
plutselig fått en
storebror.

Kent Morley er halvt mann, halvt hund. Gjennom avisartikler har verden gradvis fått vite om ham. Det beste er at takket være avisartiklene er han ikke lengre alene om å være "hund". Da Delton Crasnauer (40) fra Toronto i Canada fikk lese om den hårete Kent, var han snar til å ta kontakt med ham. Delton er nemlig like hårete som Kent og han ser mer ut som en hund enn som et menneske. Da Kent og Delton begynte å fortelle hverandre om sine erfaringer i livet, tok det ikke lang tid før de ble klar over at de faktisk hadde samme foreldre! Foreldrene giftet seg etter Dalton var født og adoptert bort som nyfødt, mens Ken ble født i ekteskap.

- Mamma adopterte bort Delton fordi han var født utenfor ekteskap, men hun fortalte meg aldri om ham fordi hun skammet seg, sier Kent (38). - Jeg fikk sjokk da jeg fikk vite at jeg hadde en eldre bror, men nå som jeg har snakket med ham synes jeg det er spennende.

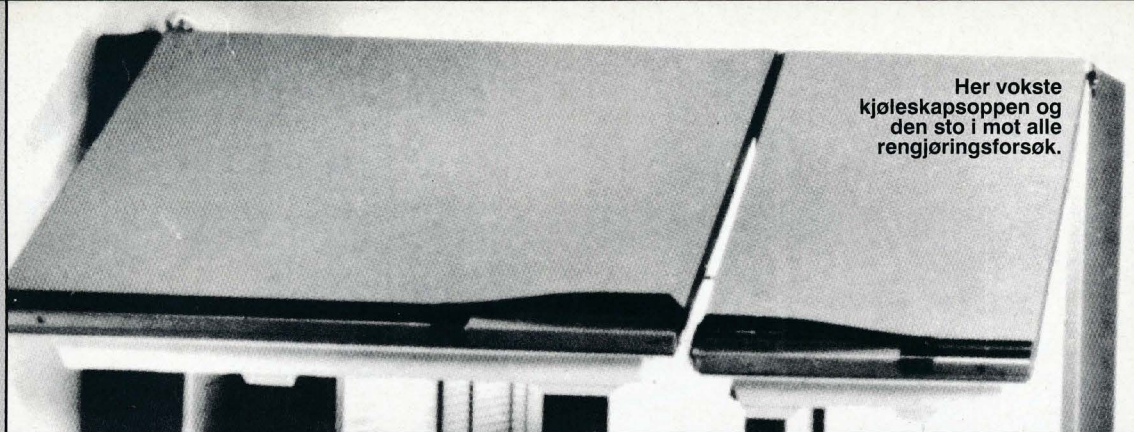
- I hele mitt liv har jeg følt meg som et misfoster, og jeg var sikker på at jeg var den eneste i verden som ser slik ut. Nå har jeg noen å dele erfaringene mine med. Delton forstår meg

Delton
Crasnauer
ble adoptert
bort da han
var nyfødt.

Nå er han ikke ensom lengre: **HUNDEMANNEN HAR FUNNET SIN LIKE LURVETE BROR**

**Kent Morley trodde
han var den eneste
hundemannen i
verden - helt til han
nylig fikk vite at han
hadde en like lurvete
bror!**

Her vokste kjøleskapsoppet og den sto i mot alle rengjøringsforsøk.

Når vasket du kjøleskapet sist?

KJØLESKAP-SOPPEN KVALTE HENNE TIL DØDE

I fjor høst oppdaget Henny De Lelle at det vokste en grågrønn sopp i kjøleskapet hennes. Da begynte kampen for å bli kvitt den. Men uansett hvor mye hun vasket og skrubbet, så fikk hun den ikke vekk, og den vokste fortsatt. Til slutt hadde den klebrige soppveksten spredd seg over hele kjøleskapet.

- Etter en stund visste jeg hvor jeg skulle finne Henny når jeg kom hjem fra jobben, sier Peter de Lelle. Han er fortsatt ikke kommet seg helt etter konas merkelige død.

- Hun sto alltid på knærne ved kjøleskapet og skrubbet og gned. Hver uke prøvde hun nye vaskemidler. Hun forsøkte til og med å koble ut kjøleskapet en uke, og oppbevarte maten hos naboene mens hun skrubbet. Uansett hva hun prøvde - soppen var der. Den fortsatte bare å vokse.

I mars i år begynte Henney å få pro-

Hennys mann Peter har kvittet seg med kjøleskapet som drepte kona hans.

I flere måneder forsøkte Henny De Lelle å bli kvitt en klebrig, grønn sopp som vokste i kjøleskapet hennes - men det endte med at den ekle soppen drepte henne!

blemer med lufttrøret og oppdaget også til sin forvilelse at den grønne soppen var begynt å gro under neglene hennes. I løpet av få uker var hun så hardt angrepet av sopp at hun måtte legges inn på sykehus. Legene tok en masse prøver av henne, og oppdaget at kjøleskapsoppens sporene hadde spredd seg i Hennys kropp. De forsøkte å få den under kontroll, men lyktes ikke.

- Allerede etter noen uker sa de at det ikke fantes noe mer de kunne gjøre, forteller Peter. - De la Henny på en isolert avdeling og forsøkte å gjøre det så behagelig for henne som mulig. Det eneste jeg kunne gjøre var å sitte og se på mens hun sakte skrumpet inn.

Det var forferdelig.

Legene konstaterte senere at sporene fra soppen hadde kommet inn i Hennys lunger og derfra spredd seg til hjernen, øynene, leveren og nyrene.

- Det var en grufull måte å dø på, sier Peter. Hun hadde det svært vondt på slutten. Ikke greide hun å puste ved egen hjelp, hun mistet synet og hukommelsen.

- Legene sier at de aldri har opplevd noe lignende. De rådet meg til å kvitte meg med kjøleskapet og det har jeg gjort. Jeg vil ikke at noen annen skal lide samme triste skjebne som Henny.

AV TANYA BRODER/
CHRISTINE LINDSJØO

Foto: IFOT

som ingen annen kan. Jeg er så takknemlig over at vi kom i kontakt med hverandre.

Forskerne vet fortsatt ikke hvorfor Kent og Delton ble født med hundehoder og menneskekropper. De har studert Kent fra han var liten, og de har også undersøkt hans søster Susan, som til forskjell fra sine brødre, ser helt normal ut.

Forskerne har ikke undersøkt Delton like nøye som Kent. Da Delton ble født havnet han først

på et barnehjem der han bodde i fire år før en sykepleier adopterte ham. De bodde i et isolert område nord i Canada.

Begge brødrene kjenner seg igjen i den andres barndomsopplevelser. De ble begge behandlet som misfoster av fremmede mennesker, og mobbet av andre barn. Kent jobber som dataprogrammerer i Florida. Broren er kjemiker, og begge lærte seg å godta skjebnen og skaffet seg utdanning, giftet

seg og nå lever begge et godt liv.

- Men det var allikvel ensomt å ha en fysisk skavank som ingen - ikke en gang legene - forsto noe av, sier Kent. Det er derfor jeg er så glad for at Delton og jeg har funnet hverandre. Vi kan hjelpe hverandre og gi hverandre styrke når det trengs.

AV TANYA BRODER/
CHRISTINE LINDSJØO

Kunstneren Gene Pool ledet an på en tandem-sykel kledd med 500 hermetikkbokser

En jordklode på panseret og TV på taket.

Paraden ble arrangert i Greenwich Village i New York for et drøyt år siden, og for tilskuerne må det ha vært en uforglemmelig opplevelse.

Gjennom gatene kjørte de underligste doninger, og i fronten ledet kunstneren Gene Pool an trakkende på en tandemsykkel, og med 500 hermetikkbokser festet til kroppen. Etter ham fulgte en av hans egne oppfinnelser, en bil som var dekket av gress.

Harrod Blank kom kjørende i sin egen Volkswagen-boble fra 1968, som var staset opp med roterende blomster, et TV-apparat på taket, og en globus på panseret. Blank har hatt mange rare biler. Tidligere var han den stolte innehaver av en 1958 modell pelskledd BMW.

I filmen har man sjansen til å ta en titt på ytterligere et 40-talls uvanlige kjøretøyer, om noen skulle være interessert?

SIPA PRESS / LARS BRANDER

Hva gjør man vel ikke for litt PR?

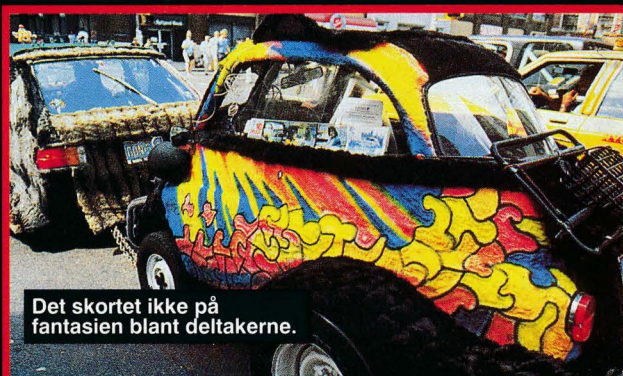
- TIDENES MEST SINNSYKE BILPARADE

Wild Wheels er tittelen på en film vi får regne med fortrinnsvis handler om biler. Regissøren Harrod Blank arrangerte en helsprø bilparade for å reklamere for filmen i forbindelse med premieren.

Foto: Europa Press/SIPA

Paraden var en PR-jippo for filmen "Wild Wheels".

Det skortet ikke på fantasien blant deltakerne.

VILLAGE OF POUND
COMMUNITY CENTER

ULTRA Slim-Fast
Challenge

POUND, WI.
POP. 423

160 innbyggere i
byen Pound gikk
ned 1,5 tonn i vekt.

Masseslanking i Wisconsin

INNBYGGERNE SLANKET VEKK ETT OG ET HALVT TONN

Fordommer er skumle saker, men har ikke amerikanere en tendens til å bli litt vel runde i kantene? Uansett har de nok hatt noen ekstra kilo å slite med i Pound i delstaten Wisconsin, hvor 160 personer sammenlagt gikk ned nesten ett og et halvt tonn i vekt.

Pound er en liten by som til sammen ikke teller mer enn 434 innbyggere. Flertallet av den voksne delen av befolkningen anså seg selv som overvektige, og gikk handlekraftige til verks. Det gikk over all forventning, og i løpet av fire måneder forsvant nøyaktig 2869 pund fra 160 mennesker, det

samme som snaut et og et halvt tonn.

Allen Salewski var blant de flittigste. Han gikk ned 26 kilo, og hevder at det var helt uproblematisk.

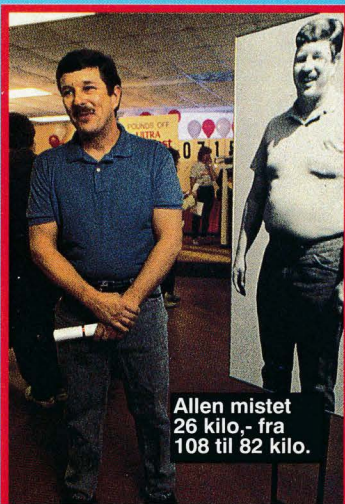
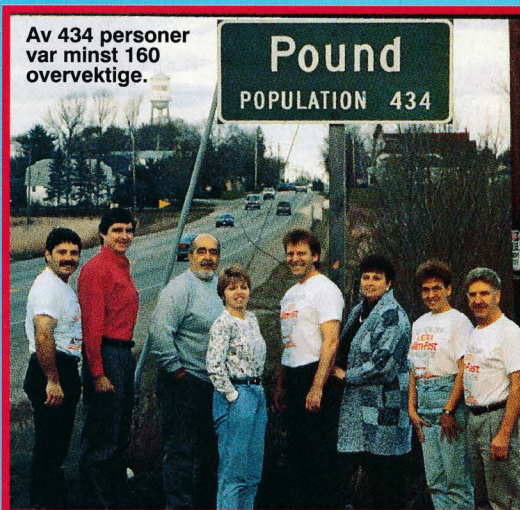
- Det var ikke vanskelig i det hele tatt. De fleste holdt på med denne slankingen, så det var liksom ingen mulighet til å falle gjennom. Uansett hvor jeg var, snakket ikke folk om annet enn vekt og helsekost, trening og kondis. Jeg hadde aldri klart det hvis jeg hadde vært alene om det, men slik det ble nå var det lett match.

Salewski er 51 år, snekker, og måler 1,75 cm. Han fortsetter:

- Fra nå av skal jeg passe

Av 434 personer
var minst 160
overvektige.

Pound
POPULATION 434

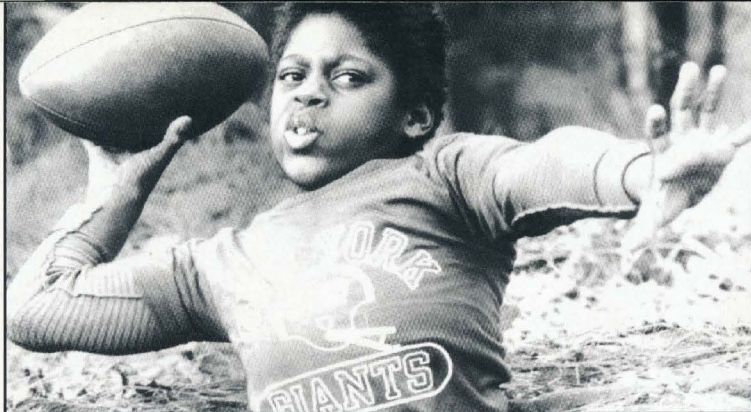
Allen mistet
26 kilo,- fra
108 til 82 kilo.

vekten og fortsette med å leve sunt. Jeg vil aldri mer tilbake til min gamle vekt på 108 kilo.

Pounds kollektive slankeopplegg begynte 8. juni etter at de hadde fått et spesialtilbud fra et kommersielt slankeinstitutt i USA. De benyttet instituttets preparater. Diettlistene ble fulgt, og i tillegg ble alle oppmuntret til å trene og bevege seg mest mulig. Resultatet av kiloraset i Pound ble naturligvis brukt i reklame-sammenheng, og grunnen til at nettopp denne byen ble valgt er vel forholdsvis opplagt. Det kan jo ha noe med navnet å gjøre?

JAMES MCCANLISH /
LARS BRANDER

Foto: IFOT

- Jeg elsker å spille fotball, sier Bobby.

Hoppe tau har han også lært seg ...

Han spiller amerikansk fotball, hopper tau og kan til og med sykle:

... og han har en fantastisk styrke i armene sine.

BOBBY HAR BARE EN HALV KROPP - MEN DET HOLDER!

Lille Bobbys kropp slutter rett under brystkassen og han er bare 50 cm høy - men den glade og fornøyde 10-åringen synes livet er deilig og lar seg ikke hemme av sitt handikap.

Å sykle er vel i seg selv en utfordring for 10-åringen.

- Alle har sluttet å si at jeg ikke får det til, de vet nå at jeg ikke gir meg før jeg greier det, sier Bobby Williams med glitrende øyne.

Som bevis for påstanden løper han på hendene bort til søsterens sykkel, hiver den lille kroppen opp på sykkelen, og farer nedover gaten med en hånd på

37-årige
Sandra sier
at sønnen
er en
drittsekk.

Bedreviterne fikk rett:

EKTESKAPET MELLOM MOR OG SØNN ENDTE MED SKILSMISSE.

**Det ble en tragisk slutt på et av verdens
merkeligste ekteskap. Kvinnen som giftet seg
med sin sønn, har tatt ut skillsmisse.**

Sandra Clarke (37), og Dale Creasey (21), er mor og sønn. Paret fikk mye omtale i avisene i 1987 da de nektet å gå fra hverandre, selv om det betydde at Sandra måtte sitte i fengsel, dømt for incest.

Dale ble opprinnelig adoptert av sin onkel og tante, men etterhvert begynte han å lete etter sin biologiske mor. Da han endelig fant henne, falt han pladask.

- Jeg kunne ikke forsone meg med at Sandra var min mor. Til det var hun alt for ung og vakker. Jeg ble umiddelbart svært tiltrukket av henne, men jeg var

hele tiden klar over at dette var galt.

I begynnelsen prøvde Dale å kjempe imot, men etterhvert ga han etter for følelsene. Naboen begynte å ane at ikke alt var som det skulle, og fikk mistanken om incest bekreftet da paret inviterte til et uoffisielt bryllup. Selve vielsen ble utført av en lokal prest i 1991, som motvillig gikk med på å lede ritualen.

Da ryktet hadde spredd seg om ekteskapet, kom politiet og hentet Sandra som ble dømt til fengsel for incest.

Bedreviterne spådde at ekteskapet ville sprekke, og de fikk altså rett.

Mens Sandra sonet straffen og lengtet

**Hjerteløse Dale Creasey forlot sin
mor etter to års ekteskap.**

etter sin sønn og mann, fant Dale en ny kvinne, og forsvant. Det nye paret lever i skjul, og Sandra er rasende.

- Han er en drittsekk, sier negressen fra Lincoln i England, som nettopp har sluppet ut av fengselet.

- Jeg har gått gjennom så mye vondt bare fordi jeg elsker ham så høyt, og nå har han bare stukket av. Jeg vil aldri se ham igjen. For meg eksisterer han ikke lenger.

Sandra koker over av sinne, og sier hun vil kontakte presten som viet dem og begjære skilsmisse.

- Man er ikke særlig populær i fengselet hvis man er dømt for incest. Det er en av de forbrytelsene som har lavest "rang" i fengselet, og medfangene oppførte seg forferdelig mot meg, sier Sandra som har tre kullseilte ekteskap i ryggen.

- Jeg bet tennene sammen fordi jeg elsker Dale, og jeg ble helt knust da jeg fikk høre at han hadde truffet en annen. Alt vi har opplevd sammen umuliggjør et normalt mor-sønn forhold, men jeg vil faktisk ikke engang være hans venn i fremtiden.

**AV BEATRICE DEXTER/
CHRISTINE LINDSJØO**

Foto: IFOT

styret og en på pedalen.

Det er ikke det eneste den 10-årige guttungen kan greie. Han svømmer og spiller amerikansk fotball, baseball og basketball. Han fyker opp og ned trapper på hendene, og han er så sterk i armene at det er vanskelig å bryte håndbak med ham.

Fantastiske Bobby ble født med en sjelden deformasjon. Han mangler nedre del av ryggraden og en del av underkroppen. Legene måtte amputere hans ubrukelige ben og deformerte underkropp da han var bare fem år gammel.

Det holdt vel egentlig at han kom hjem fra sykehuset som en pakke. Men han kom hjem til et kaldt, falleferdig hus. Faren hans hadde

hatt et hjerteinfarkt og kunne ikke jobbe. Moren Dorothy hadde tre jobber for å greie å forsørge familien, som besto av 12 familiemedlemmer. Hun var alt for stolt til å be om sosialhjelp.

- Han klagde aldri, sier Dorothy. Bobby er familiens solstråle. Man kan bare se på ham og gleden han utstråler, og da er det umulig å synes synd på seg selv.

Den rørende historien om lille Bobby og hans halve kropp lekket ut. Naboen i hjembyen i Danbury samlet sammen nesten en million kroner som ble plassert i et fond til Bobby og familien. I april da Bobby fylte 10 år, kunne han og hans takknemlige familie flytte inn i et nytt, varmt hjem med seks

soverom, som ble kjøpt ved hjelp av de insamlende pengene.

Når Bobby løper på hendene gjennom stuen, ler moren mykt. - Før legene amputerte Bobbys underkropp lot de meg møte en annen gutt uten underkropp. De ville vise meg hva jeg kunne vente meg. Den gutten kom inn med kunstige ben, og overkroppen sittende med støtte.

- De løftet ham opp av støtten og da han satt på gulvet forsto jeg at han bare hadde en halv kropp. En stemme inni meg skrek: "Er det sann Bobby kommer til å se ut? Gode Gud, nei, nei!" Jeg brøt sammen og løp gråtende min vei.

Fortsattes side 59

Anne Karstens
håndvesker
skapes i
resirkulering-
ens navn.

En sjar-
merende
sak med
en lett-
kledd
dame på.
Hva det
har vært,
vet bare
Anne

Containerdronningen i Botterdam - HUN LAGER HANDVESKER AV SØPPEL

Foto: IBL/Gamma

Nei, ikke i det hele tatt, mener Anne Karstens i Rotterdam. Hun sømfarer loppemarkeder over hele Europa og leter etter

Resirkulering, for all del, men å bygge om en gammel støvsuger til håndveske - det er vel å ta litt hardt i ?

gjenstander og ideer hun kan benytte. Hva skal man kalle en virksomhet som går ut på å lage merkelige vesker av alt skrapet man kommer over?

Anne bruker nesten hva som helst. En gammel leselampe, en ubrukkelig transistorradio, en defekt termos, en utklemt tannpasta tube eller gammel sminke. Pussig nok, alt kan bli håndvesker!

En av de mest originale modellene hennes er "Vampyrette". Den er bygget av en gammel støvsuger og prydet med åpen munn som utstøter en forferdelig lyd. Lyden er ekkel nok til å skremme vekk selv den skumleste man måtte støte på i Rotterdams farlige områder påstås det.

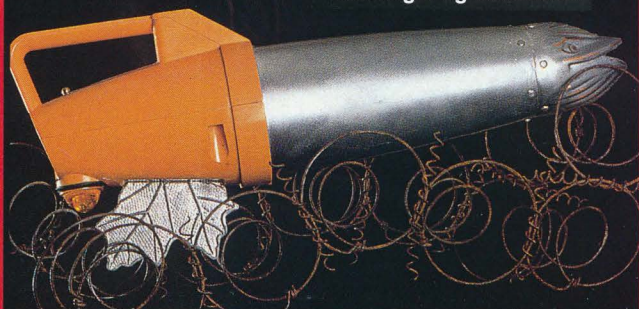
-Hver eneste veske har sin historie, sier Anne. Av og til tar det dager å komme på en god idé og få til den riktige atmosfæren for den kreative prosessen. Veskene er mitt liv - og jeg fortsetter å skape!

GAMMA PRESSE IMAGES
/LARS BRANDER

Hvem har ikke ønsket seg en veske i ekte fiskeskin?

Hver kvinnes drøm? En veske med en bråkende støvsuger og fiskemunn.

Mødrene som er sikre i sin sak:

Kayleigh fant frem på kirkegården selv om hun aldri hadde vært der før.

en der faren min ligger begravet. Det var første gang hun var der, men merkelig nok fant hun fortet frem enn jeg gjorde. Deretter ville hun gå til kaféen og spise, men da jeg sa at det ikke fantes noen kafé der, insisterte hun hardnakket, og hun hadde rett. Marlene mener Kayleigh må ha vært der før, kanskje den gangen da hun het Sarah? En annen av disse reinkarnasjonstroende mødrene er 28-årige Janet Carnickis fra Chicago. Hun har dette å fortelle om sønnen Chad:

VÅRE BARN HAR LEVD FLERE LIV!

Det er ikke bare de lærde som strides om hva som hender etter døden. En gruppe amerikanske mødre er imidlertid svært sikre i sin sak: Vi fødes på nytt, og barna deres påstår at de allerede har levd har flere liv.

Marlene Karlslake (30), er en av dem.

- Jeg glemmer aldri den dagen for to år siden da min datter Kayleigh beskrev hvordan hun ble myrdet i et tidligere liv. Da var hun fire år gammel, og hun spurte om navnet på sin "andre mamma". Datteren fortalte: "Hun var moren min da jeg het Sarah. Hun druknet meg i badekaret, og begravde meg i

Chad påstår han har vært på sykehuset tidligere, som voksen og etter en bilulykke.

Accidents and
Emergencies →

et hull hvor jeg skulle skulle vente på å bli født på nytt..."

UHYGGELIGE HISTORIER

Marlene beskriver hvordan hun kjente kulden krype oppover ryggen, og begynte å skjelve.

- Det var helt forferdelig. Jeg nektet å tro henne, men jeg ble voldsomt skremt av at hun kunne spekulere ut en sånn historie. Noe senere var vi på kirkegård-

- Da Chad var tre år ble han innlagt på sykehus for første gang. Han hadde ørebetennelse, og da de rullet ham på bære gjennom korridorene så han opp på meg og sa: "Dette minner meg om da jeg døde i en bilulykke." Janet beskriver en plutselig sjekek som tok tak i henne.

- Chad fortalte at han var en voksen mann da ulykken inntraff. Det var han som hadde kjørt bilen, men de to passasjerene han hadde med seg overlevde. Bare Chad døde for å gjenfødtes gjennom Janet.

Forts side 51

Gary ble i et tidligere liv dyttet utover en trapp av sin daværende mor.

Tre-årige Cathrine beskrev rom etter rom på forhånd selv om hun aldri hadde vært på stedet tidligere.

Ben pekte ut huset der han hadde bodd med sin tidligere familie.

Holly ble født med "kløverblad-skalle"

Hollys mamma, Anne, er glad over at 6-årige Holly begynner å se helt normal ut.

Da lille Holly ble født var hodet hennes så deformert at hun så ut som et lite, overjordisk vesen. Takket være legenes dyktighet kan den lille jenta se frem til å leve et helt normalt liv.

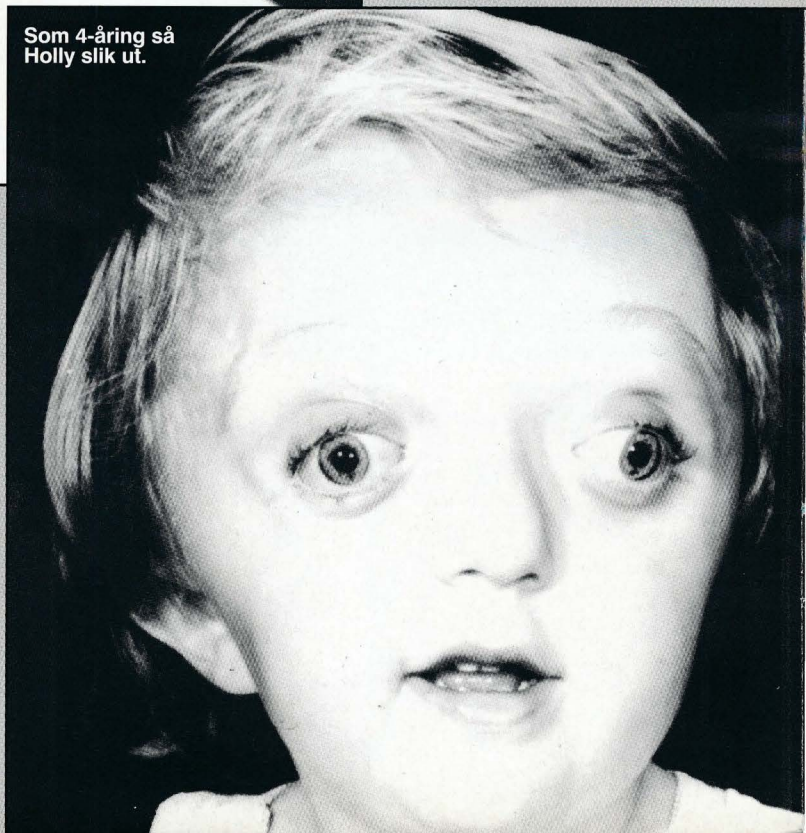
Hun så ut som en overjordisk da hun ble født:

DEN MODERNE LEGEVITEN- SKAPEN GA HOLLY NYTT LIV!

6 år gamle Holly Drew ble født med en sjelden deformitet som kalles kløverblad-hode. Det betyr at hun hadde store kuler på hver side av ansiktet, liten hodeskalle, utstående øyne og hengende ører.

Hollys skalle var unormalt hard og inni ble den fylt av væske som

Som 4-åring så Holly slik ut.

GIKK DU GLIPP AV DETTE NUMMERET?

Nr 2/1993 - Uke 44
Pris 29,50
(inkl. moms)

EN GAL GAL VERDEN

Norges sprøeste
blad - slår alle
rekorder

Den fantastiske

ROTTE- GUTTEN

har en meter
lang hale!

E
K
S
K
L
U
S
I
V
T

Utrolig
bildeportasje

GOLIATS
HODESKALLE
er funnet
i Israel!

E
L
V
I
S
lever!

HAN
BOR I EN
KISTE

EDDERKOPP JENTENE
- et naturens lune

truet med å gi henne varige hjerneskader. Bare noen uker etter fødselen var legene derfor tvunget tilog begynne å operere Holly, men fordi hennes derformitet er så sjelden, hadde ikke legene noe å sammenligne med. De måtte prøve seg frem hele veien.

For å lette trykket på hjernen, tappet de først væsken ut av skallen hennes. Deretter bygget de om kinnbena hennes. Øynehulene ble forstørret - for at de store øynene hennes skulle få plass.

- Før legene opererte øynehulene spratt øynene ut og øyenlokkene hengte seg fast bak øynene, forteller Hollys mamma Anne. Det gjorde skrekkelig vondt, og Holly skrek høyt da vi trykket inn øynene igjen.

Senere "bygde" legene ny panne til Holly, og de forstørret skallen hennes så den voksende hjernen hennes skulle få plass.

Allerede nå ser Holly godt ut, men legene sier at hun kommer til å se enda bedre ut når de er ferdige med de plastiske operasjonene om noen år.

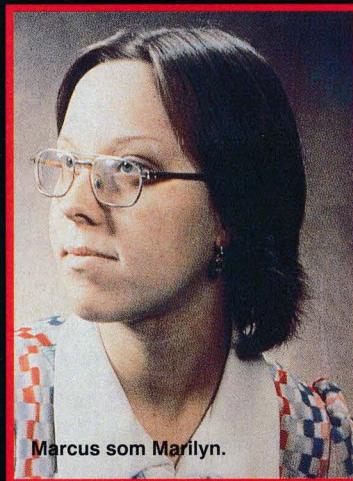
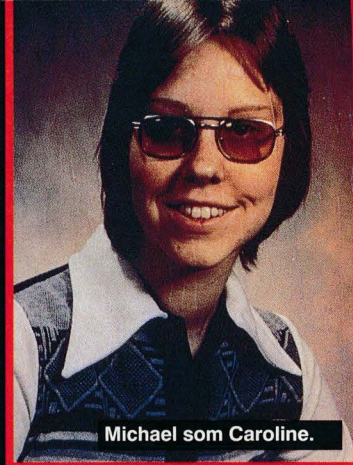
- Da Holly var liten pleide jeg å dekke over ansiktet hennes med en lue for å gjemme henne, forteller Anne. - Ellers stirret folk på henne, som om hun var et monster og de klarte ikke å skjule sin avsky.

- Nå har jeg ikke noe i mot å ta med Holly ut. Faktisk er det er moro å ha henne med, for hun er så lykkelig over sitt nye utseende.

AV SUSAN JIMISON/
CHRISTINE LINDSJÖ

**Innbetal 40 kroner på postgiro-
konto 08095159355, EN GAL GAL
VERDEN, postboks 250 Økern, 0510
Oslo - så kommer postverket
farende til deg med bladet! Husk å
skrive din egen adresse tydelig på
giroblanketten. Skynd deg til
posthuset, vi har ikke ubegrensede
mengder av bladet. God kvalitet
har det med å bli revet vekk.
NB!!**

**Vennligs skriv på giroblanketten:
GAL VERDEN NR. 2**

Caroline og Marilyn ville ikke lengere være kvinner

TVILLINGPARET SOM SKIFTET KJØNN

De ble født som eneggede tvillingsøstre, men i oppveksten fant de ut at de heller ville være gutter. 21 år gamle ble de operert, og Caroline og Marilyn ble Michael og Marcus.

Nå er dette femten år siden, men tvillingparet angrer ikke på avgjørelsen. Trolig er de det eneste tvillingparet i verden som har

gjennomgått en kjønnsskifteoperasjon. Det var mange i hjembyen Illinois som tok avstand fra dem, mens andre igjen ga dem sin fulle støtte. Selv har de aldri tvilt på at det de gjorde var riktig.

Om oppveksten forteller de:

- Vi lå våkne om natten og ba til Gud om at han måtte gjøre oss til gutter.

De ble mobbet av kameratene for den gutteaktige oppførselen sin, og stadig ble de stående utenfor. De ble kalt for Ugh Sisters, og Caroline og Marilyn, som siden fire- fem-års alderen hadde forstått at noe var galt, bestemte seg 21 år gamle for å ta skrittet fullt ut, og skifte kjønn i fellesskap.

Brystene ble fjernet ved et kirurgisk inngrep, og en intens hormonbehandling startet. Stemmene ble mørkere, og skjeggveksten skjøt fart. Forvandlingen var unektelig i gang.

Caroline og Marilyn - eller Michael og Marcus som de nå var blitt hetende - returnerte til hjembyen Vandalia i Illinois, USA, og havnet øyeblikkelig på

kant med stedets befolkning. Innbyggerne husket dem som jenter, så konflikten kom ikke overraskende.

- Vi jobbet på plastfabrikken, og vi ble trakassert hele tiden. Formannen sa for eksempel at vi ville få sparken hvis vi våget å bruke herretoiletet. På den andre siden fikk vi ikke lov til å bruke dametoiletet heller, noe som naturlig nok var ganske frustrerende ettersom det medførte en del rent praktiske problemer i tillegg til den åpenbare fornedrelsen. Michael og Marcus ble etterhvert tvunget til å gi tapt for omgivelsene og måtte forlate hjemstedet. I dag er de 36 år gamle, og kan snart anses som menn tvers igjennom. Begge har funnet seg en partner, og er lykkelig gift. Hormonbehandlingene er avsluttet, og nå gjenstår bare en siste akt i forvandlingsnummeret. Det skal foretas et inngrep som vil forandre vaginaene deres til mannlige kjønnsorganer.

- Selv om sexlivet vårt fungerer utmerket i dag, så kommer dette til å tilføre det nye dimensjoner, sier Michael og Marcus med et lurt smil.

SIPA PRESS /
LARS BRANDER

Foto: Europress

Thierry, Gilles og Bruno driver et firma som lever av å selge hestemøkk.

Har du en fiende?

SEND HAM EN KASSE HESTEMØKK!

Idag skjer alt på data, til og med kyniske hevnaksjoner. I Frankrike er det opprettet en ny døgntjeneste som heter Videotex, og den som har tilgang til systemet kan printe inn "3615 FUM" på terminalen og sende sine fiender en kasse hestemøkk.

3615 FUM er Videotex-kanalen der du kan bestille møkka.

Ideen virker mildt sagt motbydelig, men er likefullt gjennomført og i full drift. Er forretningskonkurrenten din ugrei mot deg?

Har du en håpløst støyende nabo? Er sjefen din en suppegjøk? Eller er inkassobyråene ute etter skalpen din?

Om du er franskmann har du sjansen til å gi et riktig gørrrete hint til plageåndene. Tast inn 3614 FUM-kanalen, og bestill hestemøkk i stor stil. For en kasse med 450 gram koster det beskjedne 85 Francs, og for 150 Francs kan du sende hele 750 gram til adressaten, som om ikke annet garantert blir en smule forbløffet over forsendelsen.

Servicesen blir gitt av firmaet Protovision, bestående av tre unge, sinte (og muligens spøkefulle) typer: Thierry Foures, Gilles Sauvire og Bruno Verdor. Skal vi tro de tre innehaverne går forretningene strykende, men det kommer kanskje ikke som noen bombe når det er franskmenn det gjelder.

IFOT APS

Foto: Europa Press

Et offer får en illeluktende pakke levert.

Slik tror
Louisa at
William
kommer til å
se ut etter en
stund.

William ble erklært død
etter en bilulykke, men
våknet opp på likhuset.

**Dødserklærte William våknet til live,
men forloveden vil ikke se ham:**

KJÆRESTEN MIN ER EN ZOMBI!

**William Mdletsche ble erklært død etter en
bilulykke. Han lå på likhuset i 48 timer, og våknet
plutselig til live igjen. Forloveden til den stakkars
gutten kvier seg for å treffe ham - hun er overbevist
om at nå er han en zombi!**

William Mdletsche (24) og
kjæresten hans Louisa Verdun
(20) var ute og kjørte da William
plutselig mistet kontrollen over
bilen og kjørte rett inn i et tre i en
forstad til Johannesburg i Sør-
Afrika.

Louisa overlevde det voldsomme
krasjet, og ble kjørt til sykehuset
med mindre skader. William ble
erklært død på ulykkesstedet, og
ble ført til likhuset der kroppen ble
lagt i en metallkiste og var klar for
begravelsen.

Men William levde merkelig nok
fortsatt. Han gled inn og ut av

bevisstheten i to redselsfulle dager
og netter før en vaktmester hørte
hans fortvilte rop på hjelp.

- Da jeg våknet opp var det så
stille og rart, sier William. Jeg var
dessuten overbevist om at jeg lå i
en kiste flere meter under jorden.
Jeg skrek i timesvis og slo i lokket,
men greide ikke å rikke det.

- Plutselig hørte jeg en
mannsstemme utenfor kisten. Det
lød som om han snakket i
telefonen. Jeg skrek alt jeg kunne.
Antagelig ble han først skremt fra
vettet, men deretter fikk han og en
annen løftet av kistelokket og

sluppet meg ut.

Den lett hysteriske William ble så
fort til et sykehus hvor legene
konstaterte at han bare hadde en
lettere hjernerystelse og noen
småår.

- Jeg lengtet etter å få treffe
Louisa og fortelle henne den gode
nyheten, sier William. Men hun ba
meg holde meg unna, ellers ville
hun ringe politiet.

- Hun er overbevist om at jeg er
en zombi som er kommet tilbake
fra de døde for å terrorisere henne.
Nå vil hun hverken gifte seg med
meg eller bo i den samme byen
som jeg bor i.

Louisa innrømmer at hun er
livredd William.

- Han kommer tilbake fra de døde,
og det er bare zombier som gjør
det, sier den overtroiske Louisa.

- Sjelen hans er stjålet fra hans
kropp. Han er ond og jeg vil ikke
ha noe med ham å gjøre. Jeg
elsket William av hele mitt hjerte,
men hvis han viser seg i min
nærhet, kommer jeg til å skrike.

Stakkars William. Ikke nok med at
han lå innelåst i en kiste i 48 timer -
nå er han ikke forlovet lenger
heller!

AV RICK TRACY/
CHRISTINE LINDSJØO

Den
overtroiske
Louisa
tror at
kjæresten
William er
en zombi!

Foto: IFOT

Lizzies mamma har aldri kommet på tanken å straffe datteren.

Hun er verre en tegneseriefiguren Dennis:

VERDENS MEST BORTSKJEMTE JENTUNGE SLÅR TIL IGJEN

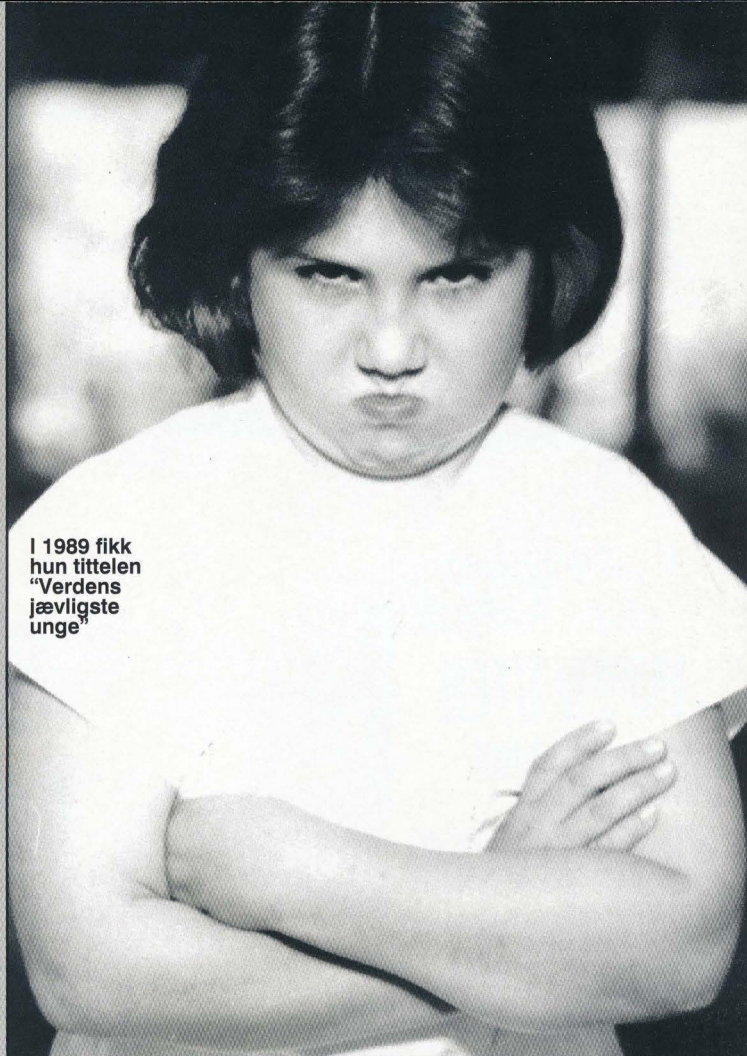
Man kan bli berømt for nesten hva som helst hvis man bor på rett sted - i dette tilfellet Amerika. For hvilket annet land kunne ha en konkurranse om hvem som er "Verdens jævligste unge" - og som kårer en vinner!

Allerede i 1989 ble man oppmerksom på søte Lizzie Clark i avisene. Ikke for at hun var så søt og trivelig, tvert i mot. Avisene skrev om henne fordi hun var så håpløst bortskjemt og jævlig i det store og hele. Da hadde Lizzie spraymalt en sofa og gitt lakserolje til hunden. Dessverre er hun ikke blitt noe bedre, for nå er hun tilbake igjen - verre enn noensinne.

Denne gangen har Lizzie Clark fått et toalett til å eksplodere, hun har vannet morens prisbelønte orkideer med bensin, og ringt Det hvite hus 167 ganger fordi hun ville snakke med president Clintons datter!

Det er dessverre ikke alt. I løpet av de siste åtte månedene har den åtte år gamle vinneren av tittelen "Verdens jævligste unge" 1989, lyktes med både det ene og det andre. Her følger et utvalg:

* Brukt en spiss sten for å risse inn

I 1989 fikk hun tittelen "Verdens jævligste unge"

ordene "Vask meg" på farens nye Cadillac!

* Rullet og tente på røyk som hun laget av tre 100-dollar sedler hun hadde stjålet fra moren.

* Ringt 167 rikstelefoner til Det hvite hus og forlangt å få snakke med presidentens datter.

* Malte morens ben røde, hvite og blå som det amerikanske flagget.

* Da hun lekte en lek hun kalte "Orkanen Andrew", lagde hun oversvømmelse på badet med hageslangen.

* Slått sin far bevisstløs med en hermetikkboks da de lekte tyv og politi.

* Fått toalettet i foreldrenes hus til å eksplodere ved hjelp av et par solide nyttårsraketter.

* Trakk ut kontakten til fryseren så kjøttvarer for 500 dollar ble ødelagt.

* Vannet sin mors prisbelønte orkideer med bensin.

- Hva skal man gjøre? spør Lizzies 37 år gamle mor Miriam. Lizzie er forferdelig krevende, men hun er mitt eneste barn og solen i mitt liv.

- Hvis hun var 16 eller 17 år skulle jeg antagelig straffet henne, men hun er bare et barn og alt dette en bare barnestreker. En dag kommer vi til å

lene oss tilbake og le av all galskapen hun har stelt i stand. I mellomtiden får vi forsøke å ta det for hva det er - barnestreker. Jeg ville aldri finne på å straffe henne.

Lizzies far er på samme bølgelengde. Han omtaler den lille tyrannen som sin øyensten, og sier at han alltid er i godt humør når han er i nærheten av henne.

- Jeg sa fra da hun brente opp 100-dollar sedlene og fikk toalettet til å gå i luften, men det er nok alt, sier han. Det er noe ved Lizzie som gjør at man tåler hennes luner.

- Hun er så oppfinnsom, og sta som få, men hun er ikke slem. Hun er en forkledd engel.

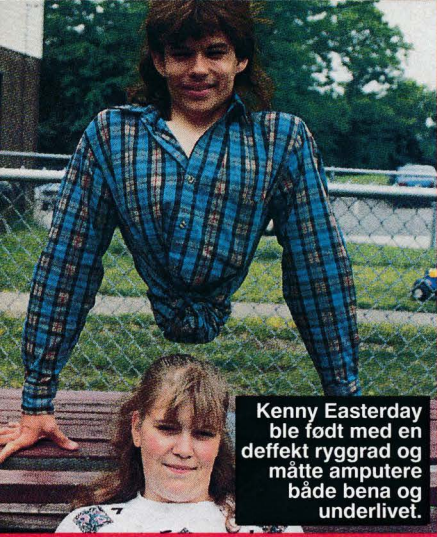
Lizzie er enig med faren sin. Når en journalist spurte om hun likte tittelen "Verdens jævligste unge", stappet hun en jojo i lommen hans - og anklaget ham for å ha stjålet den!

Deretter skrek hun: - Jeg er ikke jævlig. Jeg er snill og søt. Forsvinn ut av mitt hus - nå!

Jo, jo. Slike foreldre får sånne barn.

AV CARRIE CRAMER/
CHRISTINE LINDSJØO

Foto: IFOT

Kenny Easterday ble født med en defekt ryggrad og måtte amputere både bena og underlivet.

En stolt Kenny gifter seg med barndomsvennen Sarah.

**En historie om
kjærlighet og mot:**

MANNEN UTEN UNDERKROPP HAR GIFTET SEG!

Kenny er en modig mann. Hans mor påstår han er den modigste i Amerika, og muligens har hun rett i det, for trass i sitt veldige handikap nekter han å gi opp. Han er en mann med stor M - bedyrer hans kone Sarah.

Til tross for sitt store handikap lever Kenny et normalt liv.

Kenny Easterday ble født uten den nederste delen av ryggraden. Legene så seg tvunget til å amputere bena og underkroppen rett etter fødselen, og de konstruerte en forlengelse av ryggraden med ben fra de amputerte kroppsdelene. Dette lyktes de i, og i dag er Kenny 19 år. Hans skjebne har krevd mot til å kjempe videre. Etter beste evne ignorerte han mobbing i skoletiden, og konsentrerte seg om å bygge opp musklene i kroppen slik at han raskt og greit ville kunne forflytte seg ved hjelp av et skateboard. Denne metoden har vist seg så nyttig at han benytter den fremdeles, og da han som syttenåring giftet seg med barndomsvennen Sarah, kom han rullene opp mot alteret i kirken på nettopp et skateboard.

- Det var den fineste dagen i hele mitt liv, sier Kenny. Da jeg giftet meg med Sarah gjorde jeg mange dystre spådommer til skamme. - Jeg sto på en kasse, og vi så hverandre romantisk inn i øynene. Etterpå satte jeg ringen på fingeren hennes med den ene hånden, mens jeg balanserte med den andre.

Selv om de nygifte har kjent hverandre i mange år, ble ikke den store gnisten tent før i fjor. Sarah forsikrer oss rødmende om at også sexlivet deres fungerer utmerket til tross for ektemannens handicap.

- Folk er veldig nysgjerrige på sexlivet

vårt, men jeg kan love at vi har det som de fleste andre. Kenny har ingen problemer på "det" området, han er helt og holdent en mann. Dessuten er han jo både pen og intelligent, legger Sarah til.

Det har ikke bestandig vært like enkelt. Skoleårene i West Aliquippa ved Pittsburgh i Pennesylvania var vanskelige.

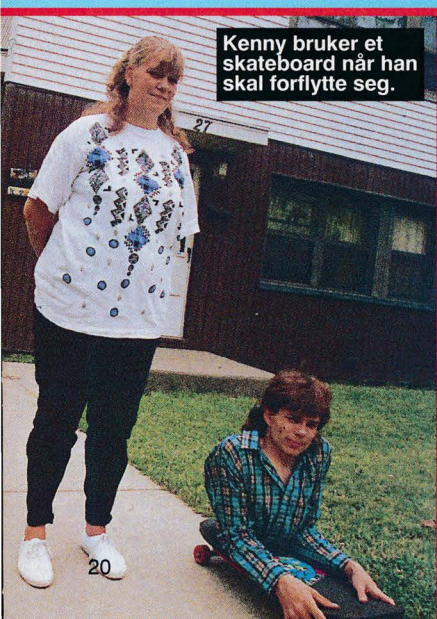
- Jeg ble bestandig stirret og pekt på som om jeg skulle vært et slags monster, memorerer Kenny. - Jeg kan ikke fordra å bli beglodd, det er mye bedre at folk tar mot til seg og spør for å få stillet nysgjerrigheten.

Kenny ser lysere på livet nå som han har fått den kvinnen han ønsket seg, og moren Sharon er forferdelig stolt over sønnen.

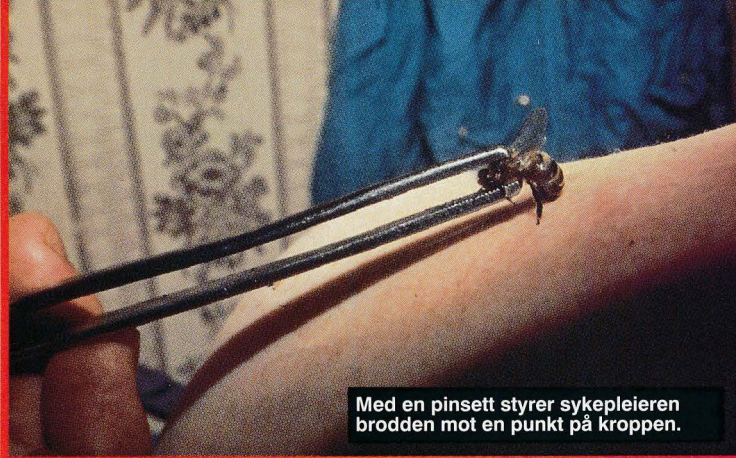
- Han er den modigste mannen i hele USA, sier hun med et smil. Kenny drømmer om en karriere innen filmbransjen når han har avsluttet college. Han har allerede spilt i en dokumentar-film som bærer titelen "Kid Brother", og som handler om Kennys liv. Han håper på flere engasjementer med tiden.

- Filmens verden frister meg, sier Kenny. Å spille inn "Kid Brother" styrket selvtilliten min betraktelig. Nå har jeg kontakt med både produsenter og regissører, så vi får håpe jeg har litt flaks!

REX FEATURES LTD /
LARS BRANDER

Kenny bruker et skateboard når han skal forflytte seg.

Med en pinsett styrer sykepleieren brodden mot en punkt på kroppen.

Bistikkene kan kurere alt fra nerveskader til barnløshet, og bivirkningene er minimale.

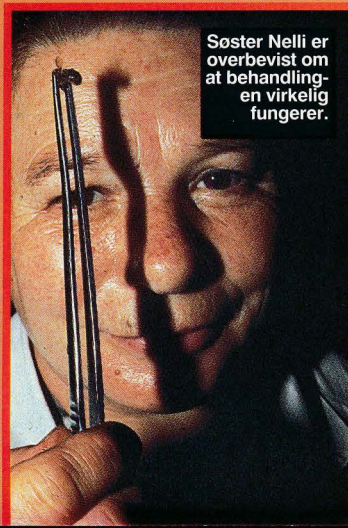
Tanya lar seg villig behandle av den 300 år gamle behandlingsformen.

Det påstås at bistikkene skal ha en legende effekt.

I Russland gjør naturmedisinen comeback

- OG DE SINTE BIENE GJØR SITT!

Søster Nelli er overbevist om at behandling- en virkelig fungerer.

Man har jo hørt om akupunktur - men ikke at de vanlige nålene erstattes av ilske bier. Kuren er en metode som påstås å fungere - og har eksistert i tusenvis av år!

Her er et godt råd til den som har tenkt seg til Russland: Ikke bli syk der! Helsevesenet fungerer ikke noe særlig bedre enn det meste andre i det sammenraste sovjetiske imperiet. Det tekniske utstyret er gammelt og dårlig vedlikeholdt. Mye er gått i stykker uten at det er mulig å få det reparert. Annet utstyr mangler helt. Det er mangel på alt fra sprøyter og gum-

mihansker, til senger og laken. Korrupsjonen gjennomsyrr samfunnet, og medisiner når ikke frem til sykehusene hvis man ikke bestikker leverandørene med dollar.

Det er med andre ord ikke så merkelig at befolkningen søker til naturmedisinen og gamle utprøvede metoder, som av og til kan være av en ganske merkelig karakter.

På UNICUM i Moskva praktiseres noe som kalles bie-terapi. Klinikken har eksistert siden 1950-tallet, men metoden er betydelig eldre og tilhengerne av terapien hevder at folk med alle mulige typer kramper har latt seg stikke av bier i tusentall helt siden 300 f. Kr.

30-årige Tanya har kommet til UNICUM for å få kurert smerter. Hun blir behandlet av en sykepleierske som heter Nelli Alexandra Kulyukina som tar biene ut av en eske ved hjelp av en pinsett. Deretter presser hun dem mot pasientens hud, og lar bien stikke. Det påstås at resultatet blir bedre jo lenger brodden får sitte igjen.

Tanya får et titalls stikk over skuldrene og ryggen, og ytterligere noen rundt det ene øyet før hun fornøyd forlater klinikken.

Galina på 60 får omtrent like mange stikk langs ryggraden, og virker minst like glad som Tanya. For ikke å snakke om Oleg Ivanovitch Shibalov på 58 år, som har til hensikt å la broddene bli sittende i huden hele dagen, og deretter få hjelp av en i familien til å fjerne dem igjen.

Forts. side 51

Kreftsyke Gloria Hannagan ble iskald av redsel da hun studerte røntgenbildene sine - i brystkassen så hun nemlig djevelens ansikt titte frem!

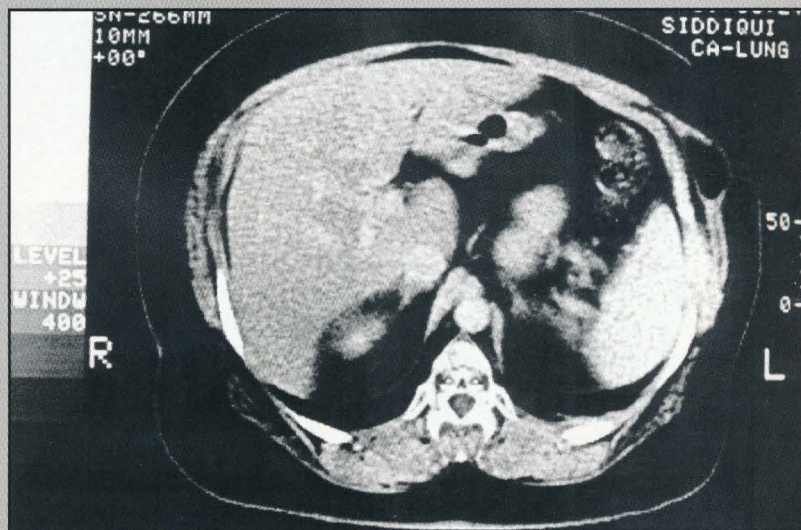

Gloria så røntgenbildene sine og ble skrekkslagen:

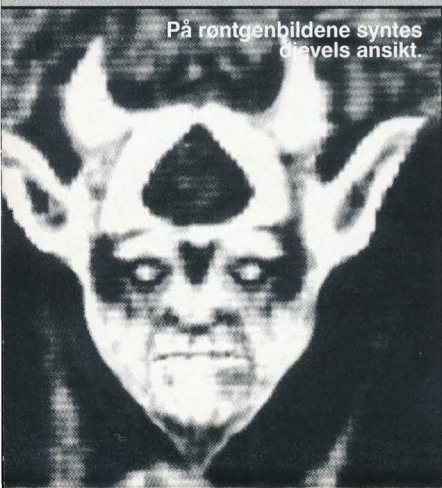
HUN SÅ DJEVELENS ANSIKT I BRYSTET SITT!

Foto: IFOT

Gloria peker på røntgenbildene der djevelens ansikt synes midt i svulsten.

På røntgenbildene syntes djevels ansikt.

Da Gloria Hannagan tok røntgen fikk hun se på bildene og legene viste henne hvor kreftsvulsten satt.

- Den store kula satt mellom lungene mine - og midt i svulsten så jeg Satans ansikt stirre på meg! sier Gloria og grøsser. Det var det mest skremmende jeg noen sinne har sett.

Det som senere hendte var nok en enda mer skremmende opplevelse. Den oppskakede kvinnens venner utførte nemlig en djevelutdrivelse på henne, og plutselig forsvant demonen - sammen med svulsten!

- Jeg har ikke anelse om hva som skjedde, sier 55 år gamle Gloria. Jeg

ba til Gud og det gjorde vennene mine også. Sammen drev vi både djevelen og svulsten ut av kroppen min.

Den fantastiske historien om tragedie og triumf begynte i Fostoria i Ohio for drøyt tre år siden. Gloria ble rammet av brystkreft kort tid etter at moren og søsteren hennes var døde av den samme sykdommen.

- Vi ble så fortvilet da legene oppdaget at Gloria også hadde brystkreft, sier hennes eldre søster Janet Kaylek.

Gloria har alltid vært den som har tatt hånd om alle andre. Etter en

Vel var den gamle millionæren eksentrisk:

LEIRKLUMPEN ARVET 16 MILLIONER!

Den tyske millionæren ga ikke mindre enn 16 millioner til en leirklump i et av de mest bisarre og merkelige testamenter man kjenner til!

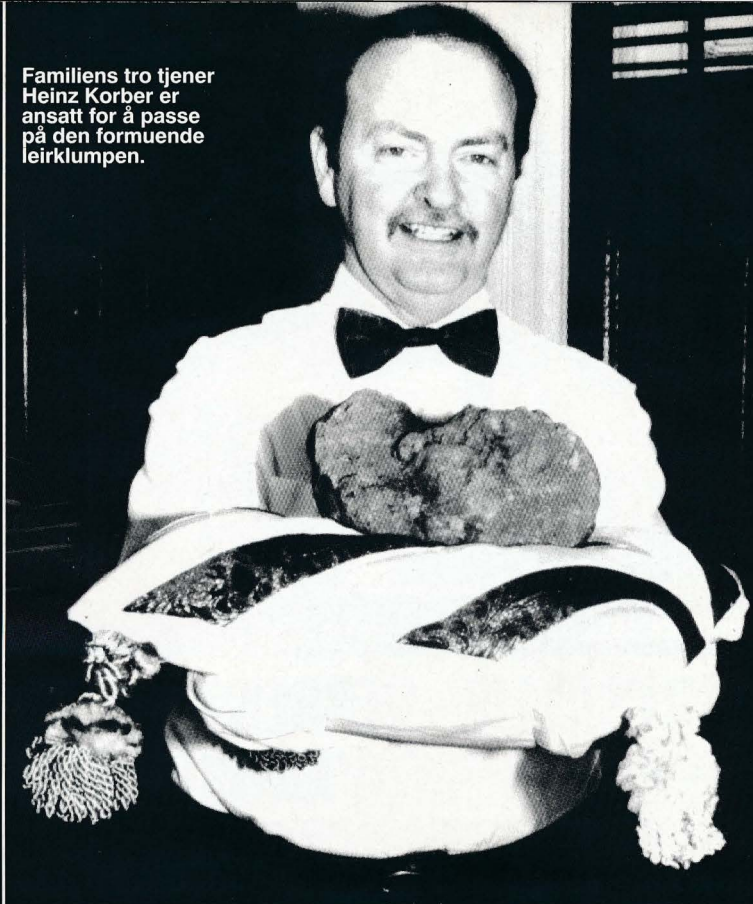
For tyve år siden mistet den 75 år gamle millionæren Heinrich Wechmar sin kone i en tragisk ulykke og det eneste minnet han hadde etter henne var en leirklump som han hadde tatt fra graven hennes. Leirklumpen kom til å bli hans venn og fortrolige, og han fikk spesialsydd en silkepute for at klumpen kunne følge ham overalt og ha det behagelig. Hva var da mer naturlig enn at han testamenterte hele sin formue til leirklumpen?

- Jeg har kjent Heinrich i mange år og jeg forstår hvorfor han puslet sånn om den, sier advokaten Otto Stossel, som bisto ved opprettelsen av testamentet. Leirklumpen betydde mye for ham. Det var alt han hadde igjen etter sin elskede hustru.

- Det var nemlig slik at et selskap ville bygge hus på kirkegården der konas grav er, og det var da han bestemte seg for å redde en leirklump fra graven hennes før kirkegården ble rasert. Det er den klumpen som er blitt millionær.

- Jeg pleide å dra over til Heinrich og besøke ham, og han hadde

Familiens tro tjener Heinz Korber er ansatt for å passe på den formuende leirklumpen.

alltid leirklumpen sin hos seg, fortsetter Otto Stossel. Jeg vet at det lyder merkelig, men hvis det ikke hadde vært for den leirklumpen, ville han vært ulykkelig til sin dødsdag.

Familiens tro tjener, Heinz Korber, har fått i oppdrag å ta hånd om den elskede leirklumpen og som honorar får han 420 tusen kroner i året. Han synes selv det er en ære som har blitt ham til del.

- Jeg har arbeidet for herr Wechmar i 20 år, og jeg har sett hvordan han forandret seg og ble lykkeligere da leirklumpen kom inn i hans liv, sier Heinz Korber. Jeg har aldri tidligere kjent meg så privilegert som jeg gjør nå som jeg får ta vare på leirklumpen.

Mens millionærens eneste gjenlevende slektning, fetteren Klaus Stoltenberg, ble rasende da

han fikk høre tale om Heinrichs testamente. En gang forsøkte han til å med å ødelegge leirklumpen ved å slå vann over den.

- Han brøt seg inn i huset med en stor vannkanne i hånden, men heldigvis rakk jeg å stoppe ham, sier Heinz. Herr Wechman ville blitt veldig skuffet hvis den var blitt ødelagt.

Myndighetene trakk tilbake siktelsen mot Stoltenberg, men han planlegger å engasjere advokat for å få Heinrichs testamente annullert.

- Hva skal en leirklump med 16 millioner kroner? under den rasende fetteren. Hvorfor ikke bare hive den dumme leirklumpen ned i graven hans? Da kan de jo være sammen bestandig.

AV J P BARTON/
CHRISTINE LINDSJØ

operasjon og endeløse strålebehandlinger begynte Gloria å tro at hun var kurert for kreftsykdommen, men da viste røntgenbildene det verste synet hun noen sinne hadde sett.

- Jeg så svulsten og jeg så djervelen stirre på meg og trodde at slaget var tapt, sier Gloria.

Deretter begynte det å hende saker og ting. Det første var en trøstende stemme, som roet henne.

- Gi ikke opp, kjære barn. Det er akkurat det han vil!

Gloria visste umiddelbart hvem som

snakket til henne. - Jeg tror på Gud og jeg vet at det var en beskjed fra ham. Derfor ringte jeg til vennene mine og ba dem komme og be sammen med meg.

Hver kveld i to måneder møttes den lille gruppen og kanaliserte energien sin for å drive ut demonen fra Gloria.

Etter to måneder var det tid for å ta nye røntgenbilder for det var tid for neste operasjon. Da kunne en forbløffet lege konstatere at kreftsvulsten var forsvunnet.

- Legen sa: "Jeg er lei for det, men vi

kan dessverre ikke operere deg," forteller Gloria. Jeg trodde han mente at kreften hadde spredd seg, så jeg sa: "Er det gått for langt?" Da svarte han: "Nei, du har ikke noen kreftsvulst lengre."

En stund senere spurte Gloria hvor mye hun skyldte legen etter undersøkelsene.

- Han så bare på meg og sa: "Ingingting - mirakler er gratis!"

AV JULIA MCKNIGHT/
CHRISTINE LINDSJØ

Foto: IFOT

Såvel artister som publikum befant seg i bassenget.

Verket ble utført 4. desember i 1992 i et oppvarmet basseng i Echirolles, en forstad til Grenoble ved foten av Alpene. Både musikere og tilskuere ble pent nødt til å ta seg en dukkert. Selve forestillingen varte i en time, og vannet holdt 33 grader, så det var i og for seg ikke så farlig. Inne i en transparent boble spilte Alex Grilgo på slagverk, mens Yumi Nara sto for vokalen. Musikken ble forsterket med mikrofoner, men publikum var nødt til å lytte på en annen måte enn vanlig. Lyd under vann har en hastighet på 1250 meter pr. sek. og trommehinnen fungerer ikke som på land. Lydbildet er delvis vibrasjoner som formidles til hele kroppen. I følge Redolfi selv er opplevelsen helt unik, og herlig.

Stup uti og lytt...

CRYSALLIS - VERDENS FØRSTE UNDERVANNSOPERA!

Jovisst går det an å fornye musikken. Michel Redolfi har i det minste forsøkt. Hans selvkomponerte opera "Crysallis" blir dirigert av ham selv og fremføres under vann!

IFOT /
LARS BRANDER

Foto: IFOT

Musikkopplevelsen var svært uvanlig.

Yumi Nara sang innestengt i en stor glassboble.

Trommeslageren Alex spilte både over og under vann.

Publikum kunne bare ligge og flyte mens de lyttet til musikken.

Jenta som vokser fort

Sykepleier Bodil Gjetanger viser Anne-Pias rygg.

Operasjonsarret i ryggen.

- ANNE-PIAS KRØPP ER BLITT 8 CM Lenger på 2 måneder

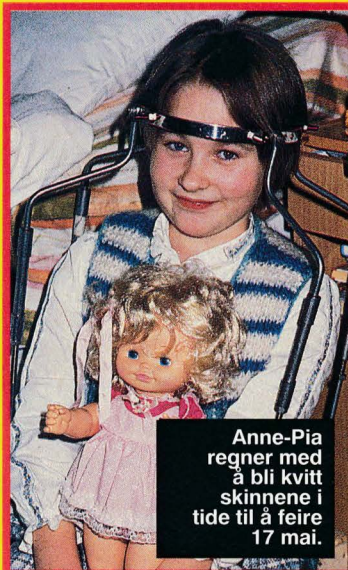
Anne-Pia Nygaard på 7 år fra Sandane i Norge ble 8 cm lenger ved å få fire stålskruer festet til hodet, og to stålskinner festet til hoftene. På et sykehus i Oslo ble hun strukket 1 mm daglig i over to måneder.

En sving på ryggraden ble estrukket ut, og legene sa etterpå at Anne-Pia skulle bli frisk nok til å delta i gymtimene på skolen, og kanskje også drive med andre former for idrett. Selv om håpet om å bli frisk var en hjelp, så tok den tøffe prosessen hardt på veslejenten. Stålstativet hun var festet til, tok på både fysisk og psykisk, og hun hadde vanskelig for å sovne om kvelden, noe som førte til at hun bestadig la seg sist av alle på avdelingen. Hun gledet seg veldig til 17. mai, da de skulle ta av henne stativet slik at hun kunne gå i tog sammen med klassekameratene.

Skaden i ryggen ble oppdaget allerede ved fødselen. Nakken var ikke som den skulle. Spesialisten de kom i kontakt med da hun var to år gammel, sa at det var svært lite å gjøre med lidelsen, og at de burde forberede seg på at Anne-Pia ville bli lam fra hoftene og ned i løpet av kort tid.

Likevel opererte de henne, og resultatet var over all forventning. Nå er behandlingen ferdig, og Anne-Pia kan forhåpentligvis se frem mot et liv med de samme forutsetningene som de fleste andre.

EUROPA PRESS

Anne-Pia regner med å bli kvitt skinnene i tide til å feire 17 mai.

Anne-Pia har unnådd et liv som lam.

Arthur Dinkins selger kroppsdelene sine for å få penger til en hjertetransplantasjon.

Man kan ikke gjøre annet enn å beundre Arthurs livsvilje:

HAN SELGER KROPPSDELENE SINE FOR Å BETALE EN HJERTETRANSPLANTASJON

Amerikanske Arthur Dinkins er i ferd med å selge kroppen sin i deler til høystbydende. Han trenger penger til sin egen hjertetransplantasjon.

47-årige Arthur er lastebilsjåfør og bosatt i New York. Han har hatt hjerteproblemer i flere år, og nå begynner legene å se mørkt på det. Han er nødt til å få transplantert et hjerte ganske snart hvis han skal ha noe håp om å overleve. Problemet er at forsikringsselskapet hans nekter å utbetale 400.000 dollar som operasjonen alt i alt vil

koste, og Dinkins selv har ikke råd til å betale den.

- Jeg har ikke noe annet valg enn å selge noen av kroppsdelene mine. Hittil har jeg solgt ett øye, en kneskål og en av nyrene.

Naturligvis er dette ganske slit-somt, men jeg vil strekke meg ganske langt for å få leve noen år til.

- Så langt har jeg spart opp 250.000 dollar, og jeg har fremdeles en lunge jeg kan selge, og et stående tilbud til sykehusene som donor til hudtransplantasjoner. Forhåpentligvis har jeg snart nok penger.

Grunnen til at han har gått til pressen med historien, er et håp om at noen som trenger andre organer vil oppsøke ham, og kanskje kjøpe det han har å tilby. Da en lokal-avis skrev om Arthur ble det stort oppstyr.

De som støtter Arthur mener det er en tragedie at han er nødt til å skamfere seg selv for å få medisinsk hjelp, men de har sympati for at han gjør det.

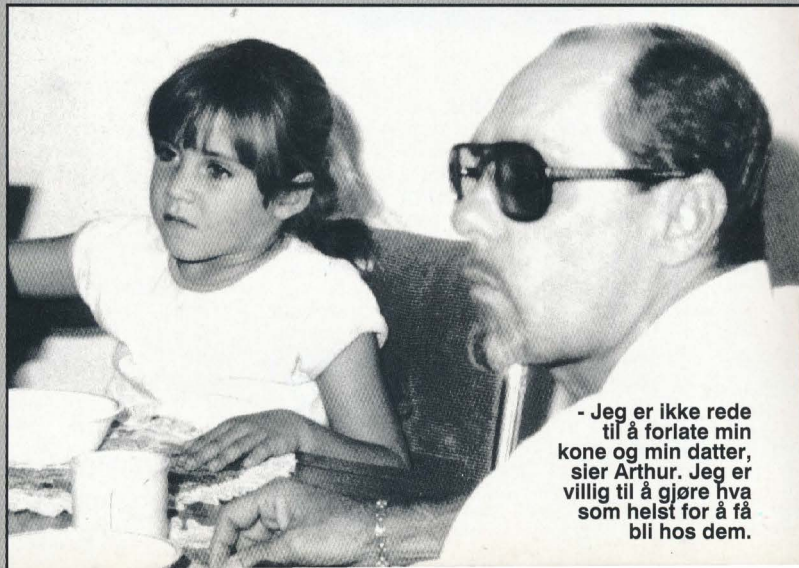
Andre krever en ny lov som skal forhindre en slik type virksomhet som Arthur holder på med.

Den enøyde familifaren bryr seg ikke om kritikken. Familien hans støtter ham, og det er alt som betyr noe.

- Det er ikke så enkelt å miste ett øye og indre organer og muligheten til å gå, sier Arthur, som ikke har kunnet arbeide på åtte måneder på grunn av sviktende helse.

- Når jeg ser på min kone og min datter, føler jeg at jeg ikke er rede til å forlate dem ennå. Jeg er villig til å gjøre alt for å få bli hos dem i noen år til. Dessuten vil livskvaliteten min øke når jeg får et nytt hjerte. Etter operasjonen vil jeg finne meg en ny jobb å fortsette og leve.

AV BEATRICE DEXTER/
CHRISTINE LINDSJØ

- Jeg er ikke rede til å forlate min kone og min datter, sier Arthur. Jeg er villig til å gjøre hva som helst for å få bli hos dem.

Joyce viser frem den spesiallagde BH'en i størrelse 132 som hun brukte før operasjonen.

Joyce har aldri tidligere i sitt liv vært så lykkelig som hun er i dag. Helt fra hun hun var 11 år og brystene begynte å vokse har hun hatt det fælt fordi de ble så ekstremt store, men etter en plastisk operasjon jubler Joyce over livet.

Joyce slet med sine gigantiske bryster:

KIRURGENE OPERERTE BORT ATTE KILO BRYST!

Noen opererer seg for å få større bryster, andre opererer seg for å få mindre. For den 41 år gamle sekretæren Joyce Hackney betydde brystoperasjonen slutten på nesten 32 års lidelse, og i dag er hun både glad og åtte kilo lettere.

- Jeg ser virkelig frem til mitt nye liv, sier Joyce. Jeg har hatt det så strevsomt i så mange år. Aldri har

jeg følt meg pen, uansett hva jeg har hatt på meg. For ikke å snakke om hvor mange ganger brystene har vært i veien for meg.

Joyce var bare 11 år da brystene hennes begynte å vokse. De bare vokste og vokste. I løpet av noen få måneder trengte hun størrelse 85 i BH og brystene fortsatte å vokse. Da de omsider var utvokst måtte hun ha størrelse 132. Så svære BH'er er ikke å få kjøpt, og derfor måtte hun spesialbestille BH'ene direkte fra en fabrikk.

I alle år har Joyce måtte avstå fra fornøyelser andre tar som en selvfølge. Aldri har hun kunnet danse kinn mot kinn, aldri drive sport og aldri kunnet gå med pene klær som hun følte satt bra på henne.

- Jeg er høyere enn normalt og bare det har gjort at det har vært vanskelig å finne klær som passer, sier Joyce. Dessuten å forsøke og finne klær som sitter godt på noen som har bysten nærmere midjen enn skuldrene, har vært nesten umulig.

- Det er ikke bare det. Det er plagsomt å ha store bryster på mange måter. Det er umulig å snu seg i sengen i søvne. For å få snudd meg i sengen, må jeg først løfte bysten og flytte den. Tenk på alle de sårene jeg har hatt fordi BH-stroppen har skåret seg inn i skuldrene. Den store bysten har dessuten ført til at jeg aldri er blitt tatt alvorlig av menn.

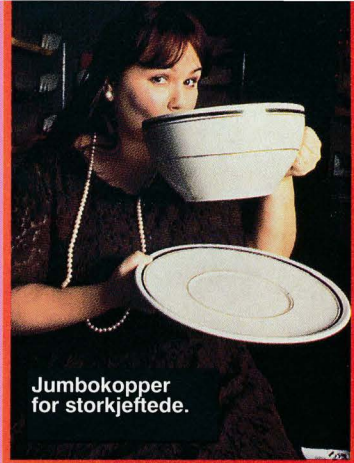
Fortsættes side 31

- Se så små og fine brystene mine er nå, sier Joyce stolt.

Butikkjeden Think Big har satset stort på dekorative ting i kjempestørrelser.

Jumbokopper for storkjeftede.

Den nye manien i Clintons Amerika

THINK BIG!

Nå er yankeene i gang igjen. Vietnam, Nixon og Watergate ga dem nok en aldri så liten ørefik, men nå er de tilbake i full mundur, og mottoet er akkurat like originalt som før: Think Big!

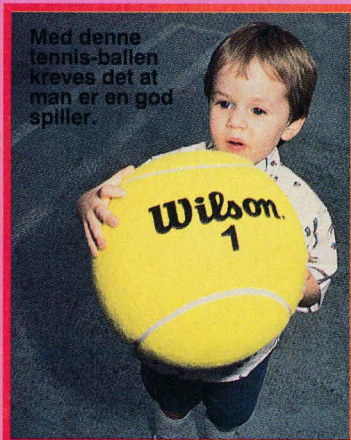
Campells suppeboksene var overhode ikke først ute. Mennesket har i det hele tatt bestandig strebet etter det gigantiske og vidunderlige. Egypterne bygget kjempemessige pyramider omtrent 2500 år f. kr. Fra Wales ble det fraktet digre steiner nesten 50 mil til det etterhvert så berømte Stonehenge. På øyer i Polynesia finner vi gigantiske menneskeskulpturer i stein. Hvor mange turister har ikke bøyd nakken og skuet oppover Eiffeltårnet i Paris? Amerikanerne tar allikevel kaka. Biffene er

uapetittelig store, bilene er som gyngende slagskip. Og kommer man i skade for å si at vi tross alt har imponerende ting ellers i verden, kan du være sikker på at de har noe enda større i USA. Think Big-kjeder blir åpnet i disse dager, og de tilbyr kundene både malerier, postere og skulpturer, glass, flasker, husholdningsprodukter, grønnsaker, verktøy, musikkinstrumenter og en hel del annet i kjempestørrelser. Fullstendig unødvendig naturligvis, men sikkert veldig dekorativt. Og fremfor alt passer det som den berømte hånden i den ikke mindre berømte hansen med en gammel og utprøvd livsholdning og ideologi som har fått navnet The American Dream.

LARS BRANDER

Foto: IBL

Amerikanere tenker stort. De Astyrer og herjer i Nato og FN, de hiver seg på Saddam og leker verdenspoliti med den største selvfølge, så det er kanskje ingen tilfeldighet at det i disse dager blir åpnet en ny butikkjede i USA under navnet Think Big! Her selges det forskjellig typer kunst og nipsgjenstander i kjempeformat, for i Amerika er man av den mening at hvis det bare er stort nok, er det vel og bra. Andy Warhol med de store

Med denne tennis-ballen kreves det at man er en god spiller.

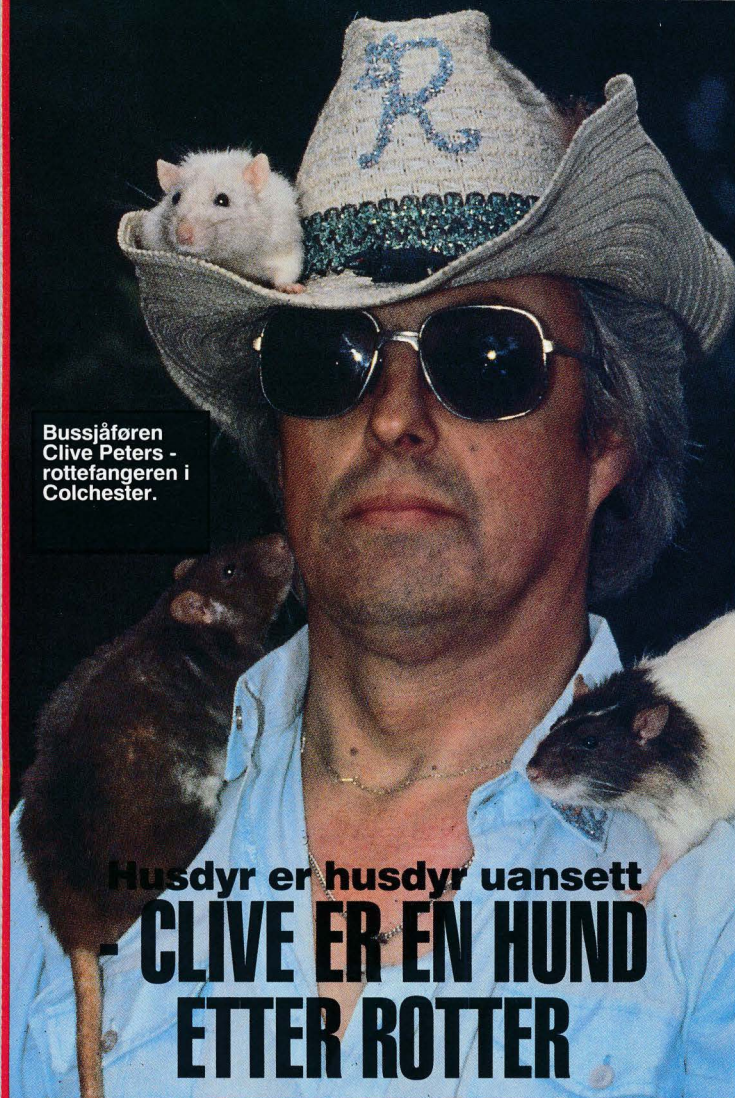
Boksehandskene ville passet bedre som sovepose til denne fyren.

Store kritt for store kunstnere.

Tåteflaskene skulle kunne utfordre et helt kompani.

Bussjåføren
Clive Peters -
rottefangeren i
Colchester.

Husdyr er husdyr uansett - CLIVE ER EN HUND ETTER ROTTER

Er du redd for svartedauen? Det er ikke Clive Peters. Han er naturligvis klar over at rotter har slitt med et dårlig image i flere hundre år, men i motsetning til de fleste andre står han hardnakket på at rotter er trivelig dyr.

Vi tviler ikke et sekund på at han virkelig mener det han sier. Clive Peters er et aktivt medlem i National Fancy Rat Society, og i hjemmet sitt i Colchester i Essex i England har han i øyeblikket 230 rotter.

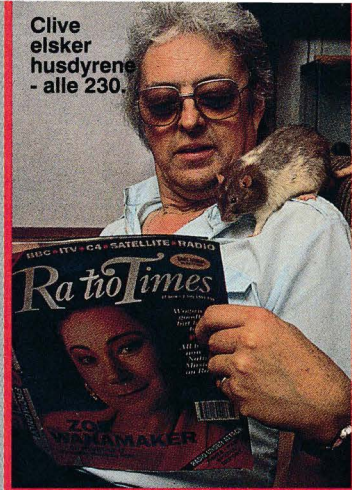
Rottene er plassert i små bur overalt i leiligheten.

- Vi tar dem ut hver dag så de skal få litt mosjon, forteller Clive og hans kone Elaine som deler lidenskapen med sin mann. Og det kan nok Clive prise seg lykkelig for.

- Naturligvis må vi ha en viss kontroll. De får ikke løpe omkring som de vil, da kunne de jo ha gnagd i stykker både ledninger og det som verre er. Clive påstår at rottene er både koselige og lydige dyr. Han forsikrer oss om at de er svært intelligente, - de kommer når de blir ropt på, og renslige skal de også være. Burene behøver bare å rengjøres en gang i uken.

- Interessen for rotter fikk vi ved en ren tilfeldighet. Datteren vår skulle reise bort med

Clive
elsker
husdyrene
- alle 230.

De er både
intelligente
og renslige,
noe man
kanskje ikke
hadde trodd,
sier Clive.

kjæresten, og vi lovte at vi skulle ta oss av rotta hans mens de var bortreist. Vi ble helt frelst!

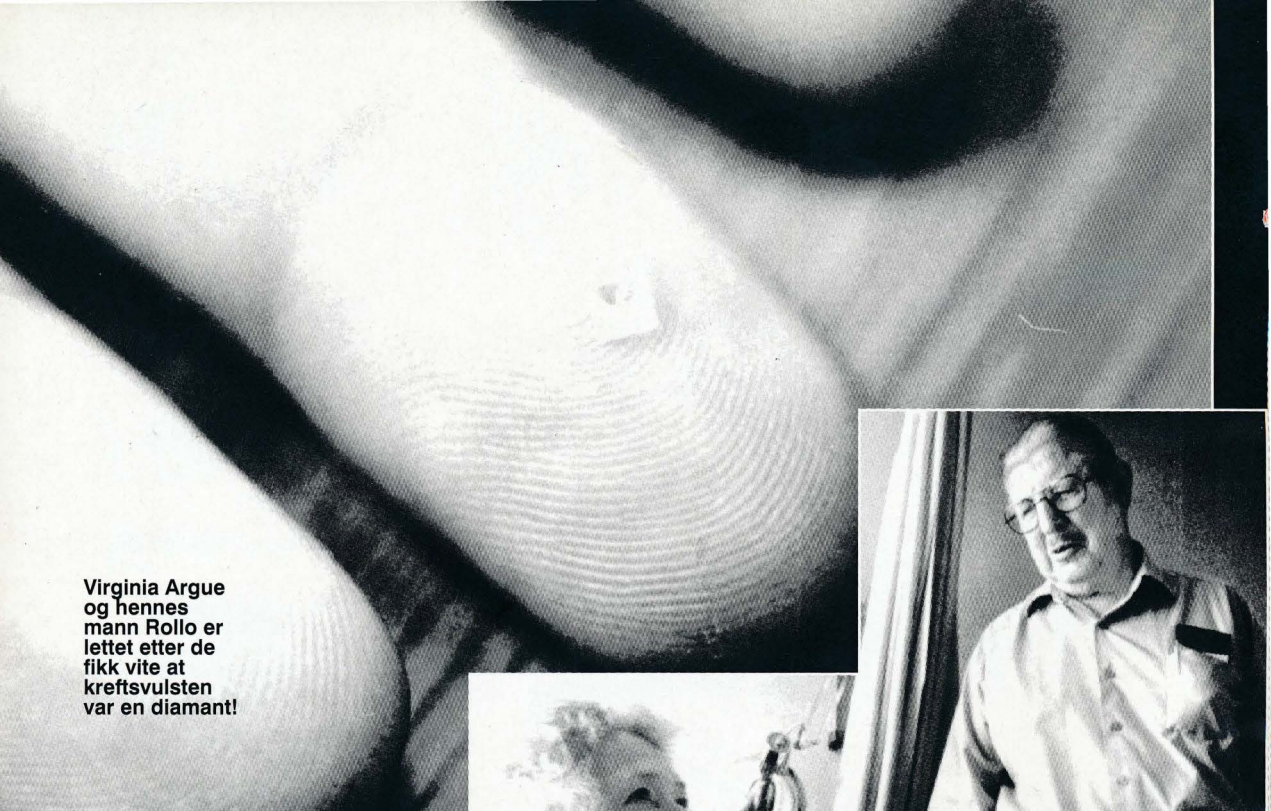
Og nå har de altså 230 stykker (mer eller mindre når dette går i trykken), i tillegg til noen marsvin og fem chinchillaer. Der i huset skal man ikke være redd for å føle seg ensom.

LARS BRANDER

REX FEATURES LTD.

Til og med nummer-
skiltet vitner om
Clives lidenskap.

Virginia Argue
og hennes
mann Rollo er
lettet etter de
fikk vite at
kreftsvulsten
var en diamant!

**Kirurgene måpte
da de opererte
Virginia:**

"SVULSTEN" VAR EN SLEPET DIAMANT!

**Da kirurgene åpnet
Virginas mage ventet
de å finne en
kreftsvulst. I stedet
fant de alle kvinners
drøm - en gnistrende
diamant på 2 karat!**

Virginia Argue oppdaget at hun hadde en merkelig kul i magen. Hun oppsøkte øyeblikkelig lege fordi hun ble redd det kunne være en kreftsvulst. Legen bestemte seg omgående for å åpne Virginias mage for å operere bort kulen, men tenk deg reaksjonen da de åpnet henne! I stedet for en kreftsvulst, fant han nemlig en gnistrende diamant.

- Jeg skar opp en liten kul da jeg så den, forteller legen Harold Barton.

- Dere kan vel tenke dere min forbauselse da jeg så den inkapslede diamanten. Det er ikke akkurat noe man finner i pasientenes mage daglig.

Da Virginia våknet opp fortalte legen at hun ikke behøvde å engste seg. Kreftsvulsten hadde bare vært en innkapslet diamant. Derimot ville de gjerne vite hvordan den var havnet der.

- De kom etter hvert til at diamanten måtte ha ligget i Virginias mage i 57 år, forteller hennes mann Rollo. Den må ha falt ned i magen hennes i 1936 da hun fødte datteren vår ved keisersnitt.

- Den eneste forklaringen må være at diamanten må ha løsnet fra ringen til sykepleiersken og ramlet ned i Virginias mage under operasjonen. Den kom ikke fra Virginia, det er helt sikkert.

Diamanten er taksert til 2 karat, men verdien på den er ingen ting sammenlignet med den lettelsen Virginia og Rollo føler etter operasjonen.

- Det viktigste for oss er at legene konstaterte at Virginia ikke hadde kreft, sier Rollo. Det var den beste nyheten vi har fått på mange år. Nå kan vi begynne å nyte livet igjen.

AV ROSE GRDY/
CHRISTINE LINDSJÖO

**Fluffy er en plugg
av en katt:**

VERDENS FETESTE KATT VEIER 35 KILO!

**En lurvete, noe
overvektig katt med
det passende navnet
Fluffy, har nettopp fått
plass i Guinness
Rekordbok som
verdens tyngste katt.
Det enorme rakkeren
av en katt, med en
mage som subber i
bakken når han går,
veier ikke mindre enn
35 kilo!**

Fluffy er en gigantisk katt, som elsker mat over alt på jorden. Dessuten er han umettelig og er på god vei til å ruinere den stakkars eieren sin, Marybelle Bresk.

- Jeg kan ikke ha ham på fanget og kjæle med ham lengre, sier Marybelle (31). Blodsirkulasjonen min hemmes fordi han er så tung. Det er ikke så ofte jeg bærer ham heller, for det er så vanskelig å få et godt tak i ham.

Den langhårete Fluffy ble født i 1989. Han var den eneste kattungen i kullet. Da han var seks måneder gammel, var han dobbelt så stor som en jevn gammel katt. Innen han hadde fylt et år, var han en kolossal kattunge som åt 13 bokser tunfisk og drakk en liter melk - hver dag!

- Jeg antar at han ble vant til å spise mye, fordi han var den eneste kattungen og siden bare fortsatte det, sier Marybelle. - Jeg tror han føler

Marybelle orker
knappt å løfte
kjempekatten sin.

trygghet når han spiser.

- Det virker som om han må holde kjevene i bevegelse hele tiden. Når jeg har glemt noe mat på kjøkkenbenken, spiser han det hvis han får sjansen. Han spiser opp hundematen også. En gang satte han til live en hel sjokoladeeske.

Marybelle tar Fluffy regelmessig til veterinæren, men veterinæren kan bare konstatere at Fluffy har det bra - til tross for kraftig overvekt.

Marybelle har naturligvis forsøkt å slanke den fete katten sin, men han gjør livet hennes til et helvete når han ikke får sin normale rasjon.

- Han eter alt han får øye på, og han skriker alltid etter mer. Det virker som om han ikke kan få nok av mat.

Marybelle får ikke Fluffy til å

mosjonere heller, fordi han er for fet til at han orker å røre seg noe særlig. Den enorme katten tilbringer fornøyd det meste av dagen på sofaen. Marybelle sier at hun har gitt opp alle forsøk på å slanke ned den enorme pusen, særlig nå som han er blitt kjendis på grunn av fedmen. Det går nok en stund før noen tar fra ham tittelen som verdens største katt i Guinness Rekordbok.

- Fluffy kommer til å bli verdensberømt, sier Marybelle. Han er så utrolig herlig, så stor og lurvete. Riktignok koster maten hans en hel del, men han er verd hvert øre.

AV BEATRICE DEXTER/
CHRISTINE LINDSJØ

- Legene fortalte at de aldri hadde operert så store bryster før, sier Joyce. Men det gikk bra, og jeg er overlykkelig. Endelig kan jeg føle meg som en normal kvinne.

AV SUSAN JIMISON/
CHRISTINE LINDSJØ

KIRURGENE OPERERTE BORT ÅTTE KILO BRYST!

Da Joyce nesten hadde gitt opp, fikk hun omsider hjelp til å bli kvitt de

tunge brystene. Hun var gjest i et TV-program som handlet om plastisk kirurgi, og en av Londons mest berømte plastiske kirurger tilbød seg å operere Joyce for en billig penge.

Legen fjernet mer enn halvparten av hvert bryst og "modellerte" dem om. Ikke mindre enn åtte kilo ble skåret vekk.

Foto: IFOT

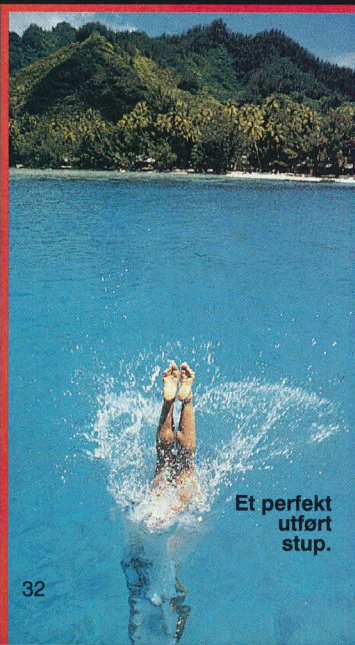
Helikopteret løftet Anke 12 meter opp i luften.

Hopp fra stor høyde - DA KAN DET VÆRE KJEKT Å HA ET HELIKOPTER

Kaldt i vannet? Ikke på Tahiti, og det var hit tyske Anke Piper dro for å gjøre sitt imponerende hopp.

Kontrollert og uredd dukker hun ned mot vannflaten.

Et perfekt utført stup.

Høyt skal det visst være, og gjerne litt farlig. Anke Piper, regjerende europamester, mente det ikke var tilstrekkelig med den sedvanlige trampolinen, derfor bestilte hun et helikopter som bragte henne opp i en høyde av 12 meter, og herfra hoppet hun. Det så litt ugreit ut, men det gikk heldigvis bra. Anke utførte nummeret etter alle kunstens regler, før hun forsvant ned i det blå. Hva slags krumspring vil hun finne på neste gang?

GAMMA PRESSE IMAGES/
LARS BRANDER

Bygget av en fransk entusiast -ER DETTE VERDENS RASKESTE MODELLFLY?

Det er kanskje ikke så rart at Eric Rantet gråt av lykke etterpå; på selve premieredagen klarte han nemlig å holde sitt superraske jet-modellfly i luften i nesten fem minutter.

Eric fikk flyet opp i en hastighet av 250 km/t.

Eric med sin store stolthet:
verdens raskeste modellfly.

Originalen og forbildet er en F4E Phantom som ble mye brukt av US Air Force under Vietnamkrigen, og som i tillegg er blitt brukt til å slå ut fiendtlige radaranlegg. Eric Rantet spanderte tre måneder og mer enn 100 000 francs på å bygge den perfekte modellen. På denne festet han så to franskproduserte jetmotorer av merket Turborec og voila! Mesterverket var ferdig.

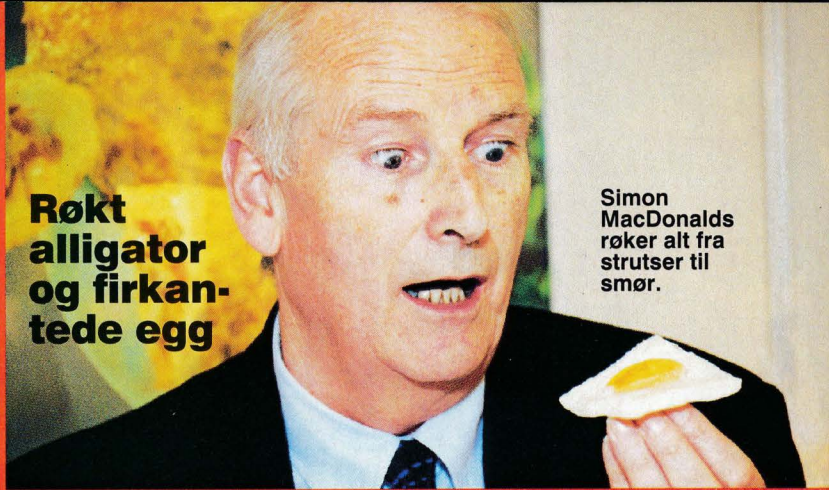
Den 3. april i år inviterte han allmennheten til å overvære jomfruturen på Villaroche flyplass. Alt gikk som planlagt, og Rantet klarte å få flyet opp i en hastighet av 250 km/t da han etter fem minutter, gjennomsvett av konsentrasjon, landet flyet varsomt ned på landingsbanen.

Som alle ukuelige entusiaster har Eric allerede planer for neste prosjekt.

GAMMA PRESSE IMAGES /
LARS BRANDER

Foto: IBL

**Røkt
alligator
og firkan-
tede egg**

Simon
MacDonalds
røker alt fra
strutsr til
smør.

- MATMESSE FOR GOURMETER

Den åttende internasjonale matmessen på Earls Court i London ble et lystmåltid av røkt alligator, røkt struts, firkantede tyske egg, og en del andre utradisjonelle retter.

Han heter Simon MacDonald, han er skotsk, og han er kjent for å røke det meste, bortsett fra sigaretter. Han dukket naturligvis opp på matmessen i London, og for den som våget seg bort til hans stand, vanket det den underligste mat. Røkt alligator (omtrent som flesk med litt skarp smak), og røkt struts (smaken er en kryssning

mellom rådyr og biff).

MacDonald har røkeriet sitt i Glenug og kaster seg over hva som helst, til og med smør.

- Det var problematisk i starten fordi det smeltet hele tiden, sier han. Så fant vi på en metode for å fryse røyken.

Nå er han oppstemt over en større bestilling han har mottatt fra Bolivia på røkte fruktflaggermus.

- Det er morsomt at stadig flere tør å prøve seg på litt eksotisk mat, sier han og gir oss et karslig klapp på skulderen idet vi tusler ut og setter kursen mot det tyske teltet. Der fikk vi servert firkantede frityrstekte egg, med konsistens som tyggegummi. Det var bare å nikke anerkjennende, for deretter å komme seg bort i en fart.

MICHAEL O'FLAHERTY /
LARS BRANDER

Han elsker å spille Dam

**- CHARLES
UTFORDRET 200
SPILLERE SAMTIDIG!**

Den forrige rekorden var på 177 spillere. Den kan jeg slå, tenkte Charles Walker fra New Orleans - og utfordret 200 spillere i brettspillet Dam samtidig!

Superkampen foregikk i Superdome, New Orleans. Den skulle egentlig være et ledd i

markedsføringen av en temmelig vel-etablert hamburgerkjede hvis navn IKKE begynner på M...

En rekord kan man vel alltså sette, og Charles selv var mer interessert i å slå sine motspillere enn å uttale seg om hvor godt malt kjøtt, majones og grønnsaker i et hamburgerbrød smaker.

fortsatt side 55

Foto: IBL

Charles går rundt mellom radene av utfordrere.

Charles vant de fleste av kampene, men noen få spillere klarte allikevel å slå ham.

Den enorme krokodillen
ble kvalt til døde av
medisinmannens
neseben.

Huge crocodile eats man, its 13th victim

KUALA LUMPUR, Malaysia (AP) — A 23-foot crocodile called Bujang Senang, or King of Crocodiles, by river bank people attacked and ate a fisherman — its 13th victim in 10 years.

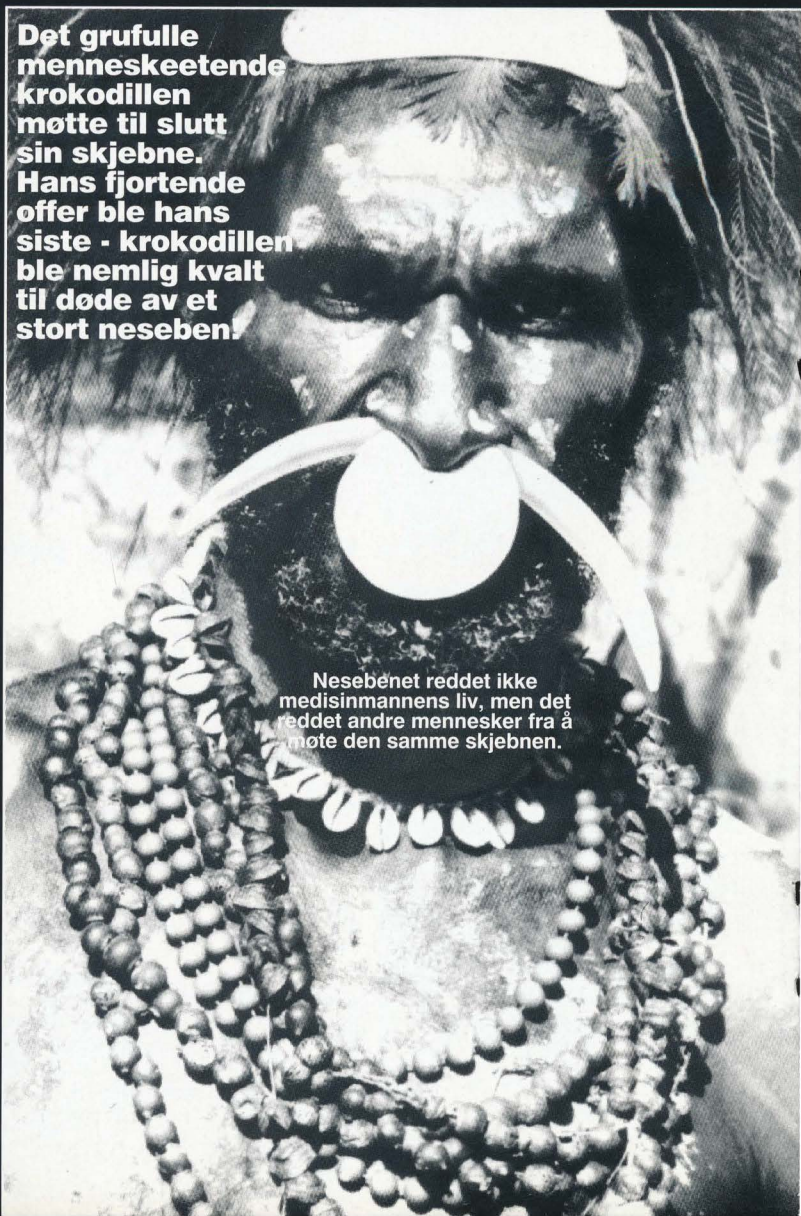
The crocodile has been described by those who have seen it as being about 23 feet long and more than three feet wide.

**Kjempereptilet fikk
sin straff da det ville
svelge sitt fjortende
offer:**

**KROKODILLEN
BLE KVALT TIL
DØDE AV
MEDISIN-
MANNENS
NESEBEN!**

I en ti års tid hadde den 7 meter lange krokodillen angrepet og spist tretten mennesker. Landsbybefolkningen

**Det grufulle
menneskeetende
krokodillen
møtte til slutt
sin skjebne.
Hans fjortende
offer ble hans
siste - krokodillen
ble nemlig kvalt
til døde av et
stort neseben!**

Nesebenet reddet ikke
medisinmannens liv, men det
reddet andre mennesker fra å
møte den samme skjebnen.

Nå behøver dere ikke lenger slåss om bena:

DEN SEKSSENTE KYLLINGEN ER HER!

En kyllingoppdretter i Frankrike har gode nyheter til alle kyllingelskere. Han har nemlig fått frem en hønserase med ikke mindre enn fire vinger og seks ben!

Det har tatt forskeren og kyllingoppdretteren Fierre Martean adskillige år å få frem superkyllingen som kommer til å slå ut alle andre.

- Mine kyllinger kommer til å bli etterspurte over hele verden, særlig i Amerika der det spises massevis av kylling, sier det 76-årige geniet. For kyllingoppdretteren betyr det større inntekter fordi det er billigere å fostre opp en superkylling enn tre vanlige kyllinger.

- Folk som kjøper kylling i butikken kommer ikke til å måtte ruinere seg fordi disse kyllingene både er større og mektigere enn vanlige kyllinger.

"Oppfinneren" har allerede vært i kontakt med andre kyllingoppdrettere, og har bare møtt positive reaksjoner.

- Jeg har fått bestillinger fra hver eneste kyllingoppdretter jeg har vært i kontakt med, men det kommer til å ta tid før jeg kan levere til alle som vil ha, sier Martean. Han er også blitt kontaktet av et amerikansk firma som vil betale ham millioner for å avsløre hemmeligheten bak sin seksbente kylling og gi dem rettighetene.

- Jeg har ikke tatt stilling til tilbudet deres, for jeg synes hele menneskeheten skal få anledning til å nyte disse kyllingene, sier Martean.

- Men det er klart - hvis de er villige til å betale meg 500 millioner i gull, så takker jeg antagelig ikke nei, ler han lurt.

AV WVN

En fransk forsker har fått frem en seksbent kylling.

hadde døpt den Bujang Senang, "Krokodillenes Konge". Da krokodillen gikk i gang med å svelge sitt fjortende offer, gikk det ikke helt som han hadde tenkt seg.

- Det var det rareste jeg har vært med på, sier Yahay Maidin. Han er en av de offisielle skogvokterne i Kuala Lumpur i Malaysia.

- Da vi fant krokodillen på stranden ved elven, lå den med magen opp, og bena til et menneske stakk ut av kjeften på den. Vi visste ikke hva som var hendt, og spretet opp den døde krokodillen for å få løs menneskekroppen. Da vi hadde åpnet den, oppdaget vi at krokodillen hadde forsøkt å svelge en medisinnmann, og at medisinnmannens store neseben sto fast i halsen på krokodillen.

Senere fikk skogvokteren vite at den 78 år gamle medi-

sinmannen hadde gått ut i elven for å bade. I følge øyenvitner hadde krokodillen svømt opp bak ham og slått ham bevisstløs med en eneste snert med halen.

- Mannen skrek til, men det var for sent. Vi kunne ikke gjøre annet enn å se på mens monsteret dro ham ned under vannflaten, sier et av øyenvitnene. Jeg trodde ikke vi skulle få se medisinnmannen igjen, men jeg tok feil.

Noen minutter senere kom krokodillen svømmende og tok seg opp på land. Bena til medisinnmannen stakk ut fra krokodille-kjeften, og den oppførte seg helt merkelig.

- Først løp den litt, så stoppet den og ristet på hodet, men etter kort tid la den seg ned på ryggen og begynte å sparke med bena. Det var antagelig da den døde. Medisinnmannen fikk alvorlige

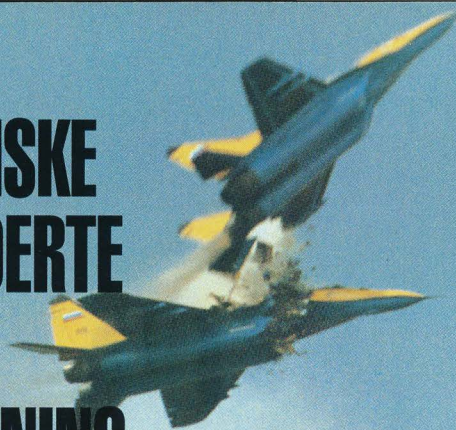
hodeskader av angrepet, og døde nede i halsen på krokodillen. Skogvokteren Yahay Maidin er glad over at krokodillen er borte og mener det var ren flaks at krokodillen ble kvalt.

- Hvis nesebenet hadde havnet i et litt annerledes leie, kunne krokodillen ha bitt det i stykker så lett som ingen ting, sier han. Men skjebnen ville det tydeligvis annerledes. Det er derfor det satt fast i beistets hals, og det er derfor monsteret ikke finnes lengre.

Morderkrokodillens død ble motatt med takk av menneskene som bor ved elven. Endelig våger de seg ut i elven igjen uten å behøve å frykte for å bli oppspiste av "Krokodillenes Konge".

AV IRWIN FISHER/
CHRISTINE LINDSJÖ

Ulykkesfly - TO RUSSISKE FLY KOLLIDERTE UNDER EN FLYOPPVISNING

Når flyene skal gjøre en avansert flymanøver inntrer katastrofen.

Den ene piloten gjør en feilvurdering og flyene støter sammen.

Det ene flyet eksploderer og raser mot bakken i et inferno av flammer.

Etter flykrasjet i Stockholm nylig, diskuterte man hvorvidt det er forsvarlig å ha flyoppvisninger over tettbebygde områder. Denne diskusjonen har etterhvert nådd England også, der to russiske fly kolliderte over Fairfordflyplassen, og ulykken var nær ved å ende i en kjempekatastrofe.

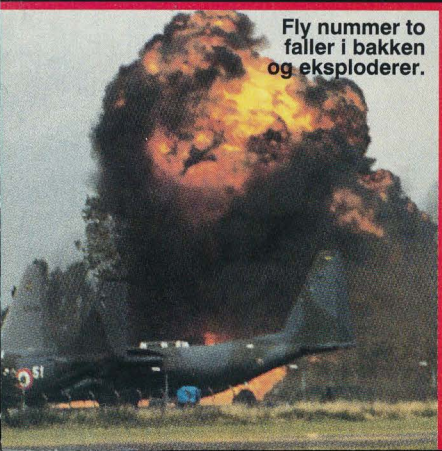
Begge pilotene rakk å skyte seg ut før det voldsomme sammenstøtet og eksplosjonen var et faktum. Men nede på bakken sto mer enn 250 000 skrekkslagne tilskuere, hvorav tretten måtte på sykehus, de fleste med lettere skader eller i

sjokk. Det kunne imidlertid endt i total katastrofe, noe som lykkeligvis ble unngått i dette tilfellet.

Begge de russiske flyene deltok i feiringen av britiske Royal Air Force 75-års jubileum,

Forts side 55

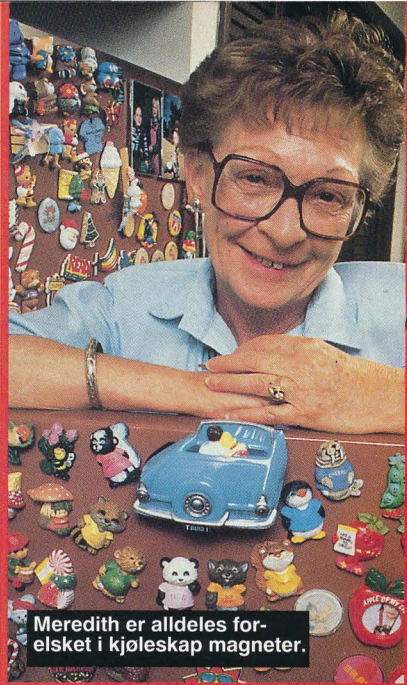
Foto: IFOT

Fly nummer to faller i bakken og eksploderer.

Begge pilotene overlevde.

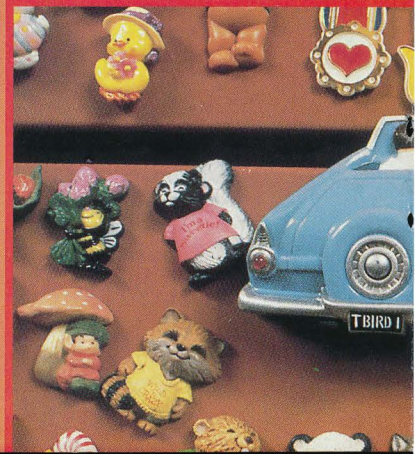

Meredith er alldeles forelsket i kjøleskap magneter.

Moro med
kitchen kitch

-MEREDITH SAMLER PÅ KJØLESKAP- MAGNETER

Det er på moten å samle på alt mulig, og hamstrertendensene har spredd seg og spenner over de merkeligste områder.

Over 300 har hun samlet hittil.

Reglene er som følger: 1. Kjøp alt, 2. Ikke kast noe, 3. Ikke ta noe ut av innpakningen.

Dette er å betrakte som noen gode råd for den notoriske samlerens hverdag. Når vi sier at man kan samle på alt, så kan det forstås i ordets videste betydning.

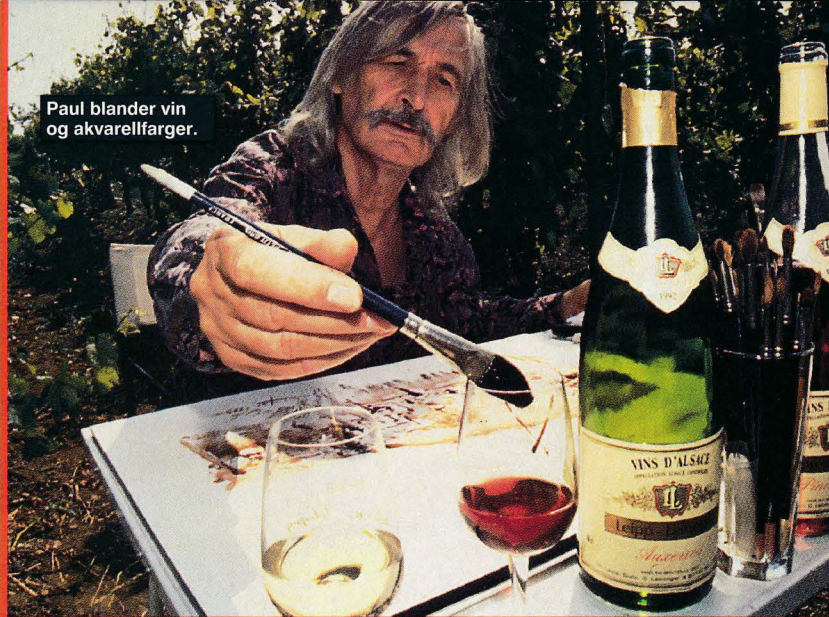
Ingenting er for tarvelig eller smått eller dumt til å samles på, og kitchen kitch er den siste store raptusen i Amerika. Kjøkkenskrap er "in". Små eggekopper i plast, vindusdekorasjoner, stigestoler fra 50-åra i stålør og rød plast. Og så naturligvis kjøleskapsmagneter, som man fester lapper eller beskjeder på kjøleskapet med. Meredeith DeGood er ikke helt sikker på hvor mange hun har samlet etterhvert, men hun kjøper stadig inn flere, og innimellom selger hun noen. Det hender at hun gjør et riktig kupp. Nylig fikk hun solgt en magnet for 150 dollar, vel vitende om at hun kun hadde betalt 1,25 for den noen år tidligere.

Uansett har hun 300 magneter som er produsert av firmaet Hallmark, noe som sies på være rekord i seg selv. Hun katalogiserer alt mulig, og i følge henne har hun det helt topp med denne hobbyen.

IFOT APS /
LARS BRANDER

Alle magnetene er katalogisert, og kommer fra det samme firmaet.

Paul blander vin og akvarellfarger.

En original kunstner

- PAUL MALER MED VIN

Det er en selvfølge at det er en franskmann som finner på å male med hvite og røde viner

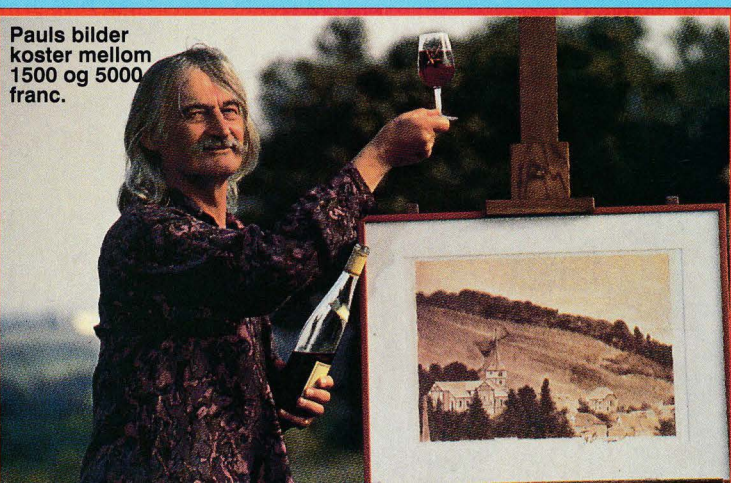
Paul Claude Babinger, en pensjonert interiørarkitekt som er glad i å male, fikk ideen for noen år siden da han gikk ned i kjelleren for å hente en flaske vin. Hvordan ville det fungere hvis man brukte vin, rød eller hvit, i stedet for vann når man maler akvareller? Resultatet ble en helt egen teknikk som han har kalt "vignerelles" - en blanding av det franske "vig-

ne" og "aquarelle". Han tok patent på teknikken i 1989, og har allerede solgt 50 akvareller. Prisen ligger på mellom 1500 og 5000 francs.

Han har malt Chateau d'Yquem med den berømte vinen fra trakten, og Paul hevder selv at bildene hans har fått et helt annet preg etter at han oppdaget denne teknikken.

Favorittvinene å blande maling i er Burgundy, Sauternes og naturligvis Alsace. Paul bor i Alsace, og litt patriot skal man jo tillate seg å være.

GAMMA PRESSE IMAGES /
LARS BRANDER

Pauls bilder koster mellom 1500 og 5000 franc.

Den nyfødte lille gutten fikk legen til å skvette til da han åpnet munnen og begynte å skrike. I underkjeven satt det en gulltann - og den ble laget rundt 1870!

Forskeren Morton Clay ble tilkalt av fødselslegen.

Han har bevis for at han har levet tidligere: **BABYGUTTEN BLE FØDT MED GULLTANN!**

Forskeren Morton Clay har omsider fått bevis for sin tro på at vi alle har levd ett eller flere liv tidligere. Beviset stammer fra en baby som faktisk ble født med en gulltann i underkjeven! Historien om babytannen begynte da Bill Joliet kjørte sin gravide kone Mary til fødeklubben 25. mars i år. Da gutten deres ble født fire timer senere, ble legen og jordmoren stumme av forbauselse. I babyens under-

kjeve satt det en glitrende gulltann!

- Fødselslegen trodde først at babyen hadde fått noe i munnen under forløsningen, forteller forskeren Morton Clay, som selv ikke var med under fødselen.

- Men gjenstanden satt fast, og da legen bøyde seg frem for å se nærmere etter, så hun at det var en gulltann. Jeg var ikke tilstede da det hendte, men senere fortalte en av sykepleierne at legen hadde sagt: "Å, Herregud! Babyen har en gulltann!"

Tannen ble senere undersøkt, og det viste seg at den er laget i en av de amerikanske sydstatene en gang mellom 1870 og 1881. Den er stor og ganske slitt, noe som beviser at den har sittet i munnen på et voksent menneske som må ha hatt den i adskillige år - over 120 år før babyen ble født med tannen!

- Dette er beviset vi har ventet på, sier Morton Clay, som er forsker innen det parapsykologiske området.

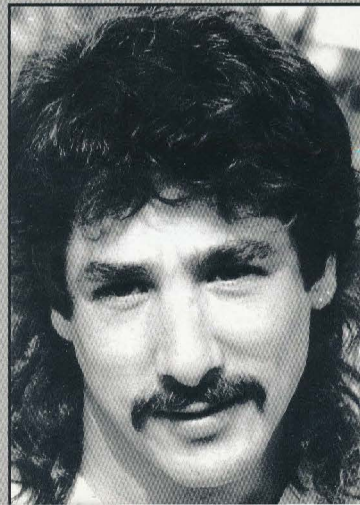
- Jeg vil ikke lyde for dramatisk, fortsetter han. - Men denne gulltannen kommer til å forandre vårt syn på livet, døden, himmelen og helvete fra dette øyeblikk.

Fru Joliet og mannen hennes har vegret seg for å la seg intervju, men med deres tillatelse innkalte fødsels-

legen doktor Clay, to metalleksperter og en tannlege.

- Da vi hadde fått slått fast at tannen stammet fra slutten av 1800-tallet, forsto vi at dette var noe den moderne vitenskapen ikke kunne forklare. Det handler rett og slett om et merkelig tilfelle av gjenfødelse, sier doktor Clay.

AV LEN MCLEAN/
CHRISTINE LINDSJÖ

Foreldrene Bill og Mary Joliet.

Larry har sett 200 videofilmer og elsker samtlige.

Hvis du ikke vil føle deg helt utenfor i USA sørger du for å få filmet din egen operasjon:

AMERIKAS BLODIGSTE VIDEOFILMER FÅR FOLK TIL Å BREKKE SEG

Glem de kjedelige hjemmevideoene folk prakker på deg når du er på besøk. Nå kan du i stedet få se uredigert, svært blodig film fra kompisens operasjon!

Larry Friel (29) er en av tusenvis av Amerikanere som har fått filmet sin egen operasjon - og han elsker å se filmen.

- Jeg har sett den minst 100 ganger og det er like fantastisk hver gang, sier Larry, som til daglig er bilselger. - Jeg har vist filmen til alle vennene mine. Kvinner har i mange år fått filmet forløsningen når de føder. Dette er vel ikke mer vemmelig enn det. Derfor synes jeg ikke det er noe merkelig i å vise sin egen operasjon for kameratene.

Den forfølgelige ungkaren har til og med vist sin blodige film til venninnene sine.

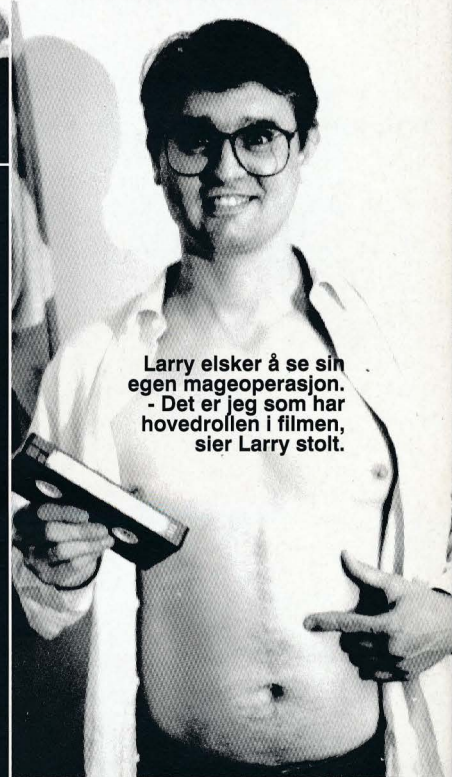
- Hvis en jente føler seg dårlig av å se den, vet jeg at hun ikke er den rette for meg, sier han. - Jeg vil ha en kvinne som deler mine interesser.

Larry er formann i en klubb i Sacramento. Der får medlemmene et kick av å se operasjoner på film - helst sine egne, selvsagt.

- Det begynte med at noen av oss møttes i helgene og så på hverandres filmer, sier Larry. Men det gikk ikke så lang tid før klubben vokste, og nå teller vi over 100 medlemmer. Klubben er god å ha for oss som elsker å se på disse operasjonsfilmene, for de fleste av vennene og slektningene våre føler seg dårlige når de ser dem - særlig fordi de allerede har sett dem noen ganger.

Det var legene i USA som begynte å tilby pasientene en videofilm fra deres egen operasjon, fordi filmene allikevel blir filmet som en rutine ved sykehusene.

- Det begynte med at jeg satte musikk

Larry elsker å se sin egen mageoperasjon. - Det er jeg som har hovedrollen i filmen, sier Larry stolt.

til min egen film - rock når det går fort, klassisk når det går litt saktere, og så videre. Alle i klubben syntes det var kjempebra og ville at jeg skulle gjøre det samme med deres filmer.

Nå har Larry sett drøyt 200 operasjonsfilmer, og han påstår at han elsker hver eneste film.

- Enkelte synes at filmene er ekle, men jeg synes ikke det, sier han. Hvis man sammenligner dem med alle de dårlige filmene som vises på TV så er det bra at det er kommet noen som hele familien kan se på sammen.

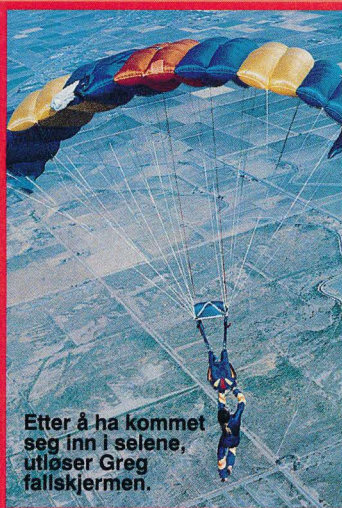
AV WALLACE JUDE/
CHRISTINE LINDSJOO

Foto: IFOT

Greg Gaffon, sprøere enn de fleste.

Du store kineser HVOR BLE DET AV FALLSKJERMEN MIN?

I fritt fall klarte Greg å få tak i fallskjermen.

Etter å ha kommet seg inn i selene, utløser Greg fallskjermen.

Lykkelige Greg lander uskadd.

Det store marerittet for en fallskjermhopper: Å kaste seg ut i fritt fall, for så å plutselig oppdage at man har glemt fallskjermen. Dette har Greg opplevd, men han glemte den med vilje!

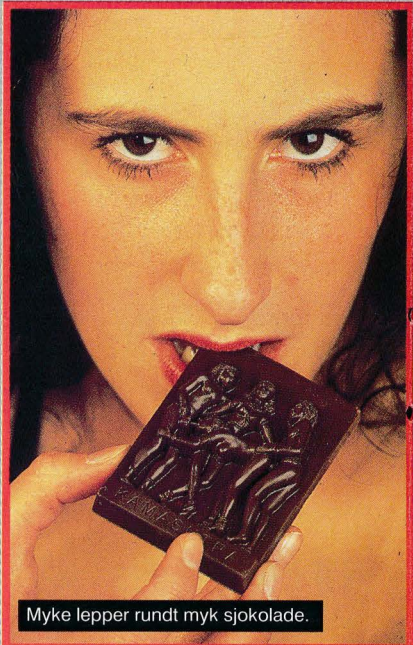
Greg er en såkalt "daredevil" eller en våghals som vi ville kalt ham. En avsidig stuntman som går på med krum hals og dødsforakt. Dette tricket var det ennå ingen som hadde våget seg ut på, men Greg insisterte. Han skulle kaste seg ut i svevet, få på seg seler og remmer, og forhåpentligvis lande noenlunde uskadd.

Da Greg Gaffon kastet seg ut i 4500 meters høyde, sørget han for å minske farten og seile på oppvindene som han pleide. Han fikk tak i fallskjermen og fikk den på seg slik at han helt og holdent kunne konsentrere seg om landingen. Denne gangen var han heldig og kom uskadd fra det halsbrekkende prosjektet.

IFOT APS/LARS BRANDER

Den gamle boken en blitt illustrert i sjokolade.

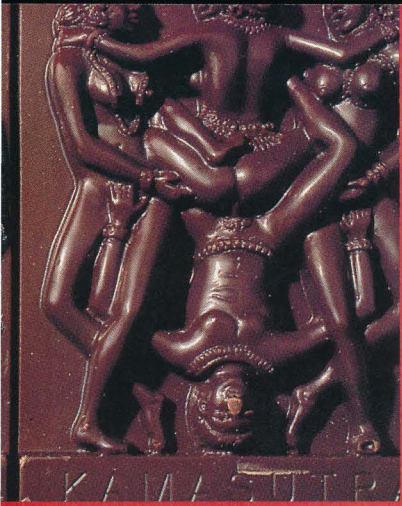

Myke lepper rundt myk sjokolade.

**Snadder for kjær-
lighetssyke lepper**

KAMASUTRA- SJOKOLADE!

For omtrent 1600 år siden ble boken skrevet som fremdeles betraktes som seksualitetens viktigste verk. Nå skal den illustreres i sjokolade.

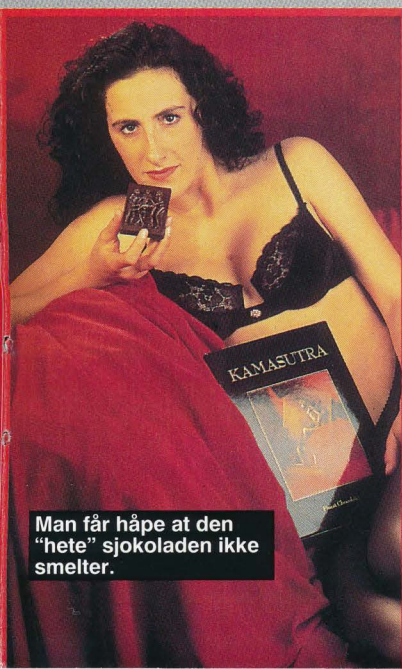

Kamasutra heter den, på engelsk "The Kamasutra of Vatsyayana".

Her får man vite det meste om hvordan man går frem i elskovskunsten, og nylig ble boken illustrert av en italiensk konditor, som originalt nok valgte å arbeide med sjokolade.

Kvaliteten på såvel snakket som snusket er upåklagelig, og kjøperen anmodes om å oppbevare sjokoladen utilgjengelig for barn.

GAMMA PRESSE IMAGES /
LARS BRANDER

Man får håpe at den "hete" sjokoladen ikke smelter.

Alt kan selges...

Hos Leclerc tar man en handlevogn og plukker med seg.

BEGRAVELSESBYRÅ ETTER SNARKJØPMODELLEN!

Vi lever i en rastløs tid. Alt skal skje raskt og effektivt - også døden. Når det gjelder begravelser ligger franskmennene i teten!

Det er nemlig en franskmann ved navn Michel Leclerc som i hjemlandet har startet en butikkjede for døde og deres pårørende. Tilsammen 189 begravelsesbyråer og 45 supermarkeder tilbyr gravsten, kiste og ritualer. I tillegg får man også kjøpt duer og annet symbolsk utstyr man måtte ønske å pynte gravstedet med.

-På denne måten, sier Leclerc, har vi kuttet kostnader for de pårørende med nesten 50 prosent - samtidig som vi selv tjener en god slump penger.

-Nå håper vi å ekspandere ytter-

ligere, og spre ideen over hele Europa. Effektivitet og service - det er vårt motto! (Og ikke trøste og bære, som man kunne tro.) Det er gått bra for den driftige Leclerc, så langt. Det var etter påtrykk fra ham at parlamentet avskaffet loven fra 1904 om statlig monopol på begravelser. Markedet lå dermed åpent for nyetableringer, og det var en sjanse Leclerc ikke var sen om å utnytte.

-Det gjelder å være om seg hvis man kan, sier han.

IFOT / LARS BRANDER

Foto: IBL

Utvalget er enormt hos "IKEA for de døde".

**Litt av en
hostekule:**

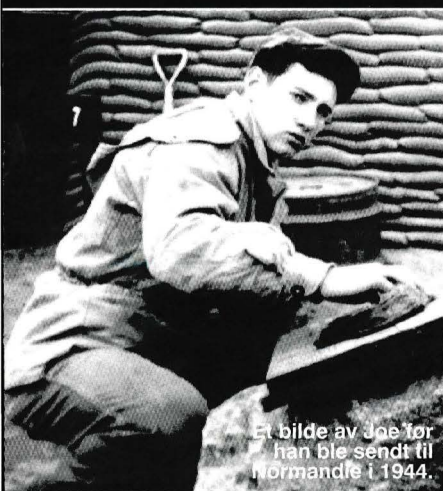
HAN HOSTET UT EN KULE SOM HAR SITTET I HODET HELT SIDEN KRIGEN!

Foto: IFOT

**Da krigsveteranen Joe
De Marco satt og tittet
på TV hostet han
plutselig - og spyttet ut
en tysk kule som ble
skutt inn i hodet hans
for 49 år siden!**

Krigsveteranen
Joe De Marco
hostet ut en
tysk kule som
har sittet i
hodet hans
siden Den
anden
Verdenskrig.

Et bilde av Joe før
han ble sendt til
Normandie i 1944.

Joe De Marco, som nå er pensjonist, ble landsatt i Normandie ved invasjonen i Frankrike i 1944. To dager etter ble han skutt i hodet av tyskerne.

Kirurgene på feltsykehuset lyktes i å redde både synet og livet hans, men de våget ikke å ta bort kulen.

- Jeg hadde flaks som overlevde, sier Joe. Han bor i Raleigh i USA. - Mange av kameratene mine ble drept av tyskerne den dagen.

- Den første dagen gikk det bra, men rett før skumringen dagen etter smalt det plutselig. Jeg besvimte og da jeg våknet lå jeg i en sykehusseng i Brighton i England!

- Jeg visste at kirurgene hadde latt en kule sitte igjen i hodet, men jeg har ikke hatt noen problemer med den, fortsetter Joe. - Av og til har jeg riktignok hatt hodepine, men jeg har bare tatt noe smertestillende, så det har aldri vært noe problem.

- Derimot var jeg tett i nesen og hadde vondt i halsen noen dager før jeg hostet ut kulen. Det kan ha

vært kulen som gjorde meg tett da den "trengte" seg gjennom nesegangen.

Først forsto ikke Joe hva som var hendt da han satt der med kulen i hånden. Etter hvert gikk det opp for ham at det måtte være den tyske kulen som han hadde hatt i hodet i 49 år.

- Jeg tror jeg satt og stirret på kulen i 10 minutter før jeg forsto hva det var. På en merkelig måte må kulen sakte, men sikkert ha banet seg vei ned mot nesegangen og da jeg hostet fløy den bare ut.

- Dagen etter gikk jeg til legen min for å bli undersøkt. Han konstaterte at alt så bra ut og kunne ikke for sitt liv forstå hvordan kulen kunne havne i munnen min. Men det får bli hans problem - det bekymrer ikke meg.

- Det eneste jeg bryr meg om er at jeg fortsatt har kulen. Jeg har ikke lyst til å miste den etter alle disse årene. Men nå er den i lommen min i stedet for i hodet.

AV TONY CASSIDY/
CHRISTINE LINDSJØ

11-åringen satt fast i kvikksandl eire i fire skrekkfylte timer:

John Krakowiecki venter på helikoptertransporten etter han var befridd fra den kvikksandlignende leiren.

- JEG HOLDT PÅ Å DRUKNE I LEIRE!

Den 11 år gamle John var en hårsbredd fra døden da han sank ned i kvikksandslignende leire i en uttørket innsjø. I fire skrekkfylte timer slet han for å holde hodet fri for leiren for å få puste. Her forteller han om sin opplevelse.

“Vær så snill, ikke la meg dø i denne ekle leiren! Jeg kunne ikke holde tilbake en bønn da jeg skalv av kulde i den iskalde, klissete leiren, og merket hvordan jeg sank stadig dypere ned mot en sikker død.

- Jeg hadde allerede sittet fast i over en time, og bena og hoftene mine satt som i en skrustikke. Hver gang jeg forsøkte å få vekk den ekle leiren rundt ansiktet, samlet det seg bare mer. Mens jeg sank dypere og dypere visste jeg at det bare var et tidsspørsmål når jeg ville trekkes under med hodet og kveles. Jeg har aldri vært så redd i hele mitt liv, som jeg var da.

I tankene så jeg mamma, pappa og lillebror og jeg tenkte: - De kommer aldri til å få vite hva som er hendt meg. Hvis ingen kommer og finner meg snart, blir det for sent.

Mens jeg ventet på å dø, forsvant all opphisselsen jeg hadde kjent tidligere på dagen. Pappa og jeg hadde reist ut på trehjulss terreng-motorsyklene våre i den øde Mojave-ørkenen. Bare noen minutter før jeg sank ned i leiren, hadde vi lest et skilt der det sto: TRYGT FOR MOTORSYKLER.

Plutselig sank det ene bakhjulet på pappas motorsykel ned i overflaten

på en uttørket innsjø og han ble slengt av - og rett i sølen!

Vi lo begge da han lå og kravlet på magen i leiren, men da han kom seg opp på den harde overflaten igjen, hadde sykkelens hjul sunket enda dypere.

Sykkelen min kunne bare bære en person, og derfor ba han meg vente mens han kjørte og hentet hjelp for å få opp motorsykkelen. Da han hadde kjørt videre, gjorde jeg den feilen og gå nærmere sykkelens hjul. Jeg var bare noen meter fra den da overflaten brast og jeg sank ned til ankene i den krebrige leiren. Jeg forsøkte å løfte føttene, men jeg greide det ikke. Da jeg ga opp, sank jeg lengre ned!

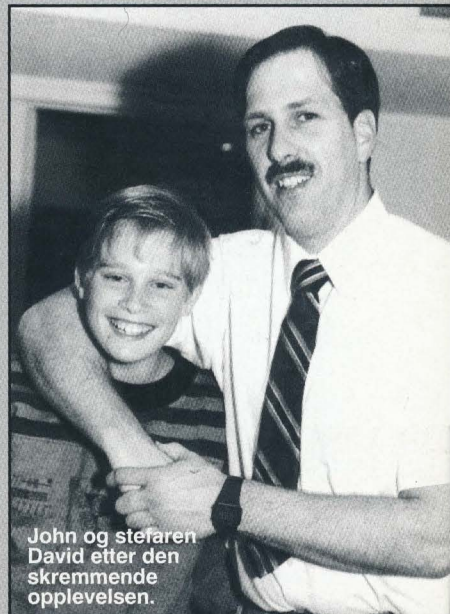
Pappa hadde sagt at jeg ikke måtte få panikk hvis jeg havnet i trøbbel, men jeg var livredd da minuttene gikk og jeg bare sank lengre og lengre ned. Da det var gått ca. en time, hadde jeg sunket ned til midjen, og jeg var overbevist om at jeg kom til å dø.

- Snille Gud, hjelp pappa så han snart kommer tilbake. Pappa må komme før det er for sent, ba jeg.

Gud må ha hørt mine bønner, for bare noen minutter senere dukket det opp en mann. Da han så meg tok han mobiltelefonen sin og ringte etter hjelp. Da pappa kom tilbake noen minutter senere, hadde jeg sunket ned til haken.

Pappa dro løs armen min og lyktes i å få bort leiren helt ned til hoftene mine. Deretter dro han opp høyrebeinet mitt, og bøyde det opp mot ryggen. Men hver gang han forsøkte å grave rundt venstrebeinet mitt, ble det sugd mer leire ned i hullet. Så snart han og den andre mannen forsøkte å få løs beinet, sank jeg enda mer.

Etter en halvtime kom fire andre menn og krøp på magen ut i leiren for å forsøke å holde den borte fra meg. I timene som gikk, stanset de opp

John og stefaren David etter den skremmende opplevelsen.

innimellom for å forsøke å dra meg opp. Det gjorde kjempevondt, men jeg greide å holde tilbake tårene. Det verste var at uansett hvor hardt de enn dro, så fikk de ikke rikket venstrebeinet mitt!

Mens de jobbet begynte det å bli mørkere og kaldere. Selv om de hadde lagt tepper rundt meg, ble hendene blå av kulde, og tennene klapret så det hørtes ut som en maskinpistol.

Fortsattes side 59

Foto: Transworld/Norge

Selv om Jamie og Jennifer er tvillinger kan man vanskelig se noen likhetstrekk.

Jamie er 95 cm høy, Jennifer 153 cm

DE ER TVILLINGER, MEN SVÆRT ULIKE.

Jennifer Adams ble født frisk og sterk for 12 år siden. Tvillingsøsteren Jamie var det ulykkeligvis verre med. Det viste seg at hun lider av Marquois Syndrom, en svært sjelden sykdom som langsomt presser ryggraden sammen, og gjør den syke like liten som en dverg.

Av og til kan det være ganske tøft å ha en tvillingsøster som er normal. Det minner meg om hvor mye lettere livet hadde vært hvis jeg ikke hadde hatt denne skrekkelige sykdommen, smiler Jamie Adams på 12 år bittært. Men så

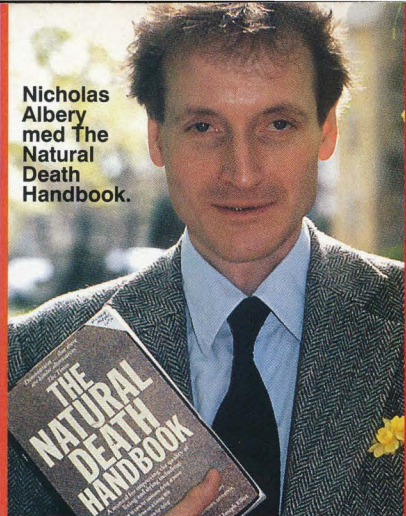
tar hun seg sammen og ler med en trillende latter.

- Jeg skjønner ikke hvorfor Gud skapte meg slik. Jeg vet jo at alle er unike og spesielle, og hvis jeg kjemper hardt nok, så vil jeg kanskje klare meg her i livet, sier Jamie tappert. Jamie er forståelig nok svært plaget av handicapet sitt, men med sine 95 cm er hun likevel full av livslyst. Marquois syndrom presser ryggraden sammen, og hindrer ben og muskler i å vokse normalt. Gradvis blir Jamies syn, hørsel, lungekapasitet og muskelkoordinasjon dårligere, men legene har ikke gitt opp, og om kort tid skal Jamie gjennomgå en operasjon hvor de vil forsøke å strekke ut ryggraden.

Forts. side 55

Sykdommen er grunnen til Jamies småvoksthet.

Nicholas Albery med The Natural Death Handbook.

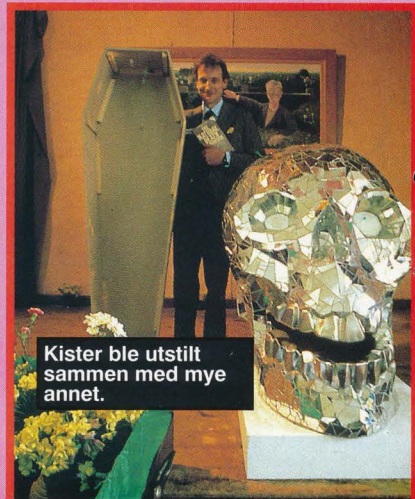
Mannen med ljaen kommer ingen unna

**-NÅ SKAL VI
BLI FORTROLIGE
MED HAM**

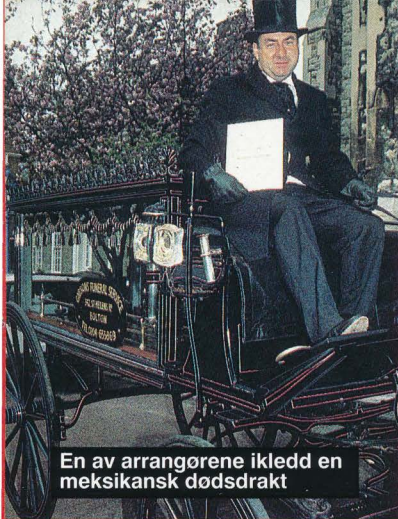
Døden er en del av livet, hevder den engelske organisasjonen Natural Death Centre, og arrangerer den første store "De Dødes Dag".

Se naturlig på din egen død, oppfordrer stifterne av det britiske Natural Death Centre. Fordi du ble født, blir du også nødt til å dø. Hva som skjer i det hinsidige skal vi ikke spekulere i, men selve døden må igjen gjøres til en mer naturlig del av tilværelsen. Slik det var før i tiden.

Med dette for øyet arrangerte N.D.C. i april i år "The English Day of The Dead". "De Dødes Dag", ble feiret i St.

Kister ble utstilt sammen med mye annet.

En av arrangørene kledd en meksikansk dødsdrakt

Marks kirke i London, og ble kanskje noe uventet en skikkelig suksess. Det var mange besøkende, og det skjedde en hel del, men stemningen ble hele tiden holdt på et neddempet og verdig plan.

Det ble delt ut priser til den beste begravesesagenten, det beste krematoriet, og den triveligste kirkegården. Det var utstilt kister av forskjellige slag, musikk og dikt med dødstatistikk ble fremført, de diskuterte aktiv dødshjelp, og nær døden-opplevelser. Det ble holdt taler om hvordan man burde forberede seg på døden gjennom meditasjon, pustøvelser og visualisering. Øvelser man burde begynne med allerede i 35-års alderen.

-Døden er en naturlig og uunngåelig del av livssyklusen, fortalte grunnleggeren av N.D.C., Nicholas Albery. I vårt konsumeringssamfunn har vi fjernet oss mer og mer fra døden som en del av livet. Vi har en innstilling til livet som utelukker døden. Vi vil eie og ha alt, ikke engang livet vil vi se i øynene at vi en gang må gi slipp på. Det er viktig for vår mentale helse at vi innser det faktum at vi en gang skal dø.

REX FEATURES LTD. / LARS BRANDER

Joël Lodè med noen av sine 20 000 pleiebarn.

Han har 4 000 i hagen

- KAKTUSMANNEN BOR I FRANKRIKE!

I nærmere 15 år fartet han rundt på sykkel i forskjellige ørkener for å samle og katalogisere kaktuser. I 1989 slo Joël Lodè seg ned i Saint Herblain i nærheten av Nantes. Her har han samlingen sin - sikkert verdens største.

Desert runner, ble han tidligere kalt. Nå passer det bedre med Kaktusmannen. Joël Lodè har siden 1989 hatt sykkelens i kjelleren, og er ferdig med å trække rundt i ørkener. Han er fornøyd med samlingen sin, og det kan vi forstå.

Et lite stykke unna hjemmet sitt i Saint Herblain har han bygget et stort glasshus som inneholder mer enn 20 000 kaktuser - av ikke mindre enn 4 000 sorter!

Joël kjenner dem alle på navn og utseende, for dette er i sannhet en spesialist i faget. For spesielt interesserte kan vi fortelle at han har skrevet hele fem interessante bøker om kaktus. Han har også startet foreningen Association de

Recherches et d'Information sur les Deserts et les Succulentes - ARIDES.

Foreningen teller i dag 1 100 medlemmer fra 58 land og alle kan bli medlem, men man bør vel ha en viss interesse for kaktus!

LARS BRANDER

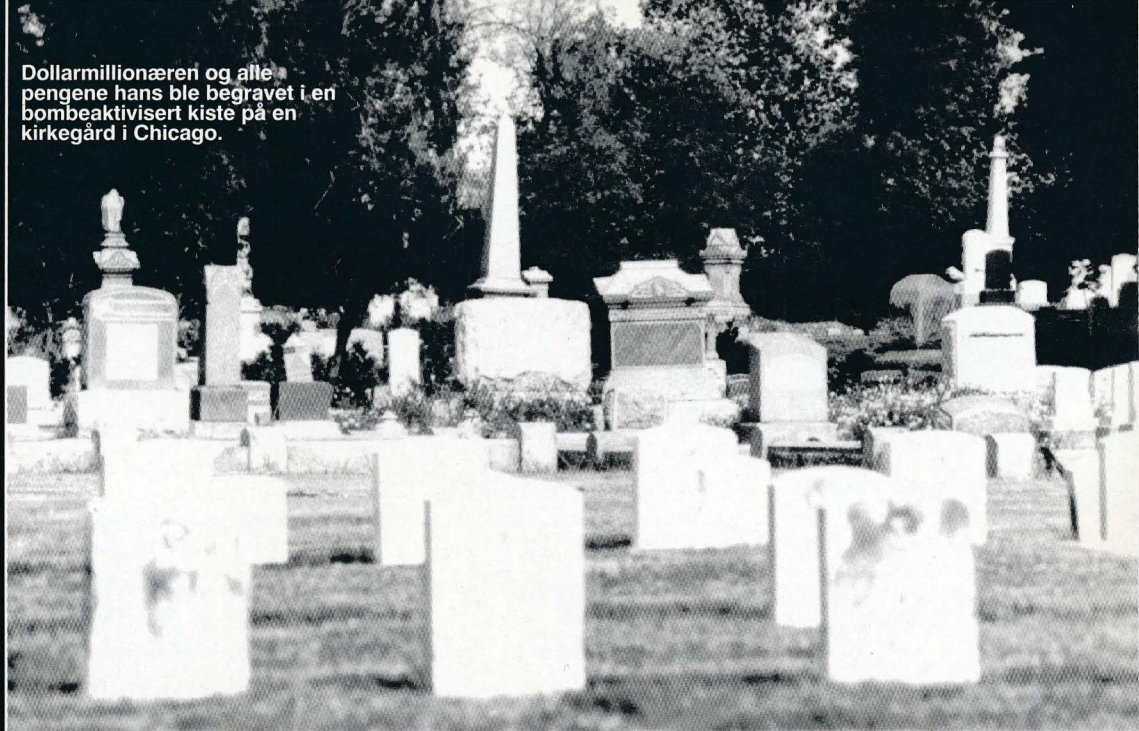

Glasshuset inneholder drøyt 4 000 kaktussorter.

Joël har rukket å skrive fem bøker om kaktusene.

Dollarmillionæren og alle pengene hans ble begravet i en bombeaktivisert kiste på en kirkegård i Chicago.

Han ble begravet med sine elskede penger:

EN BOMBE I KISTELOKKET SKAL HINDRE AT MILLIONÆRENS GRAV BLIR PLYNDRET!

Forretningsmannen Maurice Dees ville begraves med det kjæreste han eide - nemlig pengene sine. Derfor la han 30 millioner dollar i kisten sin og bombesikret den!

Pengegale Maurice Dees skapte seg en formue på kjøp og salg av eiendommer og bankvirksomhet. Til tross for at han la seg opp en milliardformue i løpet av sitt liv, unnet han seg ikke mye. Han greide ikke å skille seg av med penger. Da han aldri hadde giftet seg, og ikke hadde barn, var det ingen som hadde krav på å arve ham.

Foto: IFOT

- Maury visste at slutten nærmet seg, og han orket ikke tanken på å måtte forlate pengene sine, sier søsteren hans Violette Richards (63). - Det var derfor han kjøpte seg en pen, silkeforet kiste, la alle pengene sine i den og plasserte til slutt en bombe i den. Da det var gjort, var han kjempeglad selv om han visste han skulle dø - han var glad fordi pengene skulle følge ham i graven.

Da den rike 62 år gamle ungkaren døde av kreft for to måneder siden, la Violette ham til hvile i den flotte kisten hans - på en seng av 1000-dollar sedler.

- Jeg måtte legge ham i kisten selv. Han etterlot seg strenge instruksjoner om at ingen foruten meg fikk komme i nærheten av kisten før lokket var skrudd fast og bomben aktivisert, forteller Violette.

- Men så snart jeg hadde lagt ham i kisten og fikset bomben - akkurat som han hadde vist meg, overlot jeg resten til begravelsesbyrået i visshet om at ingen kunne få tak i pengene uten å gå i lufta.

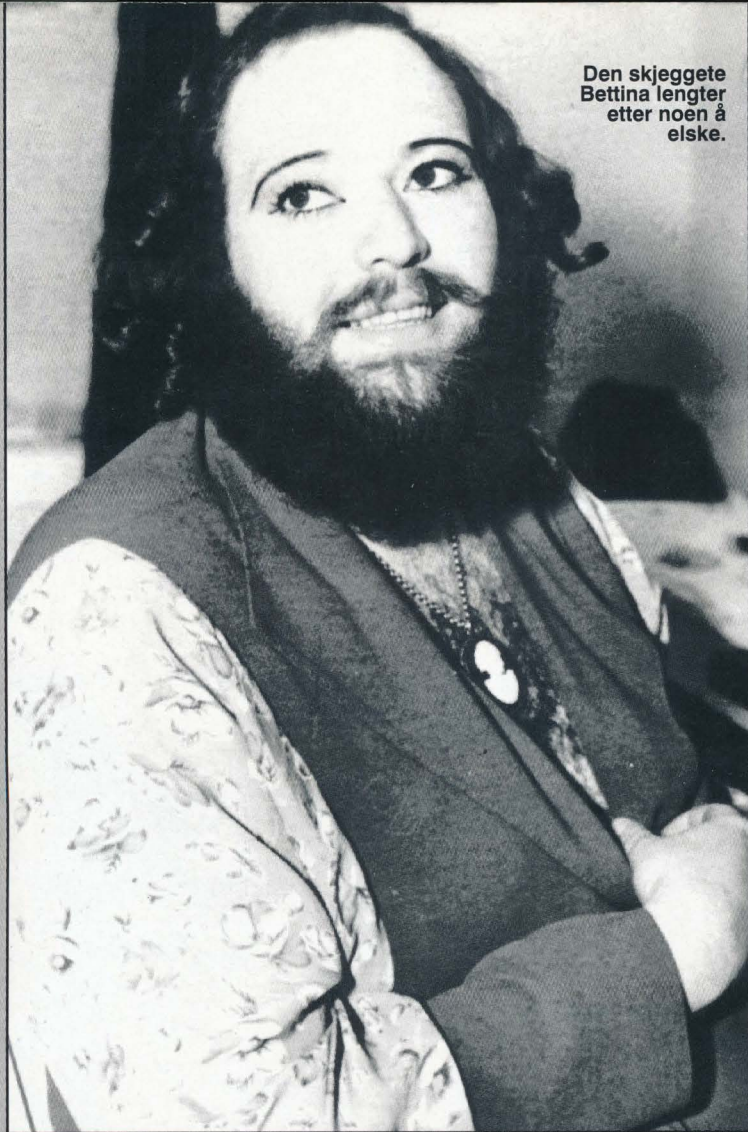
Violette er den eneste slektningen som Maurice etterlot seg, og mange synes hun burde arve pengene hans.

- Min mann og jeg har mer penger enn vi trenger, så det var ingen grunn til at han skulle la oss arve noen, sier Violette. - På den annen side er jeg ikke sikker på at han ville la meg få noen, selv om jeg var fattig. Han elsket pengene sine over alt annet på jorden - og aldri fikk noe eller noen komme mellom ham og dem.

Av Joe Berger / Christine Lindsjö

- Han orket ikke tanken på å måtte forlate alle pengene sine, sier søsteren Violette.

Den skjeggete Bettina lengter etter noen å elske.

Se opp gutter!

DEN SKJEGGETE DAMEN VIL GIFTE SEG - KANSKJE MED DEG!

I 32 år har sirkusartisten Bettina LaMarr reist over hele verden. Nå vil hun slå seg til ro og leter etter en kjærlig mann å dele resten av livet med!

Da Bettina LaMarr ble født for 44 år siden var hun uvanlig hårete og hårveksten ble sterkere for hvert år som gikk.

- Allerede som barn hadde jeg hår over hele kroppen og jeg led alle helvetes kvaler, sier Bettina.

Legene konstaterte at Bettina led av en sjelden genetisk defekt, men de kunne ikke hjelpe henne. Foreldrene støttet ikke Bettina, men tok avstand fra den stakkars datteren i stedet for å hjelpe og støtte henne.

- Mine foreldre var flau over utseende mitt og så snart vi fikk besøk måtte jeg gjemme meg i kjelleren, forteller Bettina.

Da jeg var 14 år rømte jeg hjemmefra og fikk meg jobb på et sirkus. I årene som fulgte ble jeg vant til at folk stirret på meg. Det var ikke mer merkelig enn det hadde vært hjemme - bortsett fra at jeg fikk betaling for å vise meg frem som "Den skjeggete damen".

Bettina sier at hun aldri har tenkt på ekteskap før hun pensjonerte seg fra sirkuslivet i fjor. Nå er hun medlem av en klubb for enslige og har tilbragt utallige timer på barer for enslige for å finne en mann som kan elske henne.

- Hittil har jeg ikke hatt noe særlig flaks, sier Bettina trist. Jeg passer nok ikke inn på barene. Det virker som om de synes jeg er ekkel når jeg viser meg.

Bettina har også forsøkt å annonsere etter en venn. Hun har fått noen svar, men ingen vil møte henne.

- De ville ha bilder av meg, og da de fikk se hvordan jeg ser ut, ringte de ikke mer, sier Bettina.

- Før eller senere kommer jeg nok til å finne meg en mann som kan elske meg som den jeg er. Han trenger ikke å være den peneste mannen i verden, men han må vite hva det vil si å elske og bry seg om noen. Utseende betyr ikke noe for meg. Det viktigste er at han er snill og øm og at han elsker meg av hele sitt hjerte.

- Hvem vet? Kanskje noen av dere som leser om meg kan akseptere meg som den jeg er - 155 cm høy, blå øyne og helskjegg. Ta kontakt med meg, i så fall. Det ville vært vidunderlig.

AV SCOTTY PAUL/
CHRISTINE LINDSJØ

Foto: IFOT

Elefant, kunst eller søppel-dynge?

Den ultimate moderne kunsten

- TV-APPARATER BLIR ELEFANTER

Foto: IFOT

Mer "moderne" enn dette kan vel ikke moderne kunst bli? Det hevder ihvertfall kunstneren selv, den eksentriske Anthony Heywood. Han skulpturerer elefanter av TV-apparater.

Elefantene har vært utstilt i London og sikkert forårsaket et og annet hakeslepp eller misfornøyd brumming. Om det er vakkert tør vi ikke slå fast, men det er i det minste originalt, og i en tid da terminologien er blitt så viktig, kunne man kanskje kalle dette for "techno art".

Anthony Heywood har tatt i bruk TV-apparater, slengt inn en og annen gammel og avfeldig utstillingsdukke, samt noen støvsugerslanger og et brannslukningsapparat. Selv mener han det er et monument over vår tid, og det kan jo være greit å vite at det er slik verden egentlig ser ut.

IFOT APS / LARS BRANDER

Den lille teddybjørnen har en kraftig røst.

Denne bjørnen sover ikke...

-BAMSEN SOM PASSER PÅ BILEN DIN!

Biltyvene bør passe seg! Et amerikansk firma har konstruert en teddybjørn som passer på bilen din. Den vræler ut så man får hjertet i halsen hvis noen skulle finne på å bryte seg inn i bilen!

Foto: Transworld/Norge

Tenk deg: Her kommer smartulf spankulerende. Han må skaffe seg en bil for å besøke jenta si på Støren, og får øye på en snerten bil som står parkert litt nede i gaten. Han dirker drevent opp bildøren, og møtes av at bjørnevæl på 110 decibel! Det går ikke stort bedre for

ivrige Ivar som ustanselig er på jakt etter bilstereoanlegg. Han ser riktignok en teddybjørn i forsetet, men hvem lar seg skremme av en teddybjørn? Ikke ivrige Ivar i alle fall. Ivar vil ha bilstereo, han bryter seg inn- og blir skremt fra vettet av bamsebrølet. Hele nabolaget våkner natur-

ligvis, og Ivar kan glemme det stereoanlegget.

Det er Rabbit Systems i Santa Monica, California som selger disse teddybjørn-alarmene som koster 80 dollar. Det vil kanskje riktignok virke litt pussig i byene - å bli vekket av en brøllende bjørn?

LARS BRANDER

**Tunga
rett i
munnen...**

- MED 35 HALV- LITERE PÅ HAKEN

**Folk som
hever litt
for mange
glass fra tid
til annen,
har vi
forsåvidt
vært borti
før, men
hvorfor 35
stykker på
en gang?**

Terry Cole
innehar nå
verdensrek-
orden.

En liten trive-
lig sammen-
komst på
kirketaket.

**Ikke for folk med
høydeskrekk**

-TESELSKAP PÅ HØYT NIVÅ

**Oppfinnsomheten kjenner
ingen grenser når det
gjelder å samle inn penger
til gode formål. Her er det
Andrew Hepple og Stephen
Richardson som er i farten -
høyt opp mot himmelen.**

Høyt der oppe serverte Andrew og Stephen seg selv smørbrød med ost og agurk, kaker og te. De forsøkte så godt de kunne å la være å titte ned, for i 20 meters høyde kan man lett dirre litt på hånden og den fine tekoppen kunne gå i stykker.

Andrew og Stephen gjennomførte teselskapet i samarbeid med restaureringen av St Josephs kirke i Tyne and Wear, England. De gjennomførte selskapet på en elegant måte. Da de var trygt nede på kirkegulvet igjen forklarte en lettet Fader Thomas Burke: Med tanke på hvor nær himmelen de hadde drukket teen sin, kunne man sikkert bruke uttrykket "very Godly tea".

Kanskje det, ja. Pengene gikk som sagt til gode formål, nærmere bestemt til barn i nød.

**LONDON NEWS SERVICE /
LARS BRANDER**

Foto:Bulls

**Ekornenes største
fiende**

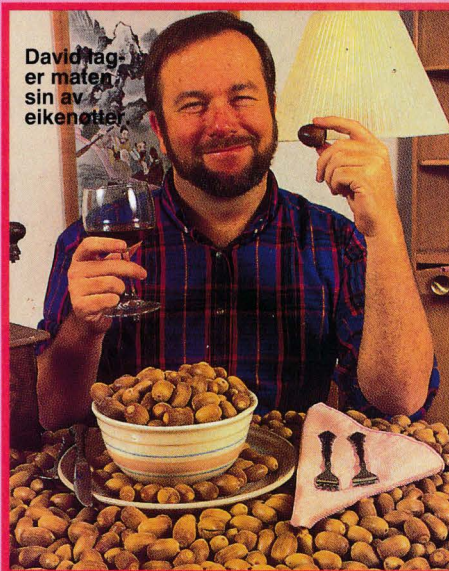
-ØKOLOGEN SOM LEVER AV EIKENØTTER!

**Ekornene rundt familien
Bainbridges hus i California
har det ikke lenger så lett.
Den skjeggete karen der
inne i huset har nemlig
funnet ut at eikenøtter
smaker herlig - og legger
beslag på alle nøttene selv...**

Økologen David Bainbridge, 39, ved University of California i Riverside hevder at han lager fantastisk god mat av eikenøtter. Dessuten kan de presses på olje, som oliven - og de er utmerkede som smakstilsetning i brød og boller!

Alt i følge Bainbridge selv.

-Jeg arbeidet i skogen i seks år og så eikenøtter over alt, sier han. Jeg syntes det var et forferdelig sløseri med bra mat. Bainbridge, som forresten sender oppskriftene sine til alle interesserte, legger til at man også kan lage sprit og øl av nøttene. Dessuten kan de brukes som substitutt for kaffe. Tyrkerne har i

David tag-
er maten
sin av
eikenøtter

uminnelige tider til og med produsert en drikk av eikenøtter, forteller han.

- De er som hvilken som helst annen fin grøde, poengterer ekornenes fiende nummer 1.

Den eneste forskjellen er at de vokser på trær.

Det tar jo naturligvis litt tid å få bort den bitre smaken, så det går med mange skyllervann. Man kan regne med å bruke en dag - minst.

Det beste er vel kanskje å ikke prøve i det hele tatt.

IFOT APS / LARS BRANDER

Så svinger vi på seidelen igjen, hei skål!

Terry Cole fra Walthamstow i London er ikke nettopp den som spytter i glasset, og det kunne jo faktisk bli skjebningsvangert hvis han mistet noe.

Terry er en virkelig kløpper på å balansere ølglass på haken, og forleden stablet han hele 35 stykker oppå hverandre. Nå er han den stolte innehaver av en ny verdensrekord.

Foto:Bulls

Forts. side 59

Det nygifte paret bryr seg hverken om aldersforskjellen eller familiens protester:

91-ÅRIGE HILDIE GIFTET SEG MED 16-ÅRIGE TONY!

Foto: IFOT

Den 91 år gamle enken Hildie Noster drømte ikke om at hun skulle stå brud for femte gang - og med en 75 år yngre brudgom!

Før første gang på mange år skinner solen for 91 år gamle Hildie Noster, og hun kan ikke skjule sin glede. De

- Jovisst er min kone en herlig gammel sjel. Tony og jeg elsker sin Hildie.

- Skål for mange herlige år!

gule øynene stråler og løstennene blinker når hun ler mot sin nybakte ektemann - den 16 år gamle skolegutten Tony!

- Folk synes at vi er gale, men Tony er den perfekte mannen for meg, sier Hildie. - Han er så vennlig og oppmerksom, han er alt en kvinne kan ønske seg. Jeg elsker ham over alt på jorden.

Hildie var blitt enke for fjerde gang og hadde nettopp flyttet til en leilighet i Atlanta for å komme nærmere sitt eneste barnebarn, da hun traff Tony.

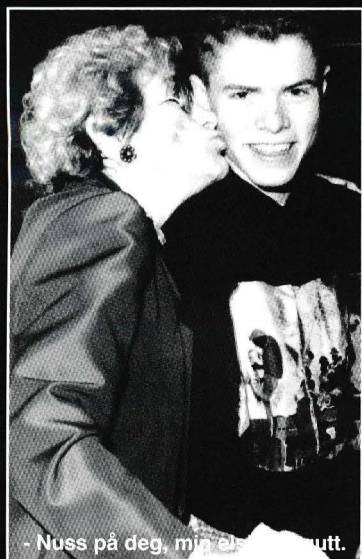
- Jeg så Tony hver dag fra vinduet mitt, og så hvordan han stelte i morens have. Allerede første gangen vi snakket sammen merket jeg hvordan hjertet mitt begynte å dunke i brystet, forteller Hildie.

I ukene som fulgte fikk romansene utvikle seg. Tony besøkte Hildie nesten daglig og det endte med at de flyttet sammen. En morgen fridde Tony og Hildie nølte ikke.

- Da vi bestemte oss for å gifte oss ble familiene våre gale, men vi ga oss ikke. For en måned siden lovt vi presten å elske og ta hånd om hverandre til døden skiller oss ad, sier Tony.

- Hildie er en herlig kvinne med massevis av livserfaring. Dessverre har hun et handikap som vi må lære oss å leve med; hun har ikke lett for å bli gravid.

AV ANDERS SUNDLING/
IFOT

- Nuss på deg, min elskede gutt.

VÅRE BARN HAR LEVD FLERE LIV!

Johanna Purdue (39) fra Seattle forteller at sønnen Ben på en biltur plutselig, og helt rolig fortalte at "her bodde jeg med den forrige familien min".

Senere samme år var de på ferie og Johanna prøvde å lokke ham ut i vannet for å ta seg et bad. Han kviet seg voldsomt, dro seg unna, og ble etterhvert nærmest hysterisk.

- Da vi endelig hadde fått ham rolig igjen, fortalte han at søsteren hans hadde druknet etter at barnepike hadde lokket henne med seg ut i vannet. Søsteren het Rebecca, og var fra et tidligere liv.

- Nå er han 13 år, fortsetter Johanna, og han har fortalt meg at minnene er svært tydelige og kommer helt uventet på ham. De er ikke rotete og utydelige, men klare og konsise. Ben vet at han har levd før, og at han kanskje skal gjøre det igjen.

Debbie Williams (33) i Santa Monica har en sønn som heter Gary som er fire år. Hans eneste minne fra sitt påståtte tidligere liv er om mulig enda mer bevægende og tragisk. Gary ble nemlig myrdet, og i likhet med tilfellet Kayleigh var det hans egen mor som utførte den avskyelige gjerningen.

- Han fortalte meg at hans andre mor hadde dyttet ham ned en trapp, forteller Debbie. Han døde av falltet, men det traumatiske i opplevelsen har han på en eller annen måte fått bearbeidet. Han er en fornøyd guttunge igjen, og sier at han er veldig glad i meg.

Redegjørelsen for 32-årige Debra Thomas datters opplevelser er kanskje enda underligere. Catherine var bare tre år da Debra tok henne med til det gamle slottet i Warwick for første gang. Hun hadde aldri satt sine ben der tidligere, og kunne rimeligvis ikke vite noe om bygningen i det hele tatt. Det skulle vise seg at hun likevel var svært godt informert.

- Hun gikk foran og guidet hele tiden, forteller Debra. Hun fortalte om hva vi skulle få se, og opplysningene stemte! Ofte var det småting som hun beskrev i detaljer. "Du vet mamma, jeg har jo bodd her før", sa hun, uten å nøle. Hun sa at hun hadde vært lærer, og da jeg innskjøt at vi faktisk aldri hadde bodd på slottet, svarte hun med en selvfølgelig mine: "Nei, det er klart, jeg har ikke bodd her sammen med deg. Det var da jeg var stor, - før jeg ble liten igjen og kom for å bo hos deg."

Hva sier så vitenskapen om dette fenomenet? Meningene er svært delte, men i de troendes skare finner vi Ian Stevenson, professor i psykiatri ved University of Virginia i USA.

- Vi har omtrent 6000 "reinkarnerte" barn som det finnes dokumentasjon på, sier Stevenson. 50 - 60 % av disse husker en voldsom død. Det virker som om opprivende opplevelser lettere blir sittende i bevisstheden. De

best undersøkte tilfellene finner vi naturlig nok i Asia. Der husker til og med barn sine navn fra tidligere liv slik at man har kunnet spore opp identitetene og funnet at de virkelig har levd. Der borte er det ingen som tror at barna er gale eller fantaserer. Det er bare her i vesten at vi har slike forestillinger.

Charles Desforges ved universitetet i Exeter har en annen teori:

- Barn har som kjent en godt utviklet fantasi, sier han. Hjernen er ekstremt aktiv, og det de får inn som "minner fra tidligere liv", kan like gjerne være prosjiserter drømmer og mareritt som som siden misforstås. Med foreldrenes påtrykk betraktes de ofte som virkelige hendelser i fortiden og i tidligere liv.

Psykologen Jenny Cozens tror at barns snakk om en "annen mamma" rett og slett kan bunne i et ubevisst ønske om å få en ny mor.

- Eller så kan det være et barn som etter en skilsmisse lever med flere voksne, kanskje i to ulike hjem, og på den måten blir forvirret. Barnet vil spørre seg: "Hvem er min egentlige mor?"

Men vi skal ikke slå helt fra oss at det faktisk fins ting vi ikke kan forklare, tilføyer Cozens.

KAREN EVENNETT /
LARS BRANDER

ØL TIL HUNDEN

Produsernene har til og med håp om at eierne til disse dyrene vil falle for ølet, så kan man som bartender få besøk av ikke bare en, men to øl-hunder.

- To øl, takk. En til meg og en til Lorang.

IFOT APS/LANS BANDER

- OG DE SINTE BIENE GJØR SITT!

- Jeg har reumatisme, sier Oleg. Før kunne jeg nesten ikke røre en finger, men etter at jeg begynte å få denne behandlingen er jeg blitt så frisk at jeg til og med har bygget mitt eget hus!

Søster Nelli som til forveksling kan se ut til å komme direkte fra en vaktbolig i en sibirsk leir, hevder at metoden er svært så effektiv, og at stadig flere benytter seg av den.

- Vi kurerer lungebetennelse, veneriske sykdommer, barnløshet, impotens og mye annet. Alt takket være de utrolig biene. Minst et syttitalls lidelser kan vi kurere her ved hjelp av våre små summende venner.

Hvis noen syns det høres brutalt ut for pasientene, gjør vi oppmerksomme på at biene har det enda værre, for som kjent dør de når de mister brodden. Kanskje en sak for Greenpeace?

REX FEATURES LTD /
LARS BRANDER

Garasjer er umoderne

Kjør bilen inn i
Parcaren og trykk
på knappen...

-PARKER UNDER JORDEN I STEDET

Den engelske oppfinnelsen kalles
PARCAR og er slett ikke dum.
Ideen går ut på at bilen parkeres
under jorden - og garasjen kan
brukes til noe annet.

Foto: IBL/Gamma

...vips så
forsvinner bilen
under jorden.

Parcar kan plasseres overalt. Ved oppkjørselen eller altanen, under gressplen, eller til og med under blomsterbedene.

Alt man trenger er litt ledig plass på 6 x 3 meter. Siden anvender du bare en sikkerhetsnøkkel eller en kodet fjernkontroll, og når du som eier av en Parcar hører en bilalarm klokken tre om natten, kan du være helt sikker på at det ikke er din bil som står og uler.

Luftfuktighet og temperatur blir kontrollert automatisk av Parcar og holdes konstant året rundt, til og med i kjølige vintre. Britene tror det blir veldig etterspørsel, så snart er det vel ikke en bil å se hos folk lenger.

GAMMA PRESSE IMAGES/ LARS BRANDER

Dette må du ha! **CICLOLAMA** — SYKKELN SOM TRILLER VERTIKALT DER KLATRETR I TRÆER!

Pablo Etcabarte-Morales
står for konstruksjonen,
og jammen ble det en
suksesse! I hvert fall
for arbeiderne som stor
for innhøstingen fra
palmen

Det er ingen spøk og klatre opp og ned i høye palmer et femtitalls ganger i løpet av en dag. Pablo Etcabarte-Morales "ciclopalma" avhjelper arbeidet en del. Sykkelen har fire hjul, to til å

Foto: IBL/Gamma

trille på, og to som hugger tak i palmen og sørger for at man holder seg på plass. Det er vel kanskje ikke presserende å få en slik tol Norge med det første, men i Sydamerika har de god bruk for oppfinnelsen

GAMMA PRESSE IMAGES/ LARS BRANDER

Før pleide man å si at "den kan alt unntatt å plystre og klatre i trær". Denne kan ikke plystre.

I Norge har vi problemer med å se hvilken nytte treklatter kan ha, men i Sydamerika eksisterer behovet

Blodiglene er på vei tilbake i medisinsk forskning

Legevitetsskapen titter tilbake:

- OG BLODIGLENE GJØR NY ENTRE!

Alt fra vitenskapens fordums tid var ikke overtro to tull. Ta for eksempel blodiglene. Nå har nemlig de små velgjørerne atter kommet til nytte - og det med godt resultat!

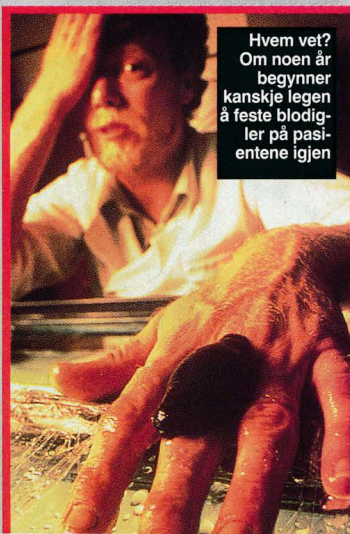
Biopharm UK i Swansea, sør i Wales er det eneste stedet i Europa hvor man driver kommersiell oppdrett av blodigler. Det er altså hit man i første omgang må henvende seg når man trenger de, for mange, motbydelige dyrene. Etterhvert er det faktisk blitt ganske mange som spør etter iglene. At blodiglen har forbedret sitt rykte, er helt sikkert. De vil sannsynligvis ikke klare å tømme et menneske for blod, så hvis

Lord Byron døde under mystiske omstendigheter i forbindelse med årelating, var det nok heller legenes slurv enn det var iglenes blodtørstighet. Man kan nemlig ha stor nytte av iglene, bare man vet hvordan man skal håndtere dem. Iglene inneholder ett ikke-koagulerende enzym så de kan med fordel plasseres å kroppsdeler der blodomløpet er dårlig.

GV-PRESS/LARS BRANDER

Biopharm UK avler opp blodigler til medisinsk bruk

Hvem vet? Om noen år begynner kanskje legen å feste blodigler på pasientene igjen

Linda elsker Samson selv om han lukter pyton og er en ekte slange.

Skilsmisse med merkelig drakamp

-OMSORGS-SLAGSMÅL OM TO PYTON-SLANGER!

Krangel om omsorg handler gjerne om barna. Kanskje er det bedre for alle impliserte parter når det, som her, handler om pytonslanger!

Ved skilsmissen 18. juli 1990 fikk Linda Walker fra Novi i Michigan, USA, omsorgsretten til slangene Samson og Jake. Hun var lykkelig over avgjørelsen. Slangene var, og er, det kjæreste hun eier, og hun orker ikke miste dem. I hvertfall ikke til ex-mannen Terry. Linda hadde vanskeligheter med å finne seg et sted å bo etter skilsmissen. Derfor ba hun Terry passe på den nesten fem meter lange Samson en stund. Den lille meterlange Jake ville hun greie å ta hånd om selv i denne overgangsperioden. Når hun var kommet i orden skulle hun hente Samson.

Forts. side 59

Foto: Transworld Norge

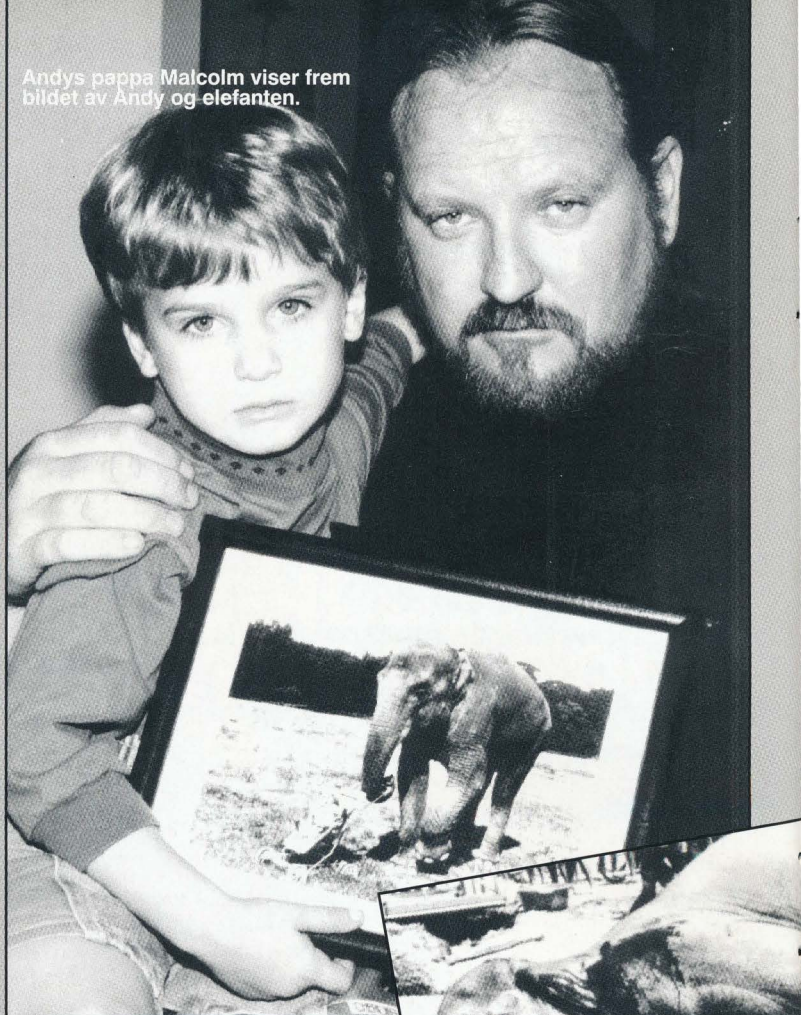
**Elefanthunnen
"Miss Molly" ga
sitt liv for sin lille
venn:**

ELEFANTEN TRAFF LASTEBILEN - OG REDDET LIVET TIL 5-ÅRIGE ANDY!

**En liten gutt tok et
stort skritt mot
voksenverdenen da
han sa adjø til sin
aller beste venn - den
tamme elefanten som
ga sitt liv for å redde
hans!**

Den 10 år gamle elefanten Miss Molly var mer for Andy enn bare en god venn. Hun var også reserve-mammaen hans - hun hadde holdt seg ved hans side fra han var liten baby. Den store elefanten hadde et sterkt

Andys pappa Malcolm viser frem bildet av Andy og elefanten.

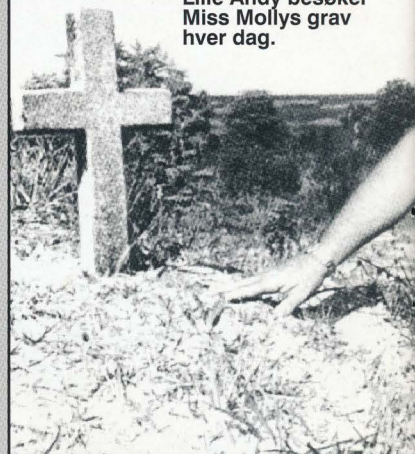

morsinstinkt, men at instinktet var så sterkt at hun ville gi sitt liv for å redde Andy, det ante ingen.

Lastebilen fløy av veien da Miss Molly traff den.

**Lille Andy besøker
Miss Mollys grav
hver dag.**

- Jeg elsket Miss Molly mer enn noe annet, sier lille Andy, og har vondt for å holde tårene tilbake. Jeg vet hun elsket meg også. Pappa sier at hun døde bare fordi hun elsket meg så høyt.

Lille Andy bor sammen med faren sin Malcolm i Queensland i Australia. Andys pappa driver en park hvor han tar seg av dyr og driver også forskning. Miss Molly var bare syv måneder da hun kom til familien etter at moren hadde utstøtt henne.

- Andys mor Sarah døde av leukemi da Andy bare var ni måneder, forteller Malcolm. Miss Molly tok over morsrollen, og ble Andys beskytter.

- Det begynte rett etter at Sarah døde. Jeg var så opprørt at jeg ikke tenkte helt klart. Jeg hadde plassert Andy i barneparken for at han skulle få litt frisk luft og litt sol mens jeg jobbet.

- I min forvirrede tilstand glemte jeg Andy totalt, og det gikk hele tre timer før jeg kom på at han fortsatt satt ute i solen. Jeg raste bort til barneparken med dunkende hjerte og trodde han ville vært oppbrent av solen, men det var ingen fare med ham.

- Miss Molly hadde greid å bryte seg ut av sin inngjerding, og sto og skygget for Andy så han ikke skulle

DE ER TVILLINGER MEN SVÆRT ULIKE

Dette blir den første i en rekke operasjoner, og Jamie er inneforstått med at fremtiden blir slitsom, og hun understreker stadig at hun er forberedt på å slåss.

- Jeg er som alle andre jenter på min alder, forteller hun. Jeg går i samme klasse som tvillingsøsteren min, og får gode karakterer. Dessuten synes jeg det er morsomt å hjelpe mamma på kjøkkenet. Jeg har en egen krakk som jeg står på for å nå opp til kjøkkenbenken, og det hender til og med at jeg lager middagen helt alene!

Noen av klassekameratene mobber henne for sykdommen, men Jamie forsøker i det lengste å vende det døve øret til.

- Det hjelper ikke å gråte, sier hun, og dessverre er jeg for liten, for svak, og beveger meg for sent til at jeg kan ta igjen - noe jeg kunne ha god lyst til av og til. Jamie kan gå kortere strekninger, men foretrekker å ta seg frem i en elektrisk rullestol.

- Ofte drar jeg på kjøpesenteret som er tre kvartaler herfra, for å se i butikkvinduer og kikke på folkelivet. Jeg spiser burgere og godterier, og prater med kjente jeg treffer.

Jamie er en tapper liten pike med stor livsvilje og en iboende styrke som både er forbausende og gledelig. Man merker tydelig at hennes far Glen Adams er svært stolt over sin store lille datter.

være i sola. Fra den dagen kunne man tro at Andy var Mollys eget barn.

I årene som gikk vokste båndet mellom den lille gutten og den store elefanten - helt til den tragiske dagen da Andy mistet sin beste venn.

- Jeg så ikke lastebilen, forteller Andy. Da jeg så den, var den så nære at jeg ble livredd.

- Miss Molly løp rett mot lastebilen og jeg hørte en grufull lyd og forsto at Miss Molly var skadet. Hun hadde truffet lastebilen med slik kraft at den forsvant ut av veien, men hun ble liggende og det rant blod fra hodet hennes. Jeg bare satt der og klappet henne mens jeg gråt. Miss Molly bare lå der og tittet på pappa og meg.

- Hun er en inspirasjonskilde for oss alle, sier han. Hun har et godt liv på tross av alle vanskelighetene. Verden er nok ikke laget for folk under meteren, men Jamie går på alle nye utfordringer med krum hals. Hun er helt utrolig, avslutter en beveget far.

ESMOND CHOUKE /
LARS BRANDER

CHARLES UTFORDRET 200 SPILLERE SAMTIDIG

Tilstelningen ble innledet med en kamp mellom Charles og borgermester Sidney Barthelemy. Deretter var kampen i gang, med 200 motspillere, og med milliarder av hjerneceller som arbeidet på spreng.

Den godeste Charles tok de fleste seierne, men noen tapte han naturligvis. De som lyktes i å beseire ham ble belønnet med premier og hedersbevis. Charles var allikevel svært fornøyd, han fikk jo satt rekorden sin!

IFOT APS /
LARS BRANDER

- TO RUSSISKE FLY KOLLIDERTE UNDER EN FLYVEOPPVISNING

og mer enn 200 fly fra hele verden hadde ankommet for å delta. Ulykken inntraff mot slutten av oppvisningen til de russiske flyene da de kom for nær hverandre, og kolliderte. Det ene av flyene eksploderte i luften, det andre da det traff bakken, og som et mirakel klarte begge pilotene seg.

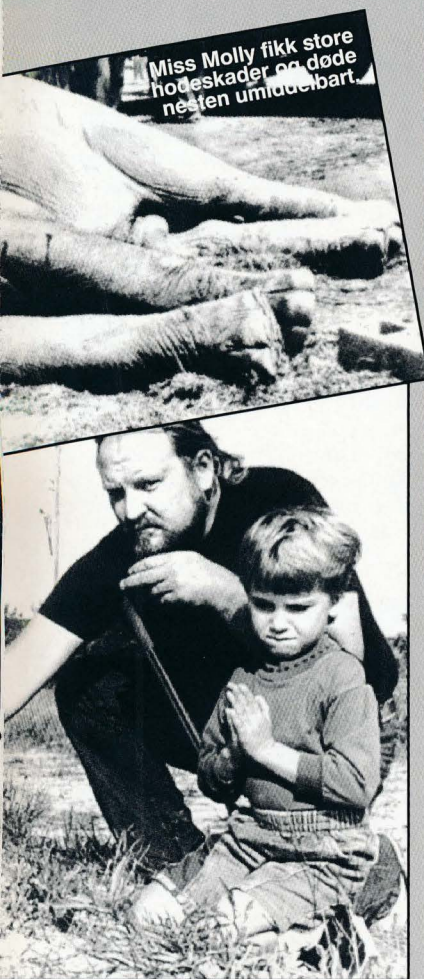
CAMERA PRESS /
LARS BRANDER

Pappa sa at hun sa adjø.

- Etterpå lukket hun øynene som om hun skulle sove. Jeg tror det var da hun fløy opp til Gud. Pappa sier at Miss Molly ikke er ensom der oppe, men at det finnes andre fyr der som hun er sammen med, og at hvis jeg er skikkelig snill får jeg kanskje treffe henne igjen.

Miss Molly ble gravlagt slik at Andy kan se graven fra soveværelset sitt. Hver dag går han til graven og snakker en stund med den store vennen sin.

AV MICKEY MCGUIRE/
CHRISTINE LINDSJÖ

Tilbake til medisinnemannens tid

-HER FEIRES DET BRYLLUP VED STONEHENGE

Kim og James ville ha et uvanlig bryllup på et uvanlig sted. De valgte seg ut Stonehenge, og gjestene kunne formelig høre historiens vinger slå.

Man har nemlig lett for det når man besøker Stonehenge, det veldig monumentet i stein som den dag i dag skjuler sin egentlige betydning for oss moderne mennesker. Her har både medisinnmenn og poeter virket, og da panamafødte Kim Herold skulle si ja til sin amerikanske brudgom James Timothy Taylor, valgte de Stonehenge som sted for vielsen. Presten og et femtital gjester fulgte med, og etter seremonien spaserte festkleddene moderne mennesker omkring på gresset. Et underlig sted å holde bryllup, men fint vær var det visst.

CAMERA PRESS / LARS BRANDER

Gamle Ben kan se igjen -TAKKET VÆRE MØBELPOLISH!

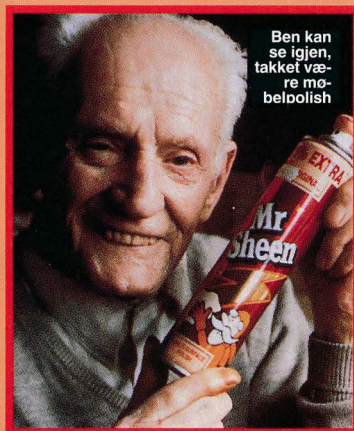
Ben Sturnham (85) var nesten helt blind til han en dag kom til å få en sprut møbelpolish i øynene. Nå kan Ben se ut av vinduet igjen - for første gang på to år!

Det er et mirakel sier Ben, som er en pensjonert lastebilsjåfør i Turnbridge Wells i Kent, England.

-Det hendte en morgen jeg skulle pusse skrivebordplaten. Jeg så jo ikke noe særlig, så jeg holdt sprayflasken feil vei og sprutet meg selv i øynene.

-Først ble jeg redd og satte meg mens jeg holdt bomulldotter mot øynene. Da jeg tok dem vekk, kunne jeg plutselig se ordentlig igjen!

-Jeg løp ut på gaten og hoppet og skrek av glede. Folk trodde nok at jeg var blitt fullstendig gal, men jeg var bare så lykkelig!

For første gang på lang, lang tid kunne jeg se huset på den andre siden av gaten!

Legene og annen ekspertise er forbauset. En teori er at sjokket av å få møbelpolishen i øynene kan ha løst opp en psykisk sperre som har hemmet synet hans. Ingen vet allikevel sikkert.

-Jeg aner ikke hva som har skjedd, ler Ben. Jeg bryr meg ikke så mye om det heller. Det viktigste for meg er å kunne se - og legene ser ingen grunn til at jeg ikke får beholde synet.

-Det er som om mørket er løftet vekk.

I sannhet et mirakel, men ikke prøv å gjøre det etter ham, hvor dårlig syn du enn måtte ha. Sjansen for den motsatte effekt er ganske stor.

LONDON NEWS SERVICE / LARS BRANDER

Foto: BULLS

Endelig er det her

Det alkoholfrie ølet blir laget for hunder og katter, men eieren er også hjertlig velkommen til å ta seg en klunk

ØL TIL HUNDEN

Kan noen begripe hvordan verden har klart seg uten dette livsnødvendige produkt i så mange år? Endelig skal Fido og Mons få seg en skikkelig rotbløyte de også.

Det japanske bryggeriet The Fischer har oppfunnet et øl beregnet på hunden og katter, og heldigvis er det alkoholfritt. Hundenes øl heter My Puppy, mens kattene kan hive i seg noen flasker My Pussy når det røyner på.

Forts side 51

Det japanske bryggeriet syns at Fido fortjener en øl

Foto: IFOT

Craig Chira er stolt over sin nyervervede tittel - "Årets Stuegris".

Craig gikk av med seieren - HER ER ÅRETS STUEGRIS

Det var en selvskreven vinner til konkurransen "Årets Stuegris". Craig Chura vant overlegent, -han tilbringer minst 14 timer i døgnet foran et av sine tre

TV-apparater, og han har alltid chips og øl innen rekkevidde.

Jeg gjør ikke annet enn å se på TV, innrømmer den 35-årige ungkaren fra Fridley i Minnesota. -Jeg har jo en jobb også, men

straks jeg kommer innenfor døren hjemme, hiver jeg meg ned i sofaen foran tv, og der blir jeg liggende.

Craig har tre TV-apparater hjemme som durer og går døgnet rundt.

I tillegg har han et på jobben, og videospilleren forsikrer han mot å gå glipp av viktige programmer. For å være på den sikre siden har han planer om å anskaffe enda en videospiller.

-Ingenting i verden kan måle seg med følelsen av å slå seg ned foran TV'n med en six-pack øl, noen poser potetgull og fjernkontrollen innen rekkevidde.

-En normal uke ser jeg på TV omtrent 100 timer, fortsetter Craig usjenert. Det er mer enn 14 timer daglig.

Sofaen har formet seg etter kroppen min, og som regel sovner jeg foran TV'n. Det er sjelden jeg kommer så langt som til sengen.

Jeg er stolt av å være en stuegris. Jeg kan ikke skjønne hva man skal med TV hvis man ikke får sparge av seg skoene, hente øl i kjøleskapet, og legge seg paddeflat ned på sofaen. Det er TV som gjør livet verdt å leve!

LARS BRANDER

Foto: IFOT

En ti-åring fra Ket-chikan i Alaska er USA's aller yngste detektiv. Sammen med en kamerat har han startet et eget detektivbyrå, og disse to Sherlock Holmesene etterforsker mystiske saker i nærmiljøet.

Nå får Tom Selleck & Co ta seg i akt. De har fått en konkurrent i den unge Jurgen Johansen fra USA's nordligste delstat. Selv om han ikke er så gammel ennå, mangler det ikke på entusiasme og pågangsmot. Han har allerede løst flere saker.

- Vi var en gjeng som pleide å se på TV-serien Magnum og andre krimiserier, forteller Jurgen. Det var da vi bestemte oss for at vi ville slå inn på denne banen. Først kalte vi oss for Detective Snoops, men for et år siden skiftet vi navn til P.I. Private Eye Detective Agency. Jurgens 10-årige partner heter Joel

Bruesch, og søsteren Kristi på 8 år, er sekretær i firmaet. Noe et hvert detektivbyrå med selvaktelse er nødt til å ha. En stadig tilbakevendende sak er tilfellet med Den Forsvunne Puddelen.

- Jo, sier Jurgen og rødmer opp til hårfestet, det er en hund her i nærheten som stadig forsvinner. Vi klarer alltid å finne den, og vi tar ikke en gang betalt for det.

Men hvis de finner en lommebok, er det naturligvis populært å bli tilgodesett med finnerlønn. En gang skal Jurgen ut å jage etter de store skurkene, det er han ihvertfall ikke i tvil om.

IFOT APS / LARS BRANDER

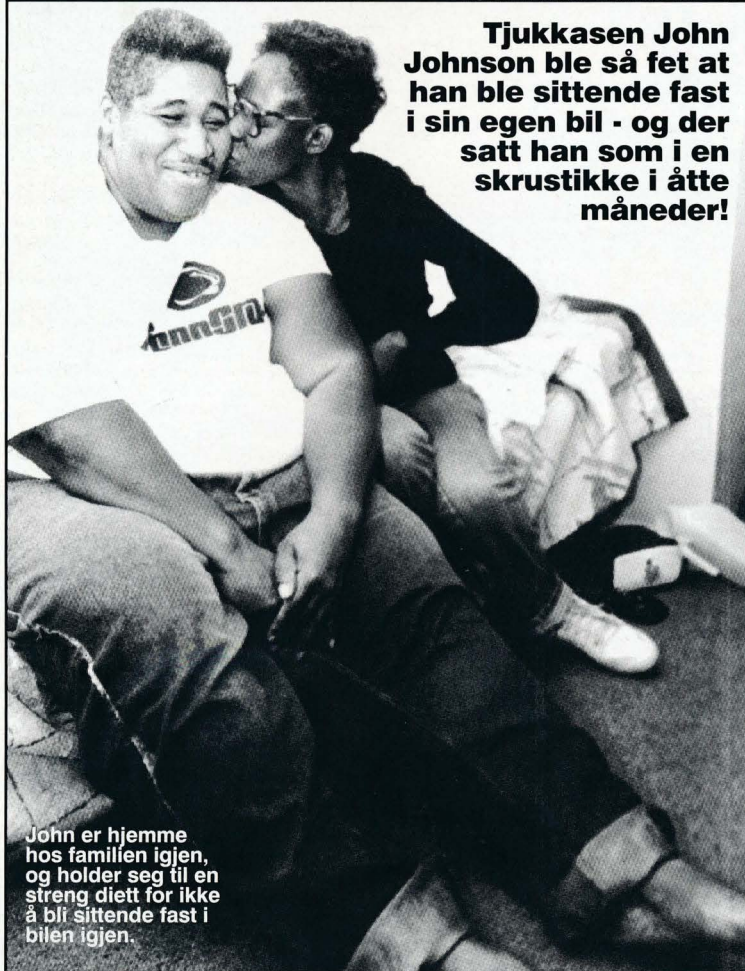
Jurgen og Joel er USA's svar på Pelle og Proffen.

Foto: IFOT

Han kunne ikke røre seg på åtte måneder.

JOHN BLE SÅ FET, AT HAN BLE SITTENDE FAST I BILEN!

Tjukkasen John Johnson ble så fet at han ble sittende fast i sin egen bil - og der satt han som i en skrustikke i åtte måneder!

John er hjemme hos familien igjen, og holder seg til en streng diett for ikke å bli sittende fast i bilen igjen.

John Johnson veide omtrent 250 kilo da bena hans ikke lenger greide å bære ham. En dag da han forsøkte å komme seg ut av bilen, nektet bena og lystre ham, og der satt han bom fast i sitt rullende fengsel uten å kunne komme seg ut.

I åtte måneder satt han i sin egen bil i regn, snø, kulde og blåst. I årets kaldeste måneder holdt han varmen ved å la bilen gå døgnet rundt.

Han greie allikevel å få jobbet litt, og fikk inn penger til bensin og litt annet ved å kjøre rundt med en venn som samlet opp aviser og cola-bokser som skulle resirkuleres.

Som underholdning hadde han et lite bærbart TV-apparat, men han måtte selge det for å få nok penger til bensin.

- Jeg takker min Gud for at han gikk hele tiden. Det eneste jeg måtte gjøre var å

I åtte måneder satt John fast i sitt rullende fengsel.

fylle bensin og olje, sier den 180 cm lange John som kommer fra Easton i USA.

- Jeg var jo så tung at jeg ikke greide å kravle meg ut av bilen, fordi bena mine streiket. De orket ikke å bære alle kiloene mine.

John ble sittende fast i sin grønne Dodge stasjonsvogn fra mai til november.

- Jeg bare kjørte rundt. Det kostet meg ca 70 kroner dagen i besinpenger, og når det var kaldt var jeg nødt til å la motoren gå døgnet rundt.

Johns familie ba ofte til Gud om at han måtte få styrke nok til å komme seg ut av bilen, men for hver måned som gikk, ble håpet svekket.

Måltidene spiste John ofte hjemme. Da kom kona hans eller svigermor ut med maten på et brett. Når han ikke reiste hjem, spiste han gjerne på en McDonalds drive-in, og etter måltidet gjorde han sitt fornødne i en hermetikkboks.

- Han pleide å spise frokost her om morgenen, forteller Chris Laivey, som jobber på Johns favoritt-McDonalds. Når det er tid for lunsj, ser vi ham gjerne også.

- Han spiste alltid normale porsjoner, men vi så aldri at han gikk ut av bilen. Vi lærte å kjenne ham igjen når han kom. Når en fyr bor i bilen døgnet rundt, så oppstår det gjerne en duft rundt ham, for å si det slik.

Johns ufrivillige fangenskap var ikke over før bilen hans sto fast på en høy midtrabatt. Da politimennene oppdaget at John ikke greide å komme seg ut av bilen, tok de simpelthen hele bilen med seg til sykehuset. Der ble han halt ut av bilen og plassert i en rullestol.

Etter fire dager på sykehuset ble han flyttet over til et etterbehandlingshjem.

- Da han kom hit krevedes det 17 mann for å bære ham, forteller sykepleieren Pauline Capparell. Vi var nødt til å sette sammen to senger for å få ham til sengs. Deretter ble han satt på diett.

John gikk ned 30 kilo i løpet av de første 14 dagene. En fysioterapeut hjalp til å få benmuskulaturen til å begynne å jobbe igjen. John kjempet det han kunne, og greide å gå til bilen sin ved hjelp av krykker da han ble utskrevet.

Nå er han hjemme hos kona og sønnene sine igjen - men nå er han på diett.

- Jeg takker Gud for at han hjalp meg ut av bilen, sier John. Gud reddet mitt liv.

**AV JOE MULLINS/
CHRISTINE LINDSJOO**

EN GAL GAL VERDEN

utgis av:

ALLERS FAMILIE JOURNAL

Persveien 20

Postboks 250, Økern

0510 Oslo

Telefon: 22 63 60 00

Telefax: 22 63 61 98

Redaksjonen:

June Elisabeth Hansen

(Redaktør)

Astri Haugan

Bilder:

SPS, IBL, Bulls,

Diana, mfl.

Repro:

Repunkt A/S

DK-2700 Herlev

Trykkeri:

Werner Söderström

Porvoo, Finland

Eftertrykk av tekst

og bilder er forbudt.

BOBBY HAR BARE EN HALV KROPP - MEN DET HOLDER!

- Ikke en gang etter operasjonen spurte Bobby hvorfor han så ut som han gjorde. Dagen etter operasjonen satt han oppe selv. Jeg vet at han lider av og til. En gang var det to småjenter som fikk øye på ham, og begge løp skrikende unna. Bobby så forbauset på meg og sa: "Mamma, hvorfor er de redde for meg? Jeg elsker jo mennesker!"

I oktober 1990 fikk Bobby et par kunstige ben, som satt fast i en hanklignende konstruksjon der overkroppen hans ble plassert. For å kunne gå, binder han seg fast i hanken, plasserer et par krykker foran seg og svinger seg forover. Han bruker sjelden de kunstige bena fordi han foretrekker å gå på hendene. I dag er han veldig sterk i armene, så sterk at andre gutter vegrer seg for å måle styrke med ham fordi han alltid vinner.

- Det er ingen som erter meg lenger, sier Bobby. De vet at jeg juler dem opp hvis de erter meg.

- For sikkerhets skyld leser jeg en bok om karate, fortsetter han med glimt i øyet. Jeg elsker å bli taklet når vi spiller fotball. Jeg tar bare tak i ankene på motspillerne og drar dem ned.

Bobbys foreldre har skaffet Bobby en privatlærer fordi han ble satt i en klasse med psykisk handikappede barn. Privatlæreren heter Pam O'Neill, og hun kommer til Bobby tre ganger i uken.

- Bobby er en fantastisk liten gutt, sier Pam. Han er kjempelink med skolearbeidet, og har gode karakterer i alle fag. Han er så glad og aktiv at man snart glemmer at han har et alvorlig handikap. Han kan nesten greie alt.

- Folk som er handikappede pleier ofte å synes synd på seg selv og at alle andre skylder dem noe, sier den lokale forretningsmannen Joel Orr, som stiftet Bobbys fond.

- Bobby er ikke sånn i det hele tatt, han ser på seg selv som

hvem som helst. Han er en fantastisk liten gutt, som er verd all den beundringen han kan få!

AV DAVID WRIGHT/
CHRISTINE LINDSJÖ

- JEG HOLDT PÅ Å DRUKNE I LEIRE

Det verste var allikevel at jeg hadde sunket så dypt at hodet var nedenfor overflaten. Det eneste som holdt hodet sånn noenlunde klart av leiren, var hullet de hadde gravd rundt hodet og skuldrene mine. Hvis leiren sèg ned i hullet, ville jeg bli kvalt til døde.

For at jeg ikke skulle synke dypere, bandt mennene fast et tau rundt brystkassen min og festet det til motorsykkelen. De bandt enda et tau rundt venstrebenet og så dro de alt de kunne, men benet satt fast.

- Vi må få guttungen opp før han fryser ihjel, hvisket en av mennene til de andre mens han pustet ut noen meter unna. Hvis han må tilbringe natten her, kommer han ikke til å greie seg.

Jeg ble livredd, men hellet var på min side: Fem minutter etterpå tok mennene nye grep og dro til alt de kunne - og da lyktes de i å dra meg opp av leiren.

Deretter kom et helikopter og jeg ble fløyet til sykehus hvor jeg ble over natten. Jeg hadde ingen alvorlige skader, bare blåmerker. Det største sjokket fikk jeg faktisk dagen etter jeg kom hjem.

Det var da mamma, som aldri har likt motorsykler, forbød både pappa og meg å bruke dem igjen!

AV JOHN KRAKOWIECKI/
CHRISTINE LINDSJÖ

MED 35 HALVLITERE PÅ HAKEN

I føbindelse med verdensrekordfor-søket, hadde Terry benyttet anledningen til å samle inn penger til Londons Royal Marsden Hospital. Nesten 20 000 kroner fikk han samlet inn, noe som ble motatt med stor begeistring på sykehuset.

DAILY STAR /
LARS BRANDER

-OMSORGSSLAGSMÅL OM TO PYTON-SLANGER!

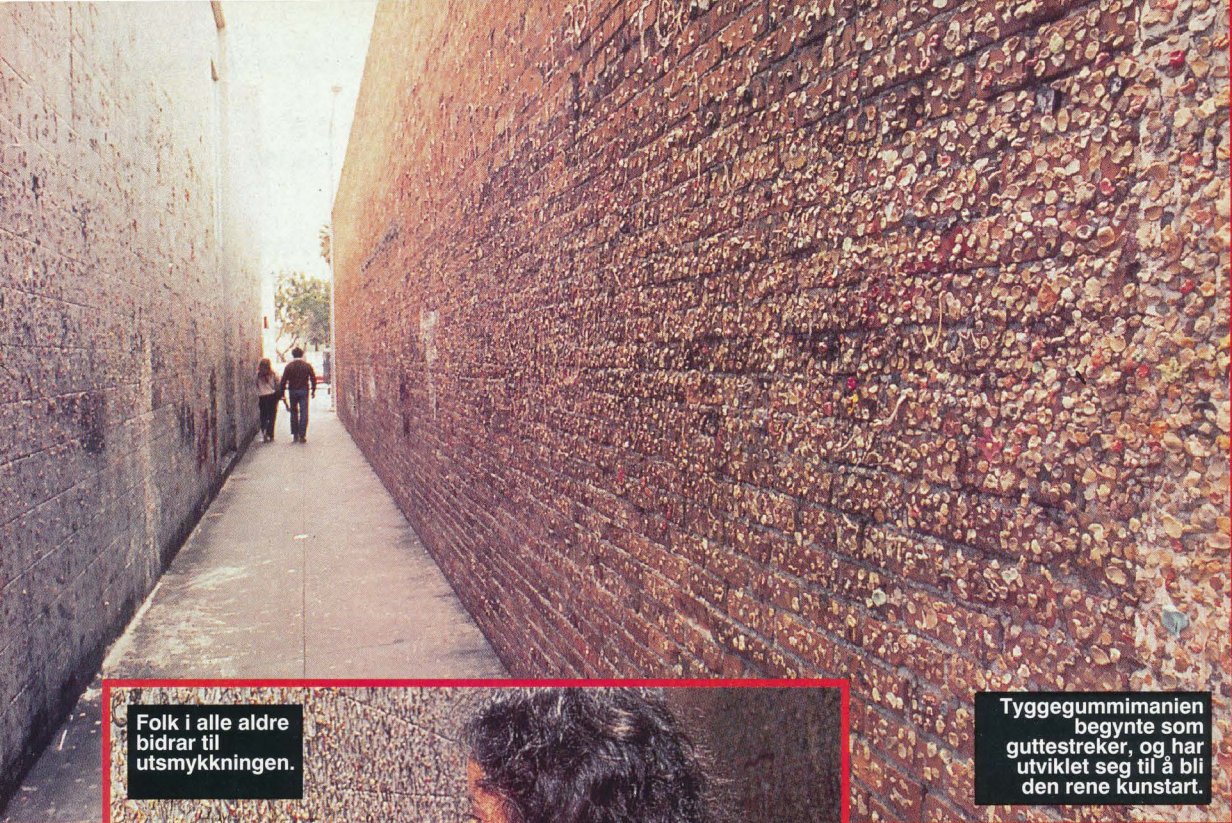
Som sagt, så gjort. En dag sperret hun øynene opp da hun leste i avisen at en slange som passet til Samsons beskrivelse hadde fått haletippen overkjørt av en bil mens den var ute og promenerte med, eller kravlet med sin herre. Men i så fall får man inntrykk av at også ex-mann Terry tok seg frem kravlende på magen. De tok en tur i alle fall. Vel, Linda ble rasende og ringte Terry og krevde å få tilbake Samson umiddelbart.

Terry var motvillig, og han var såpass uvillig at Linda til slutt så seg tvunget til å gå til domstolen for å få tvisten løst. Dommeren påla Terry å levere Samson tilbake til Linda. Da han fortsatt ikke var samarbeidsvillig, truet dommeren med å sette ham i fengsel til han kom på bedre tanker. Da endret han plutselig holdning, og gikk med på å skilles fra sin Samson, selv om det var med tungt hjerte.

-Det føltes som å miste et barn, forklarte Terry (34) etter alt var over. Et uvanlig langt, kaldblodig, kravlende og hvisende barn.

SUSAN FENTON /
LARS BRANDER

NESTE
NUMMER
ER I SALG
4. JANUAR

Folk i alle aldre
bidrar til
utsmykkningen.

Tyggegummimannen
begynte som
guttestreker, og har
utviklet seg til å bli
den rene kunstart.

av stedets bofaste ungdommer, og snart var det flere som sluttet seg til. De fleste var bortom muren fra tid til annen og lekte med tyggegummi,- husmødre, leger, advokater, arbeidere. Alle falt for denne pussige syslen, og kommunen bestemte seg for å la dem fortsette for å se hva som ville hende.

Idag står den der, en klissete og klebrig mur av tyggegummi, og San Luis Obispo har utviklet en særegen kunstart,- Gum Graffiti.

LARS BRANDER

Et mekelig monument i California

- TYGGEGUMMIMUREN

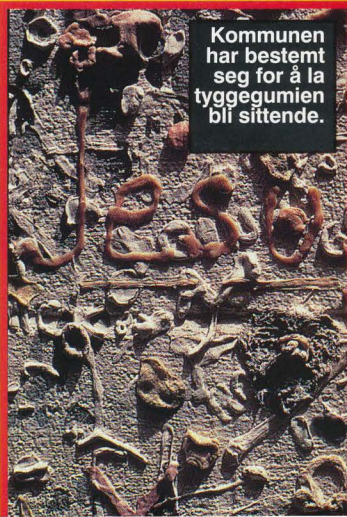
Av alle berømte murer i verden, må tyggegummimuren i California være den mest klissete.

Immer enn 30 år har San Luis vært et Mekka for alle tyggegummifrelste. Her står nemlig den veldige tyggegummimuren som er blitt stående gjennom varme sommerdager, og iskalde

vinterstormer.

“Byggeprosjektet” startet da studentene ved den Tekniske Høyskolen umerkelig begynte å feste tyggegummi i pussige mønster på teglsteinsmuren. Raptusen ble oppfulgt

Kommunen
har bestemt
seg for å la
tyggegummen
bli sittende.

Ian McDonald lever i harmoni med tilværelsen på husbåten sin.

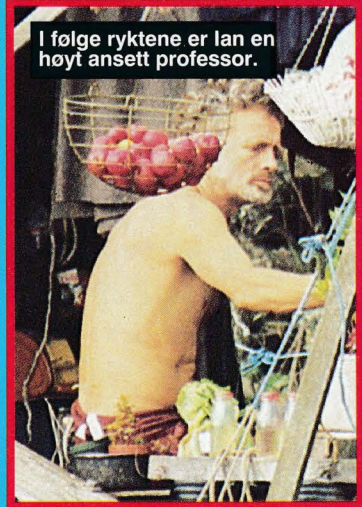
Ian valgte en utradisjonell livsstil

EN LOFFER MIDT I DE RIKES PARADIS

Området er et av de vakreste og mest eksklusive i hele England. Her bor de rike, berømte og mektige. Midt i denne rikmanns-idyllen dukker det plutselig en loffer opp. Ian McDonald er sannelig en katt blant hermelinerne.

Richmond er paradisisk vakkert, med frodig vegetasjon, og svaner man kan betrakte der de arrogant glir over Thamesen. I høyden langs elven bor kaksene. Millionærer ikke bare i kroner, men i pund. Eiendommene er uten unntak meget imponerende. Mick Jagger betalte eksempelvis 25 millioner kroner for sitt hus. Et stykke unna finner man Pete Townshend fra gruppen The Who, og på stranden trener løperen

Sebastian Coe. Midt i denne fredfylte idyllen dukker plutselig Ian McDonald opp. Tidligere hadde han tilholdssted med husbåten sin ved havnen i Battersea, men der mente myndighetene at han utgjorde en fare for sjøfarten, og han ble tvunget til å flytte. Ian bega seg avgårde til Richmond. Det rike Richmond. Her har han blitt boende i sin merkelige husbåt på Thamesen. Farkosten har seilduk som tak. Presenninger, planker, hyssingstumper og en skorstein i blick ser knapt ut til å henge i hop, men den er bygget på en solid pram og gjennomlevde en orkan i 1987 uten større skader. Ian og kjæresten trives godt i disse omgivelsene, og myndighetene har bestemt seg for å la ham være i fred. Denne avgjørelsen ble tatt etter at de kringboende millionærene appellerte til myndighetene om å la ham få bli boende.

I følge ryktene er Ian en høyt ansett professor.

De rike naboene har ønsket at Ian skal bli boende ved elven.

- Han forstyrrer jo ingen, ble det sagt. Han gjør til og med nytte ettersom han holder øye med dyrelivet i og rundt elven. Han omtales som en gentleman, og blir likt av de fleste.

Ian selv snakker aldri med utenforstående. Ryktene skal ha det til at han er en ansett professor som har hoppet av karriere-jaget og søkt seg til stillheten ved Thamesen, i ensomhet og kontemplasjon med kjæresten. De lever et annerledes liv, som sikkert kan virke forlokkende for mang en kontorrotte på randen av blødende magesår.

STEVE PURCELL / LARS BRANDER

Foto:Bulls

Okulata-folket kalles for "trefotfolket" på grunn av det ekstra benet.

På en liten øy i Vestindia bor det et merkelig folkeslag:

DE FANTASTISKE TREFOTINGENE!

Forbløffede antropologer har oppdaget noen merkelig innfødte på en liten øy i Vestindia. De kaller dem "trefotfolket" - fordi alle har tre ben!

Okulata-folket bor på en liten øy i Vestindia og ser ved første øyekast ut som folk flest. Når man ser nærmere etter, oppdager man snart at de skiller seg fra alle andre folkeslag i verden. De har nemlig tre ben! Det er selvsagt praktisk med tre ben når man skal løpe og svømme, men det medfører visse problemer også.

- De sover i hengekøyer som har et hull hvor det ekstra benet får henge ned om nettene, sier Anatol DiManto, som er antropolog fra the Catholic University i Buenos Aires i Argentina.

- De bruker ikke stoler. I stedet hviler de to ben ved å lene seg på det tredje. De er fantastiske treklatrere og de løper så fort som vinden og

svømmer som fisker.

DeManto og hans tre kolleger kom over dette merkelige folkeslaget da de undersøkte noen småøyer i nærheten av Niue-øya. Antropologen sier at han fikk sjokk da han oppdaget at øybefolkningen hadde tre ben.

- Først trodde jeg nesten at jeg hallusinerer på grunn av heten i jungelen, sier han. - Plutselig sto noen av dem foran meg. Der sto en kvinne med to små barn, og alle hadde tre ben hver.

De løp sin vei til landsbyen og ropte på mennene. En horde av trebente mennesker kom løpende mot oss. Vi ble så forbløffet at vi var helt stumme, men de var like forbauset som oss. De pekte og lo da de så at vi bare hadde to ben hver.

DiManto forteller at han dro tilbake til øya to ganger etter at han oppdaget Okulata-folket i 1989. Han har filmet det merkelige folkeslaget for å kunne studere det nærmere. Medisinske eksperter har fått se filmen, og de tror at det tredje benet er en nedarvet mutasjon.

DiManto sier at han er fascinert over hvordan trefotingene bruker den ekstra kroppsdelen sin, spesielt når det gjelder ulike sportsgrener der både mennene og kvinnene deltar.

- De har et ballspill som er et av de mest spennende jeg har sett, sier DiManto. Det minner om fotball, men spillet går dobbelt så fort, fordi alle løper på to ben og sparker en kokosnøtt med det tredje. Jeg skal lage en dokumentarfilm om dem snart, slik at hele verden får en sjanse til å se dette merkelige folket.

AV BEATRICE DEXTER

- MOPEDEN ER ET TOALET!

**Løsningen
for alle
tissetrengte
sjåfører**

På 60-tallet skulle alle med respekt for seg selv være i besittelse av en moped. En stund var disse farkostene nesten ikke å se på norske veier, men nå er de tilbake for fullt, og den heftigste modellen hittil må vel sies å være doscooteren.

En aldeles utmerket innretning for alle sjåfører med magetrøbbel. Her er det bare å løfte på lokket, og sette seg til rette for å gjøre det man skal. Hvordan avløpssystemet fungerer forteller historien ingenting om, så da stjernemodellen Samantha Coles ble tilbudt en sitteprøve i forbindelse med en utstilling i London, avslo hun bestemt. Snakk om å være fisefin.

IFOT APS /
LARS BRANDER

Mange syns at
mopeden er "drit-
lekker".

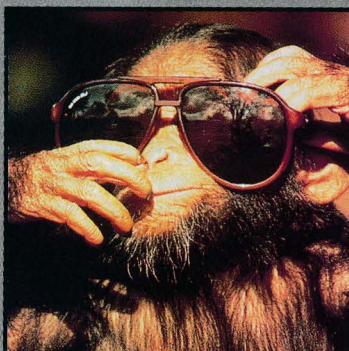
VINN CADILLAC!

ET GALT KRYSSORD

Vinn '59 Biarritz flytende Cadillac!
Bilen som ikke ruster.

I dette gale kryssordet skal løsningsordene være det motsatte av stikkordene, så hvis du løser det galt skal det bli riktig...

BERO-LIGER	OPP-MUNTRE	↗		↘	OPP	↖	TREG TYPE	
↓								FREDELIG SAMVÆR
SKITNE					NATT RASE-DYRENE			
MANGE								
TURTIL VARME STRØK	↓			TIL-SAGN LEVE			NØY-AKTIG STÅ	
↓								
↘								
PIKE-NAVN	↘	FOTBØY RIK-TIGE		ENKEL SOMMER-UTSTYR	TAPE BRUKES I PÅSKA			
GULVET	↓			SENK-NING				PÅ
↓					KALDT LAND			
GUTTE-NAVN				STERK FULL		U-? STELTE	MANN DAL	
↓			ULIKE VOKALER HVISKE		NOK	ETER-PÅ JEVN		MISTET
DRIKKE		ATEIST STYGG (OMV.)						
MANN-FUGL	↘				INN		RIK	
NEDER-LAGET	↘				1000-VIS BAK-TROPP			
FOR-MINSKE							FRA	

Send løsningen til EN GAL GAL VERDEN, postboks 377 Økern, 0510 Oslo. Merk konvolutten "Et galt kryssord 3".
Innsendingsfrist: 4. januar

Navn:
Adresse:
Postnr./-sted: